

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΡΙΩΝ.

ΜΕΤΑ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ ΑΡΙΘΜΟΝ 4508 ΚΟΙΝΟΠΟΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Και συμφώνως τῷ ἐπίσημῳ προγράμματι.

ὑπὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΖΑΔΕ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΓΔΟΝ.

Μετὰ προσθηκῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΑΠΑΝΗ,

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΚΛΑΔΟΣ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΟΚΛΑΔΟΣ
Ὅδοσ Κενγκάρη. | Β. Α. γωνία πλατείας Γεωργίου τοῦ Α΄.

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Διευθυνόμενα ὑπὸ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ

1884.

être béni. plant. or = 90. 11/12

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΡΙΩΝ
ΜΕΤΑ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4309 κοινοποιήσεως
τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Καὶ συμφώνως τῷ ἐπισήμῳ προγράμματι.

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΖΑΔΕ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΓΔΟΗ.

Μετὰ προσθηκῶν.

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΔΑΦΝΑΙΣ
Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝ ΠΙΑΤΡΑΙΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΚΑΔΜΟΣ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΟΚΑΔΜΟΣ

Ὄδ. Κωνσταντίνου.

Β. Α. γωνία πλατείας Γεωργίου τοῦ Α'.

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Διευθυνόμενος ὑπὸ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ

1884.

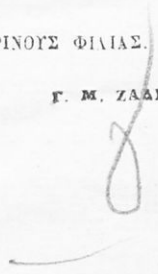
Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι σφραγίδα
θεωρεῖται τυποκλοπιμαῖον καὶ ὡς τοιοῦτον κατα-
διώκεται.

ΤΩΙ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΙ
ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΜΟΥ ΕΡΓΩΝ
ΚΥΡΙΩΙ
Β. ΣΕΚΟΠΟΥΔΩΙ*

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

Ἀξιότιμε φίλε!

Εἰς Σέ, παρά πάντα ἄλλον, ἀνήκει ἡ ἀριέρωσις τοῦ ἔργου τούτου, ἀρεῦ, διὰ τῆς φιλομούσου προστασίας σου, ἡ πρωτότοκος αὐτῆς ἀδελφή, διασχίσασα θαλάσσας καὶ ὑπερπηδήσασα ὄρη, περιήλθεν εἰς χεῖρας καὶ τῆς ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι σπουδαζούσης νεολαίας.

Δέχθητι οὖν αὐτὴν ὡς δεῖγμα τῆς ἀκρινοῦς ἐκτιμήσεως τῶν κόπων καὶ δαπανῶν Σου.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

72

ΕΚ ΤΗΣ Α'. ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Τοῖς ἐντευξομένοις.

Ἐνθαρρυνθέντες ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχον ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις τῆς γαλλικῆς ἡμῶν γραμματικῆς, πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων, ἐν τε τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι, ἐφιλοπονήσαμεν ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τὴν παροῦσαν στοιχειώδη γραμματικὴν, πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν ἀρχαρίων, ἔχοντες γνώμονα τὴν κρίσιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τὴν διανοητικὴν τῶν μαθητῶν ἀνάπτυξιν.

Τὴν ὅλην τοῦ ἀνά χειρὸς ἐγχειριδίου ἐξεθήκαμεν συντόμως καὶ εὐλήπτως, ὅσον ἦτο δυνατόν, διότι ἄλλως περιττὴ θ' ἀπέβαινεν ἡ ἐκδοσις τῆς στοιχειώδους ταύτης γραμματικῆς δι' ἧς μέλλουσι νὰ διδαχθῶσιν, ὅσον τὸ δυνατόν τελεσφόρος, τῶν τύπων ὅσοι μόνον χρησιμεύουσιν ὡς βάσις τῆς γυμνασιακῆς διδασκαλίας.

Πασίγνωστον ὑπάρχει ὅτι, ὡς τὰ πολλὰ, ὀλίγη εἶναι ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις πρόδος τῆς νεολαίας εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν, διότι οἱ καθηγηταὶ διδάσκουσι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπουργικοῦ προγράμματος, ὅπερ προϋποτίθει τοὺς μαθητὰς ἐμπείρους τῶν τύπων, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διότι οἱ μαθηταὶ εἰσερχόμενοι ἐν τῷ γυμνασίῳ ὄλως ἀστοιχείωτοι, δὲν δύνανται ν' ἀντιληθῶσι τῆς διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς εἰκός, δὲν προοδεύουσιν ὅσον ἔδει.

Ἀλλὰ διατὶ τάχα ἐν ταῖς ἑλληνικοῖς σχολαίσις δὲν κατορ-

θόνουσιν οί παίδες ν' αποκτώσι προκαταρτικὰς τινὰς γνώσεις;—Καθ' ἡμᾶς διπλοῦς ὁ λόγος· τὸ μὲν διότι πολλοὶ τῶν κυρίων διδασκάλων ἢ καθόλου δὲν διδάσκουσι τοὺς μαθητὰς τῶν γραμματικῶν ἢ ποιοῦνται κακὴν ἐκλογήν αὐτῆς.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ νομιζώμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι τέλειον κατὰ πάντα, προσεπαθήσαμεν ἔμως νὰ θεριπέυσωμεν τὰς ἀνάγκας τῶν σπουδαστῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Ἐρειδόμενοι δ' ἐφ' ἧ πολλοὶ τῶν συναδέλφων ἐξήνεγκον εὐνοϊκῆ κρίσει τῆς πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων γραμματικῆς ἡμῶν, καὶ ὑπείκοντες εἰς τὴν προτροπὴν αὐτῶν ἔπως συντάξωμεν καὶ κατάλληλον ποιεῖς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων γραμματικὴν, ἐκδίδομεν τὴν παρούσαν, εὐελπιστοῦντες ὅτι μέλλομεν νὰ πληρώσωμεν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1876.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Ζ'. ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Νῦν δ' ἐκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ἐπὶ τῇ εὐμενεῖ ὑποδοχῇ τῶν προηγηθεῖσων ἐκδόσεων τοῦ ἐχειριδίου τούτου, εὐλαρτῶς ἐπεχειρήσαμεν τὴν παρούσαν μετὰ βελτιώσεων ὑποδειχθεῖσων ἡμῖν παρὰ πολλῶν τῶν διδασκάντων.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Η'. ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Ἡ ἐκδοσις αὕτη, σύμφωνα τῷ ἐπισήμῳ προγράμματι τοῦ Σ. Ἰπουργείου τῆς Παιδείας, τῷ ἰσχύουσιν κατὰ τὸν διαγωνισμὸν, παραδίδεται ταῖς διδάξουσι μετὰ τῶν θερμῶν ἡμῶν εὐχαριστήσεων διὰ τὴν ὑποδοχὴν ἧς ἠξίωσαν τὰς προγενεστέραις ἐκδόσεις.

Ἀθήναι 1884.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

GRAMMAIRE FRANÇAISE
ÉLÉMENTAIRE

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

CHAPITRE I.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ. — INTRODUCTION

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

A'. Περὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει.

Des lettres en général.

1. Τὰ γράμματα (les lettres) τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι τὰ ἐξῆς: εἴκοσι πέντε: Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll, Mm, Nn, Oo, Pp, Qq, Rr, Ss, Tt, Uu, Vv, Xx, Yy, Zz, οἷς προστίθεται καὶ τὸ Ww, δι' οὗ γράφομεν λέξεις ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐρανισθείσας.

2. Φωνήεντα (voyelles) ἐκ τούτων εἶναι: a, e, i, o, u, y. Σύμφωνα δὲ (consonnes) τὰ λοιπὰ.

3. Τὰ φωνήεντα διακρίνονται εἰς μακρὰ (longues) καὶ βραχέα (brèves). Μακρὰ εἶναι τὰ ἔχοντα βαρεῖαν (accent grave `) ἢ περισπωμένην (accent circonflexe ^), βραχέα δὲ τὰ ἔχοντα ὀξεῖαν (accent aigu ´) ἢ τὰ ὅλως ἄτονα, πλὴν τοῦ e, ὑπερ ὄν ἄτονον δὲν προφέρεται ἐν γένει. (Βλέπε § 8.)

3. Σημ. Οἱ τόνοι εἰς τὴν γαλλικὴν διακρίνουσι τὴν προφορὰν τῶν φωνηέν-

των, οὐχί τὸν τονισμόν τῶν λέξεων, ἐν αἷς ἡ τάσις τῆς φωνῆς πίπτει πάντοτε ἐπὶ τῆς ληγοῦσας.

4. Ἡ ἐκ δύο φωνηέντων συγκειμένη συλλαβὴ (syllabe) λέγεται δίφθογγος (diphthongue), ἢ ἐκ τριῶν (triphthongue).

5. Δίφθογγοὶ καὶ τρίφθογγοὶ εἶναι αἰ, ae, au, ay, εἰ, eu, ey, œ, οἰ, ou, eau, oeu, oei. (Βλέπε § 18—29.) Πρόσθεσι τὰς καταχρηστικὰς ia, iaî, ian, iau, ié, iè, ien, ieu, is, ion, oin, oui, ue, ui, uin, eui, uei καὶ œi.

6. Τὰ γράμματα ἀπαρτίζουνσι τὰς συλλαβάς, οἱ συλλαβαὶ τὰς λέξεις (mots) καὶ αἱ λέξεις τὸν λόγον (le discours.)

B. Περὶ τῶν φωνηέντων.

Des voyelles.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ.

Παρελείψαμεν τὰς ἐξαιρέσεις ἐν τῇ στοιχειώδει ταύτῃ ἐκδόσει, πρὸς εὐχερεστέραν τῶν κανόνων ἐκμάθησιν· ταῦτο ὑπεδείχθη ἡμῖν παρὰ πολλῶν διδαξάντων, κατὰ τὸ φιλοπόημα ἡμῶν, καὶ δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ὄρθον τῆς παρατηρήσεως ταύτης. Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἡμῶν γραμματικῇ περιεσυνάχθη πᾶσα ἐξαιρέσις· εἰς ταύτην παραπέμπομεν τοὺς ἐπιθυμήσοντάς ἐκτενεστέρας λεπτομερείας.

7. A, a. Προφέρεται ὡς α, εἶον, para πατήρ.

8. E, e. Εἶναι τριῶν εἰδῶν. α. "Ανευ τόνου· ὅτε μένει ἄφωνον (muet) (e) εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ὡς Livre βιβλίον· εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, μεταξύ δύο ἀπλῶν συμφώνων, ὡς parfaitement ἐντελῶς· μεταξύ τῶν γραμμάτων g καὶ a ἢ g καὶ o, ὡς il songea ἐσκέφθη, nous mangeons τρώγομεν· εἰς τὴν κατάληξιν eni, εἰς τὸ τρίτον πλῆθυντικὸν πρόσωπον τῶν ῥημάτων, ὡς ils appellent κληθῶσιν κτλ.

9. Σημ. Εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις αἵτινες δὲν ἔχουσι μετὰ τὸ e ἄλλο ληκτικὸν σύμφωνον, καίτοι ἤτονον, προφέρεται ὡς Ij' e, ὡς je ἐγώ. Ἐν τῇσι λέξεσι μονοσυλλάβου ληγοῦσας· εἰς d, g, r, s, t, x, z, ἐμφωνεῖται ὡς τὸ ἡμέτερον e, οἷον les, ei, κτλ. Ἐν τῇσι ὅμοις πολυσυλλάβου προφέρεται, ἂν ἀκολουθῆται ὑπὸ τῶν γραμμάτων d, g, r, t, x, z, ἀποσιωπάται, δ' ἂν ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ s, ὡς hommes ἄνθρωποι.

10. E'. Ὁξύτονον· καὶ καλεῖται κλειστὸν (fermé) (é), προφέρεται δ' ὡς τὸ ἡμέτερον e, ὡς bonté ἀγκυθότης, καὶ γ'. βρῦπτονον καὶ καλεῖται ἀνοικτὸν (ouvert) (è), προφέρεται δ' ὡς μακρὸν, ὡς je considère περριτηθῶ.

11. Τὸ e πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n προφέρεται ὡς α, ἐκν δὲν ἔπηται φωνῆεν, ὡς femme γυνή, enfant παιδίον. Εἰς τὰ ξενικὰ κῶρικ ὀνόματα τηρεῖ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνήν, ὡς Mentor, εἰ δὲ καὶ εἰς τὴν λέξιν dilemme διλημμα, καὶ εἰς τὰς ληγοῦσας εἰς

ien, yen, em, και τὰς πρῶτους, ὡς bien κελῶς, moyen μέσον, idem τὸ αὐτό. Εἰς τὰς ληγούσας εἰς ient λέξεις προφέρεται ὡς ι, ὡς patient ὑπομονητικός, οὐχὶ ὅμως και εἰς τὰ τρίτα ἐνικὰ τῶν ῥημάτων, ὅτε ἀνακτᾶ τὴν φωνὴν τοῦ ε, ὡς il vient ἔρχεται, κλπ.

12. Πρὸ δύο η ἀνακτᾶ τὴν φωνὴν τοῦ ε, ὡς ennemi ἐχθρός.

13. I, i. Προφέρεται ἐν γένει ὡς ι' πρὸ τῶν συμφώνων ὅμως m ἢ n, ἐὰν δὲν ἐπηται φωνῆν ἢ h ἄφωρον, προφέρεται ὡς ε, εἶν indigne ἀνάξιος, imparfait ἀτελής. Πρὸ δύο m ἢ n ἀνακτᾶ τὴν φωνὴν τοῦ ι, ὡς immortel ἀθάνατος, innocent ἀθῶος.

14. O, o. Προφέρεται ὡς ο, ὡς époque ἐποχή.

15. U, u. Ἡ ἀρχικὴ φωνὴ τοῦ φωνέντος τούτου διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n, ἐὰν δὲν ἐπηται φωνῆν ἢ h ἄφωρον, προφέρεται ὡς ἡ δίφθογγος eu, ὡς emprunter δανείζεσθαι, parfum εὐωδίον. Μένει ἄφωρον μετὰ τὸ σύμφωνον φ, ὡς qui ὄστις. Μετὰ δὲ τὸ σύμφωνον g, ἀποσιωπᾶται ἐὰν ἀκολουθῇ ἕτερον φωνῆν, εἶν longue μακρὰ, κλπ.

16. Y, y. Προφέρεται ὡς ὃ ἡμέτερον υ. Πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n, συλλαβιζόμενον μετ' αὐτῶν, προφέρεται ὡς ε, ὡς Olympe Ὀλυμπος, nymphe νύμφη.

17. Τὸ y ἐν μέσῳ λέξεως, μεταξὺ δύο φωνέντων, ἐκλαμβάνεται ὡς δύο ι, ὡς ayant ἔχων. Εἰς τὰ κύρια γαλλικὰ ὀνόματα τηρεῖ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν, καίτοι μεταξὺ δύο φωνέντων, ὡς Bayard Βαϊκρδος.

Γ'. Περὶ τῶν διφθόγγων καὶ τῶν τριφθόγγων.

Des diphthongues et des triphthongues.

18. Ai Προφέρεται ὡς ἡ ἡμετέρη αι, ὡς aimer ἀγαπᾶν.

19. Ae. Προφέρεται ὡς αι, ὡς Aegos-Potamos.

20. Au καὶ eau. Προφέρονται ὡς ω, ὡς pauvre πτωχός, eau ὕδωρ.

21. Ay. Προφέρεται ὡς εἶ, ὡς payer πληρώνειν.

22. Ii. Προφέρεται ὡς αι, ὡς peine κόπος. Τονίζομένου τοῦ ἑκάστον τῶν γραμμῶν προφέρεται ἰδίᾳ, ὡς obéir ὑπακούειν.

23. Eu. Ἡ ἐκφώνησις τῆς διφθόγγου ταύτης, διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς. Εἰς οὗς χρόνους τοῦ ῥήματος avoir ἔχει ἀπαντᾶ προφέρεται ὡς ἀπλοῦν υ. Τονίζομένου τοῦ ἑκάστον τῶν γραμμῶν προφέρεται ἰδίᾳ, ὡς réussir ἐπιτυγχάνειν.

24. Ey. Προφέρεται ὡς εἶ, ὡς dey ἡγεμῶν (Αἰγύπτιος).

25. Oe. Προφέρεται ὡς ε, ὡς œdème οἰδημα.

26. Oi. Προφέρεται ὡς οἶ, ὡς moi ἐγώ, point οὐδὲως.

27. Ou. Προφέρεται ὡς ου, ὡς courir τρέχειν.

28. Oeu. Προφέρεται ὡς ἡ δίφθογγος eu, εἶν œuf ὄν.

29. **Oei.** Προφέρεται ὡς αἰ, συνεκφωνομένου ὀλίγον τοῦ ο, ὡς *œil* ὀφθαλμός. Αἱ λοιπαὶ δίφθογγοί τε, καὶ τρίφθογγοί, ἀκολουθοῦσι τὴν ὑποδεικνυμένην ὑπὸ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν φωνηέντων αὐτῶν προφορὰν, συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω δοθεῖσι κανόσι.

Δ'. Περὶ τῶν συμφώνων.

Des consonnes.

30. **B. b.** Ἡ προφορὰ του διδύσκειται διὰ ζώτης φωνῆς. Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, ὡς *Jacob* Ἰακώβ.

31. **C. c.** Προφέρεται ὡς κ, πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων ὡς σ δὲ πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, ὡς *capable* ἱκανός, *colère* ὀργή, *cul'e* λατρεία, *éclairer* φωτίζειν, *ce* οὗτος, *citron* λεμόνιον, *cygne* κύκνος,

32. Σημ. Εὐρισκόμενον πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ ὑποσημειούμενον διὰ τῆς ὑποτιγῆς *édille* (φ) προφέρεται ὡς σ. Εἰς δὲ τὴν λέξιν *second* δεύτερος, καὶ τὰς παραγώγους ὡς γγ.

33. Τὸ *ch* προφέρεται ὑποκώφως καὶ συρικτῶς ὡς *chateau* κάμπος. Εἰς δὲ τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ληφθεῖσας λέξεις, ὡς κ, ὡς *choléra* χολέρα κλπ. Πλὴν τῶν ἐκ τοῦ ἄρχω, ὅτε προφέρεται ἐν γίνε συρικτῶς, ὡς *archeveque* ἀρχιεπίσκοπος, κλπ.

34. **D. d.** Ἡ προφορὰ τοῦ συμφώνου τούτου εἶναι οἷα ἢ τοῦ τ, εἰς τὴν λέξιν Ἀνώλιος μετὰ τὴν ἀφίρσειν τῆς συλλαβῆς *ar.* Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, ὡς *David* Δαβὶδ.

35. Σημ. Τὸ τελικὸν d συναπτόμενον μετὰ τοῦ φωνηέντος τῆς ἐπομένης λέξεως ἀκούεται ὡς τ, ὡς *grand arbre* μέγα δένδρον.

36. **F. f.** Προφέρεται ὡς τὸ φ. Τελικὸν δὲ, καὶ ἐνούμενον μετὰ τοῦ φωνηέντος τῆς ἐπομένης λέξεως, προφέρεται ὡς ν, ὡς *neuf enfants* ἑννέα παιδιὰ.

37. **G. g.** Πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ πρὸ τῶν συμφώνων προφέρεται ὡς γγ, ὡς *galon* παρυφή, *gosier* λάρυγξ, *guérir* θεραπεύειν, *globe* δόξα. Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὡς j, ὡς *sage* σοφός, *gibi r* ἄγχι, *gymnase* γυμνασιον.

38. Σημ. Το g μετὰ τοῦ η προφέρεται ἐν γίνε ὡς τὸ γὰρ εἰς τὴν λέξιν *Magnité* ὡς *dignité* δῖξιν. Ἐξαιροῦνται αἱ ἐκ τῆς ἐλληνικῆς λέξεις εἰς αἰ καὶ τοὶ πρὸ τοῦ η προφέρεται ὡς καὶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, ὡς *gumon* γυμῶν κλπ.

39. **H. h.** Τὸ σύμφωνόν τοῦ-ο ἄλλοτε μὲν εἶναι δατὸ καὶ προφέρεται ὡς 1/4 τοῦ χ, ὡς *le héros* ὁ ἥρωας, καὶ ἄλλοτε ψιλὸν ἢ ἀφώνων, μηδὲλως προφερόμενον. ὡς *l'homme* ὁ ἄνθρωπος.

40. Σημ. Αἱ λέξεις αἱ ἔχουσι τὸ h δατὸ, σημαίνονται ἐν τοῖς λεξικοῖς δι' ἐνὸς ἀστερίσκου.

41. **J. j.** Προφέρεται πάντοτε ὡς τὸ g πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, ὡς *Jérôme* Ἰερώνυμος.

42. **K. k.** Ω; τὸ ἐλληνικὸν κ.

43. **L, l.** Προφέρεται ἐν γένει ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ. Ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ μία τῶν διφθόγγων **ai**, ἢ **ei**, ἢ ἡ τρίφθογγος **aei**, δὲν ἀκολουθεῖ δὲ φωνήεν, τὸ **i** τῆς διφθόγγου ἢ τρίφθογγου προφέρεται ἰδίᾳ, τὸ δὲ **l** προφέρεται ὡς γ, οἷον **travail** ἐργασία, **œil** ὄφθαλμός, **conseil** συμβουλή κλπ.

44. Τὸ **l** μετὰ μόνον τὸ **i** προφέρεται εἰς μὲν τὰ ῥήματα ὡς γ, οἷον **habiller** ἐνδύειν, εἰς τ' ἄλλα δὲ μέρη τοῦ λόγου, ὡς ἐπὶ τὸ πολλόν, ὡς λ, οἷον **ville** πόλις. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις **fille** κόρη, **bille** σφαίρα καὶ εἴ τις ἄλλη.

45. **M, m.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει μ, οἷον **maman** μήτηρ.

46. **N, n.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν. Τὸ σύμφωνον τοῦτο καὶ τὸ σύμφωνον **m**, ἐν τέλει συλλαβῆς ἢ λέξεως προφέρονται ὑπορίθμως, οἷον **indéfini** ἄοριστος, **nom** ὄνομα, δι' ὃ καὶ ῥινικά (**nasales**) λέγονται.

47. **P, p.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν π. Πρὸ τοῦ **t** ἀποσιωπᾶται, οἷον **pro mpt** ταχύς. Πρὸ τοῦ **m** τηρεῖ τὴν φωνὴν τοῦ π, οἷον **tympan** τύμπανον.

48. **Q, q.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ.

49. **R, r.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ῥ. Ἐν τέλει λέξεως ἀποσιωπᾶται μὲν, ἐν γένει ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ **e**, οἷον **aimer** ἀγαπᾶν, προφέρεται δὲ ὅταν πρὸ τοῦ **e** ὑπάρχῃ **f** ἢ **v**, οἷον **criser** ξίδας, **hiver** χειμῶν, καὶ ὅταν πρὸ τοῦ **r** ὑπάρχῃ **i** ἢ **u**, ὡς **jour** ἡμέρα, **soir** ἑσπέρα, καὶ εἰς τὰ **fier** υπερήφανος, **hier** χθές, **amer** πικρός.

50. **S, s.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει σ. ὡς **sept** ἑπτὰ. Ἐν μέσῳ λέξεως, μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ, οἷον **saisir** δράττεσθαι.

51. **T, t.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει τ. Προφέρεται ὡς σ, εἰς τὰς συλλαβὰς εἰς **tion**, **lien**, **tial**, **tiel**, **tieux** καὶ **tie**, οἷον **condition** συνθήκη, **patient** ὑπομονητικὸς, **partial** μεροληπτικὸς, **partiel** μερικὸς, **ambitieux** φιλόδοξος, **prophétie** προφητεία, ἀνακτᾷ ὅμως τὴν φωνὴν τοῦ **t** ἐὰν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ **h** ἢ **x**. Ἐξαιρεῖται πρὸς τούτους ἡ λέξις **épizootie** ἐπιζωοτιάζ, εἰς ἣν προφέρεται κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ προφορὰν.

52. **V, v.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν β.

53. **X, x.** Προφέρεται ἐν γένει, ὡς ζ. Ὡς ζ δὲ ὅταν εὐρισκόμενον ἐν τέλει λέξεως, συνάπτεται μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης, οἷον **beaux enfants** ὠραῖα παιδιὰ.

54. **Z, z.** Ὡς τὸ ἑλληνικὸν ζ. Οἷον **zèle** ζήλος. Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, οἷον **Suez** Σουέζ.

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν περὶ προφορᾶς κανόνων.

Γύμνασιον.—Exercice. (1)

ΜΑΘΗΜΑ Α΄.

Τὰ γράμματα, τὰ φωνήεντα καὶ (ei) τὰ σύμφωνα.—Τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα.—Ἡ ὀξεῖα, ἡ βραχεῖα καὶ ἡ περισπωμένη.—Αἱ συλλαβαί, αἱ δίφθογγοι καὶ αἱ τρίφθογγοι.—Αἱ λέξεις καὶ ὁ λόγος.—Τὸ φωνῆεν εἶναι (est) ἄφωνον, κλειστὸν καὶ ἀνοικτόν.—Βιβλίον, ἐντελῶς, ἐσκέρθη, τρώγομεν, καλυῦσιν.—Ἀγαθότης, πικρατηρῶ.—Γυνή, παιδίον, Μέντωρ.—Καλῶς, μέσον, τὸ αὐτό.—Ἐχθρὸς, ἀνάξιος, ἀτελής, ἀθῶος, ἐποχή, δανείζεσθαι, εὐωδίξ, μακρὰ, ὅστις.—Ὀλυμπος, νύμφη, ἔχων, Βαϊκρόδος.—Ἀγαπᾶν, πτωχὸς, ὕδωρ, πληρόναι.—Κόπος, ὑπακούειν.—Ἐχειν, ἐπιτυγχάνειν.—Ἠγεμῶν, οἶδημα, ἐγὼ, οὐδόλωσ, τρέχειν, ὦν, ὀφθαλμός.

ΜΑΘΗΜΑ Β΄.

Ἰακῶβ, ἰκανός, ὀργή, λατρεῖα, φωτίζειν, λειμώνιον, κύνας.—Δεύτερος, κάμηλος, γολέρι.—Ἰνέα παιδίον, παρυφή, λάρυγξ, θερκεύειν, δόξα.—Σοφός, ἄγρα, γυμνάσιον.—Ἀξίος, γνώμων, ἠρως, ἄθροπος.—Ἰερώνυμος, ἐργασίαι, ὀφθαλμός, συμβουλή.—Ἐνδύειν, πόλις, μήτηρ, ἀόριστος, ὄνομα.—Ταχὺς, τύμπανον, ἀγκυρᾶν, ἄδης, χειμῶν, ἡμέρα, ἐσπέρας.—Δράττεσθαι, ὑπομονητικὸς, μεροληπτικὸς, μερικὸς, φιλόδοξος, προφητεία.—Ὡρῆα παιδίον, ζῆλος, Σουέξ.

(1) **Ὁδηγία.**—Ὁ διδάσκαλος ὑπαγορεύει ἑλληνιστί, ὁ δὲ μαθητὴς γράφει ἐπὶ τοῦ πίνακος γαλλιστί τὰς ἐκρουνομένας ὑπὸ τοῦ διδασκάλου λέξεις, λέγων ταυτοχρόνως τὸν λόγον δι' ὃν ἡ γραφεῖσα λέξις προφέρεται κατὰ ταῦτον ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον.—Ἀνάγκη δὲ νὰ διαπανθῇ ἡ ἀ. ἐξομνήα ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἐκμάθησιν καὶ ἐπανάληψιν τῶν περὶ ἀναγνώσεως κανόνων τότε ἄρχεται ἀνάγνωσις, ἐκ κειμένου, καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἐπομένων τῆς γραμματικῆς μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

CHARITRE II.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Des parties du discours.

55. Τὰ μέρη τοῦ λόγου τῆς γαλλικῆς γλώττης εἰσὶ δέκα.

L' article τὸ ἄρθρον	Le participe ἡ μετοχή
Le substantif τὸ οὐσιαστικὸν	L' adverbe τὸ ἐπίρρημα
L' adjectif τὸ ἐπίθετον	La préposition ἡ πρόθεσις
Le pronom ἡ ἀντωνυμία	La conjonction ὁ σύνδεσμος
Le verbe τὸ ῥήμα	L' interjection τὸ ἐπιφώνημα.

56. Τὰ ἐξ ἑξῆς εἰσι μεταβλητὰ (variables), τὰ λοιπὰ ἀμετάβλητα (invariables).

57. Παρεπόμενα (attributs) τοῦ ἄρθρου, τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ ἐπιθέτου εἰσι τὸ γένος (le genre), ὁ ἀριθμὸς (le nombre) καὶ ἡ πτώσις (le cas). Τῆ μετοχῇ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, παρεπόμεναι ὁ χρόνος (le temps), ἡ φωνή (la voix) καὶ ἡ συζυγία (la conjugaison)· τῷ δὲ ῥήματι, ὁ ἀριθμὸς, τὸ πρόσωπον (la personne), ἡ φωνή, ἡ συζυγία, ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐγκλισις (le mode).

58. Γένη δύο, ἀρσενικὸν (masculin), καὶ θηλυκὸν (féminin). Ἀριθμοὶ δύο, ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel). Πτώσεις ἐξ, ὀνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), ἀφαιρετικὴ (ablatif), κλητικὴ (vocatif).

59. Σημ. Ἡ ἀφαιρετικὴ τῆς γαλλικῆς μεταφράζεται ἑλληνιστὶ διὰ γενικῆς μετὰ τῆς προθέσεως ἐκ ἢ παρὰ, ἢ δι' αἰτιατικῆς μετὰ τῆς προθέσεως ἀπό.

Ⓢ Ἐ μ α ἶ.

Thème I.

Τὰ (les) μέρη τοῦ λόγου εἰσι (sont) δέκα (dix)—Τὰ διαιροῦσιν (on les divise) εἰς (en) κλιτὰ καὶ (et) εἰς ἀκλιτὰ.—Κλιτὰ εἰσιν ἕξ (six), ἀκλιτὰ τέσσαρα (quatre).—Τὸ ἄρθρον, τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ῥήμα, ἡ μετοχή, τὸ ἐπίρρημα, ἡ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος καὶ τὸ ἐπιφώνημα.—Γὰ παρεπόμενά εἰσι, τὸ γένος, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ πτώσις.—Τὰ γένη εἰσι δύο (deux), τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν.—Αἱ πτώσεις εἰσιν ἕξ, ἡ ὀνομαστικὴ, ἡ γενικὴ, ἡ δοτικὴ, ἡ αἰτιατικὴ, ἡ κλητικὴ καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ.—Οἱ ἀριθμοὶ εἰσι δύο, ὁ ἐνικός καὶ ὁ πληθυντικός.—Γὰ πρόσωπά εἰσι τρία, τὸ πρῶτον (la première), τὸ δεῦτερον (la deuxième ἢ la seconde) καὶ τὸ τρίτον (la troisième).—Αἱ φωναὶ εἰσι τέσσερες.—Οἱ χρόνοι εἰσιν ὀκτὼ (huit).—Αἱ ἐγκλίσεις εἰσι πέντε (cinq).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

CHAPITRE III.

A. Περὶ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

De l' article défini.

60. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶναι le (ὁ), la (ἡ), les (οἱ καὶ αἱ) ὅπου εἰσι δύο εἶδη μεταβολῶν, τὴν ἐκθλιψιν (l' élision) καὶ τὴν συναίρεσιν (la contraction).

61. Ἡ ἔκθλιψις συνίσταται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν φωνηέντων a καὶ e ἀντὶ τῶν ὁποίων τίθεται ἡ ἀπόστροφος (l' apostrophe) (') πρὸ φωνηέντος ἢ πρὸ h ἀφώνου, ὡς ἂν l' amitié ἢ φίλις, l' homme ὁ ἄνθρωπος.

62. Ἡ συνκρίσις συνίσταται εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν ἄρθρων le καὶ les μετὰ αἰῶς τῶν προθέσεων de καὶ à, τῆς μὲν ἐν τῇ γενικῇ τῆς δε ἐν τῇ ὁριστικῇ.

63. Τὸ ἄρθρον la οὐδέποτε συνκρίσεται μετὰ τῶν προθέσεων de καὶ à, εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθ. ἀπ' ἐναντίας εἰς τὸν πληθ. τοῦ τε ἀρτ. καὶ τοῦ θηλ. τὸ ἄρθρον εἶναι πάντοτε συνηχομένον.

Κλίσις τοῦ ἄρθρου.

Déclinaison de l' article.

A'. Πρὸ φωνηέντος ἢ h ἀφώνου, εἰς τε τὸ θηλ. καὶ ἀρτ.

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.		Θηλυκόν.
N.	L' (e)	L' (a)
G.	de l' (e)	de l' (a)
D.	à l' (e)	à l' (a)
Ac.	l' (e)	l' (a)
Ab.	de l' (e)	de l' (a)
V.	ὁ.	ὁ.

B'. Κλίσις τοῦ ἄρθρου πρὸ σύμφωνου ἢ h ἀφώνου.

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.		Θηλυκόν.
N.	le	la
G.	du	de la
D.	au	à la
Ac.	le	la
Ab.	du	de la
V.	ὁ	ὁ.

Γ'. Κλίσις τοῦ ἄρθρου, εἴτε πρὸ συμφώνου εἴτε πρὸ φωνηέντος, διὰ τε τὸ ἄρσενικόν καὶ τὸ θηλυκόν.

Πληθυντικός.

N.	Les
G.	des
D.	aux
Ac.	les
Ab.	des
V.	ὁ.

Κλίσεις ὀνομάτων.

Ἀρσενικῶν.

Ἐνικός.

Πρὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου.	Πρὸ συμφώνου ἢ ἠ δατέος.
N. l'ami ὁ φίλος, l'homme ὁ ἄνθρωπος.	Le livre τὸ βιβλίον, le héros ὁ ἥρωας.
G. de l'ami, de l'homme	du livre, du héros.
D. à l' » à l' »	au » au »
Ac. l' » l' »	le » le »
Ab. de l' » de l' »	du » du »
V. ὁ » ὁ »	ὁ » ὁ »

Θηλυκῶν ἐν γένει.

Ἐνικός.

N. l'âme ἡ ψυχὴ, l'heure ἡ ὥρα, la femme ἡ γυνή, la haine τὸ μῖτος.
G. de l' » de l' » de la femme, de la haine
D. à l' » à l' » à la » à la »
Ac. l' » l' » la » la »
Ab. de l' » de l' » de la » de la »
V. ὁ » ὁ » ὁ » ὁ »

Πληθυντικός.

Διὰ τε τὰ θηλ. καὶ τὰ ἀρσ. πρὸ φων. πρὸ συμφ. καὶ πρὸ τοῦ ἠ.
N. Les amis, les livres, les femmes, les âmes, les heures, les héros
G. des » des » des » des » des » des »
D. aux » aux » aux » aux » aux » aux »
Ac. les » les » les » les » les » les »
Ab. des » des » des » des » des » des »
V. ὁ » ὁ » ὁ » ὁ » ὁ » ὁ »

⊕ ἑ μ α ῶ.

Ἐπισημασθέντα ἑ μ α ῶ. — Ὁ φίλος, τὸ βιβλίον, ἡ γυνή, καὶ (et) ἡ ψυχὴ. — Παρὰ τοῦ φίλου, παρὰ τῆς γυναικὸς, παρὰ τῶν φίλων, παρὰ τῶν γυναικῶν, ἐκ τῶν βιβλίων, ἀπὸ τὰ βιβλία. — Τοῦ βιβλίου, τοῦ φίλου, τῆς γυναικὸς, τῆς ψυχῆς. — Εἰς τὸν φίλον, εἰς τὸ βιβλίον, εἰς τὴν γυναῖκα, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὰ βιβλία, εἰς τοὺς φίλους, εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς τὰς ψυχάς. — Τὸν φίλον, τὸ βιβλίον, τὴν γυναῖκα, τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τὰς τραπέζας (tables), τὰς μητέρας (mères), τὰ βιβλία, τὰς ψυχάς, τοὺς φίλους. — Ὡ βιβλία, ὧ φίλοι, ὧ γυναῖκες, ὧ ψυχάι. — Ὡ ἄνθρωπε, ὧ βιβλίον. — Τὸ φόρεμα (l'habit), τοῦ φορέματος, εἰς τὸ φόρεμα, ὧ φόρεμα, τὰ φορέματα, ἀπὸ τὰ φορέματα, ἐκ τῶν

φορεμάτων. — Ὁ ἥρωας, αἱ ὄρασι, τῶν ὠρῶν, ἀπὸ τῆς ὄρας. — Ἡ μήτηρ τῆς μητρός, τῆ (εἰς τὴν μητέρα) μητρὶ, τὴν μητέρα, ὡ μῆτερ.

B'. Περὶ ἀορίστου ἄρθρου.

De l' article indéfini.

64. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον un, θηλυκὸν une, ἐκλαμβάνεται καὶ ὡς ἄρθρον ἀόριστον. — Κάμωμεν χρῆσιν αὐτοῦ ὅταν τὸ ὄνομα ἐμφαίνῃ ἐν ἄτομον ἀόριστον ἢ πρᾶγμα μὴ ὑποκειμένον εἰς μερισμὸν, ὅπερ ἐκφέρεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἀνέκθρωσι, ἢ καὶ διὰ τῆς ἀορίστου ἀνωθυμίας τίς.

Κλίσεις τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

Ἐπιλόξ.

	Ἀρσενικόν.	θηλυκόν.
	N Un	Une
	G. d' »	d' »
	D. à »	à »
	Ac. »	»
	Ab d' »	d' »

Ἔχει τὸν αὐτὸν πληθυντικὸν μετὰ τοῦ ἐπομένου μεριστικοῦ ἄρθρου (βλέπ. 65—68.)

Κλίσεις ὀνομάτων.

Ἀρσενικῶν.

N.	Un homme	ἄνθρωπός (τις)	Un livre	βιβλίον (τι)
G.	d' un	» ἀνθρώπου	d' un	» βιβλίου
D.	à un	» εἰς ἄνθρωπον	à un	» εἰς βιβλίον
Ac.	un	» ἀνθρώπων	un	» βιβλίων
Ab.	d' un	» παρ' ἀνθρώπου	d' un	» ἐκ βιβλίου.

Θηλυκῶν.

N.	Une femme	γυνή (τις)	Une lampe	λυχνία (τις)
G.	d' une	» γυναικός	d' une	» λυχνίας
D.	à une	» εἰς γυναῖκα	à une	» εἰς λυχνίαν
Ac.	une	» γυναικῶν	une	» λυχνιών
Ab.	d' une	» παρὰ γυναικός	d' une	» ἐκ λυχνίας.

⊙ εἰ μ. α. γ'.

Φίλος ἦλθεν (est venu). — Ἔχω (j' ai) βιβλίον, κονδύλιον. — Ἔχω ἀνάγκην (j' ai besoin) φίλου. — Ὁμιλήσῃ j' ai parlé εἰς φί-

λον.—Εἶδον (j' ai vu) φῶλον ἀφικθέντα (arrivé) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως de Constantinople).—Περὶ φίλου ἀφικθέντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔμαθον (j' ai appris) τὴν εἰδήσιν ταύτην (cette nouvelle).—Ἐκ λυγρῆς κρεμαμμένης (pendue).—Ἀπὸ κήπου (jardin) ὀπωροφόρον (fruitier).—Ἔχομεν (nous avons) φίλον πιστὸν (fidèle).

Γ'. Περὶ μεριστικοῦ ἄρθρου.

De l' article partitif.

65. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι du διὰ τὸ ἀρτενικόν, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ἄρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασείως, καὶ de Γ' (e) ὅταν ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώου.

66. Τὸ θηλυκὸν εἶναι de la πρὸ συμφώνου ἢ h δασείως καὶ de Γ' (a) πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώου.

67. Ὁ πληθυντικὸς ἀμφοτέρων, εἰς πᾶσαι τὰς περιπτώσεις, εἶναι des.

68. Κάμουμεν χρῆσιν αὐτῶν ὅταν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐμφράση μέρους ἐξ ὅλου ἢ τινος ἐκ πολλῶν.

Κλίσις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου.

Ἑταίος.

Ἀρσενικόν.

N. du, de Γ' (e)

G. de, d'

D à du, à de Γ' (e)

Ac. du, de Γ' (e)

V. —

Abl de, d'

Θηλυκόν.

de, la, de Γ' (a)

de, d'

à de la, à de Γ' (a)

de la, de Γ' (a)

—

de d'

Πληθυντικὸς.

Δι' ἀμφοτέρων τὰ γένη.

N. des.

G. de

D à des

Ac. des

Abl. de.

⊕ εἶ μ α ὅ.

Ἰδοῦ (voici) ἄρτος.—Ἔχω ἀνάγκην (j' ai besoin) ἄρτου.—Εἰς ἄρτον τὸν ὀποῖον ἔχω (que j' ai).—Ἠγόρασα (j' ai acheté) ἄρτον καὶ τυρὸν (fromage).—Ἐρέρεται (il senourrit) ἐξ ἄρτου.—Ἐπάρχει (il ya) ἄργυρος (argent) καὶ χρυσός (or) ἐπὶ τῆς τρα-

πέζης μου.—Κάμνω χρῆσιν (je fais usage) ἀργύρου καὶ χρυσοῦ.
—Ὀφείλει (il doit) τὴν εὐτυχίαν του (son bonheur) εἰς χουσοῦν
καὶ εἰς ἀργυρον ὄν (que) ὁ πατήρ σου (ton père) τῷ ἔδωκε (lui a
donné).—Τὸ ἀγαλμα (la statue) ἦτον (était) ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐξ
ἀργύρου.

⊕ εἰ. α. ε.

Φίλοι ἦλθον (sont venus).—Συμβουλαὶ (conseils) φίλων εἰλι-
κρινῶν (sincères) εἰσι (sont) θησαυρός (un trésor).—Ὡμίλητα
(j' ai parlé) εἰς φίλους.—Εἶδον (j' ai vu) φίλους εἰς τὸν περίπατον
(à la promenade).—Τὸ ἐμαθον (je l' ai appris) παρὰ φίλων ἐλ-
θόντων (qui sont venus) ἐκ Παρισίων (de Paris).—Ἄνθρωπος
(τις), ἀνθρώπου (τινός), εἰς ἀνθρώπῳν (τινα), ἀνθρώπῳν (τινα), παρ'
ἀνθρώπου (τινός) ἢ ἀπὸ ἀνθρώπου (τινός).—Γυναικίς (τινες), γυναι-
κῶν (τινων), εἰς γυναϊκίς (τινας) ἢ γυναϊκί (τισι), γυναϊκίς (τινας),
ἀπὸ γυναϊκίς (τινας) ἢ παρὰ γυναικῶν (τινων). †

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

CHAPITRE IV.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.

De la formation du pluriel.

69. Ὁ πληθυντικὸς σχηματίζεται ἐν γένει, εἰς τε τὰ οὐσιαστι-
κὰ καὶ τὰ ἐπίθετα, προσλήψει τοῦ s εἰς τὸν ἐνικόν, ὡς le père
ὁ πατήρ, les pères οἱ πατέρες. La vertu ἡ ἀρετή, les vertus αἱ
ἀρεταί. Le bon ὁ καλός, les bons οἱ καλοί, κλπ.

Ἐξαιρέσεις, exceptions.

70. Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἐνικόν εἰς s, x, z δὲν μεταβάλλονται
εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς le héros ὁ ἥρωϊς, les héros οἱ ἥρωες,
la voix ἡ φωνή, les voix αἱ φωναί, le nez ἡ ῥίς, les nez αἱ ῥίνες.

71. Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἐνικόν εἰς au ἢ eu προσλαμβάνουσιν
εἰς τὸν πληθυντικόν x, ὡς l' eau τὸ ὕδωρ, les eaux, le cheveu
ἡ θρίξ, les cheveux. Τὸ οὐσιαστικὸν landau ἀμαξίς (ἡμιλιευτός),
καὶ τὸ ἐπίθετον bleu κοκνοῦ, λαμβάνουσι κατ' ἐξαιρέσειν s εἰς
τὸν πληθυντικόν. ✕

72. Ἐκ τῶν εἰς ou λαμβάνουσιν x ἀντὶ s εἰς τὸν πληθυντικὸν μόνα τὰ ἀκόλουθα:

bijou κόσμημα,
caillou χάλιξ,
chou κοχύριον,
genou γόνυ,

hibou γλαυῶς,
rou φθεῖρα,
jourjou ἄθυρμα.

73. Τὰ λήγοντα εἰς ai εἰς τὸν ἐνικόν, τρέπουσιν τὴν κατὰ λέξιν τῆς αἰς aux εἰς τὸν πληθ., ὡς le général ὁ στρατηγός, les généraux οἱ στρατηγοί. Σχηματίζονται δὲ προσλαμβάνοντα s εἰς τὸν ἐνικόν τὰ ἀκόλουθα:

Οὐσιαστικά μὲν:

bal χορὸς,
carnaval ἀπόκρισις,
régal εὐωχία
chacal θῶς,
pal πάσσαλος,
eal τύλος,
cantal τυρὸς Ἑλβετικός,
nopal Ἰνδοσουκί,

Ἐπιθετικά δέ:

amical φιλικός,
final τελικός,
glacial παγετώδης,
matinal πρωϊνός,
nasal ἕρρινος,
naval ναυτικός,
pascal πασχαλινός,
théâtral θεατρικός,
fatal ἀπικίσιος.

74. Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς ail εἰς τὸν ἐνικόν, τρέπεται τὴν κατὰ λέξιν τῆς αἰς aux μόνα τὰ ἐξῆς οὐσιαστικά: bail ἐκμίσθωσις, émail σμάλτος, corail κοράλιον, soupirail ἀνεκνευστήριον, travail ἔργασίαι, vantail θυροφίλον, vitrail θυρὸς βελίτη. Τὸ δὲ οὐσιαστικὸν ail σκόροδον, ἐκτὸς τοῦ ὀμκλοῦ πληθυντικοῦ ails, ἔχει πληθυντικὸν ἀνώμαλον aulk, προσφερόμενον ω. Τὰ λοιπὰ εἰς τῶν εἰς ail προσλαμβάνουσιν s.

75. Τὰ οὐσιαστικά ciel οὐρανός, œil ὀφθαλμὸς καὶ aïeul πρόππος ἢ πρόγονος, ἔχουσι πληθυντικὸν ὀμκλὸν καὶ ἀνώμαλον.

76. Μεταχειρίζομεθα τὸν ὀμκλὸν ciels ἵνα σηκώσωμεν τοὺς χειροποιήτους οὐρανοὺς καὶ cieux διὰ τὸ ἐνοήσωμεν τὸ στερέωμα.

77. Μεταχειρίζομεθα τὸν ὀμκλὸν œils μόνον εἰς τὰς ἐξῆς συνθέτους λέξεις: les œils-de-bœuf οἱ φεγγίται, les œils-de-bouc αἱ θυροθῆες, les œils-de-chat οἱ ἀγάθαι (εἶδος πολυτίμων λίθων) καὶ les œils-de-perdrix οἱ (ἐτῶθεν τῶν δεκτύλων) τύλοι. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν κἀμνομεν χρῆσιν τοῦ ἀνώμαλου πληθυντικοῦ: ō mes yeux οἱ ὀφθαλμοί μου, les yeux du bouillon αἱ φουκαλίδες τοῦ ζωμοῦ, les yeux du pain οἱ πόροι τοῦ ἄρτου κτλ.

78. Μεταχειρίζομεθα τὸν ὀμκλὸν πληθυντικὸν les aïeux ἵνα σηκώσωμεν τοὺς πρόππους καὶ τὸν ἀνώμαλον les aïeux διὰ τὸ ἐνοήσωμεν τοὺς ἀπομεμνησμένους προγόνους.

79. Τὸ ἐπίθετον tout πᾶς, εἰς τὸν ἄρσ. πλ. τρέπει τὸ t εἰς s. Τὰ δὲ κύρια ὀνόματα κλίνονται ἀνδρῶδες καὶ μόνον εἰς τὸν ἐνι-

κόν αριθμόν. Ακρίβητοισι δὲ ἀριθρον καὶ σημεῖον πληθ. ε ἢ κ, (κατὰ τὴν κατὰλήξιν αὐτῶν), ὅταν ἐκλαμβάνωνται ὡς οὐσιαστικῶς κοινὰ ἢ ὧ; ὀνόματι οἰκογενεῖας, καὶ οὐχὶ ὅπως ὑποδείξωσιν ἄτομον.

⊕ ε̄ μ. α. στ'.

Ἡ Ὁ πατήρ καὶ οἱ πατέρες.—Ἡ ἀρετὴ καὶ αἱ ἀρεταί.—Ὁ ἥρωσ καὶ οἱ ἥρωες.—Ἡ φωνὴ καὶ αἱ φωναί.—Ἡ ῥίς καὶ αἱ ῥίνες.—Τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ὕδατα.—Ἡ θριξὶ καὶ αἱ τρίχες.—Ἡ (ἡμίλειστος) ζυμῆ καὶ αἱ (ἡμίλειστοι) ζυμῆσι.—Ὁ κυκνοῦς καὶ οἱ κυκνοῖ.—Τὸ κόσμημα, τὰ κοσμήματα.—Ὁ χάλιξ, οἱ χάλικες.—Ἡ κρήνη, αἱ κρήναι.—Τὸ γόνυ, τὰ γόνατα.—Ἡ γλαυξ, αἱ γλαυκες.—Ἡ φθεῖρ, αἱ φθεῖρες.—Τὸ ἀθύρμα, τὰ ἀθύρματα.—Ὁ στρατηγὸς καὶ οἱ στρατηγοί.—Ὁ χορὸς καὶ οἱ χοροί.—Ὁ (ἐλθετικός) τυρὸς καὶ οἱ (ἐλθετικοί) τυροί.—Ἡ Ἰνδοσυκῆ καὶ αἱ Ἰνδοσυκαί.—Ἡ ἀπόκρεωσ καὶ αἱ ἀπόκρεωσι.—Ἡ εὐωχίς καὶ αἱ εὐωχίαι.—Ὁ θῶς καὶ οἱ θῶες.—Ὁ πάσσαλος καὶ οἱ πασσαλοι.—Ὁ τυλος καὶ οἱ τυλοι.—Ὁ φιλικὸς καὶ οἱ φιλικοί.—Ὁ τελικός καὶ οἱ τελικοί.—Ὁ παγετώδης καὶ οἱ παγετώδεις.—Ὁ πρωϊνὸς καὶ οἱ πρωϊνοί.—Ὁ ἔρρινος καὶ οἱ ἔρρινοι.—Ὁ ναυτικός καὶ οἱ ναυτικοί.—Ὁ πασχαλινὸς καὶ οἱ πασχαλινοί.—Ὁ θεατρικός καὶ οἱ θεατρικοί.—Ὁ ἀποιόσιος καὶ οἱ ἀποιόσιοι.—Ἡ ἐκμισθωσις, αἱ ἐκμισθώσεις.—Ὁ σμίλ-τός, οἱ σμίλτοι.—Τὸ κοράλιον, τὰ κοράλια.—Τὸ ἀναπνευστήριον, τὰ ἀναπνευστήρια.—Ἡ ἐργασίς, αἱ ἐργασίαι.—Τὸ θυρόφυλλον, τὰ θυρόφυλλα.—Ἡ (ὕελι-νη) θυρίς, αἱ (ὕελιναι) θυρίδες.—Τὸ σκόροδον, τὰ σκόροδα.—Ὁ οὐρανός, οἱ οὐρανοί (ἀμφιτέρους τοῦ πληθυντικ.).—Ὁ πᾶππος, οἱ πᾶπποι καὶ οἱ πρόγονοι.—Ὁ ὀφθαλμὸς, οἱ ὀφθαλμοί.—Οἱ φεγγίτι, αἱ θυρίδες, οἱ ἀγάθαι καὶ οἱ τύλοι.—Αἱ φυταλίδες τοῦ ζώμου.—Πᾶς, πάντες.—Ὁ Γεώργιος καὶ οἱ δύο (et les deux) Ἀλέξανδροι.

⊕ ε̄ μ. α. ζ'.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ οἱ ἀδελφοί.—Τὸ βιβλίον καὶ τὰ βιβλία.—Ἡ γυνὴ καὶ αἱ γυναῖκες.—Ὁ πίναξ (le tableau) οἱ πίνακες.—Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ (fleuve).—Ἀγαπῶ (j' aime) τὰ κυανὰ φορέματα.—Τὰ γόνατα τῶν ἵππων (cheval).—Τὰ κοσμήματα τῶν γυναικῶν.—Ἡ χρῆσις (l'emploi) τῶν χαλκίων.—Τὰ φύλλα (les feuilles) τῶν κερμβῶν.—Ἐδὲκάνησεν (il a dépensé) εἰς τὰ ἀθύρματα δέκα δραχμὰς (drachmes).—Αἱ γλαυκαὶ φαίνονται (paraissent) τὴν νύκτα (la nuit).—Οἱ χοροί, αἱ ἀπόκρεω καὶ αἱ εὐωχίαι παρῆλθον (sont passés).—Οἱ πάσσαλοι καὶ οἱ τυλοι.—Λέξεις (les mois) ναυτικαί.—Στιγμὴ (des moments) ὀλέθριαι.—Ἡ γό-

πρακ (j' ai acheté) τὰ καρτέλια τοῦ Γεωργίου (de Georges).—Αἱ ἐργασίαι, αἱ θυρίδες καὶ τὰ θυρόφυλλα.—Δὲν ἀγαπῶ (je n' aime pas) τὰ σκόροδα.—Οἱ οὐρκοί.—Τὰ φαρμάκτα τῶν πύππων.—Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Γεωργίου.—"Ολοὶ οἱ ἄνθρωποι.—Οἱ δύο Κωνσταντινοὶ (Constantin).—Οἱ Σωκράτεις καὶ οἱ Πλούταρχοὶ εἰσι σπάνιοι (rares).—Οἱ Στουάτζαι ὑπῆρξαν δυστοχεῖς.

out etc.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

CHAPITRE V.

Περὶ ἐπιθέτου.

De l' adjectif.

A. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ.

De la formation du féminin.

80. Πᾶν ἐπίθετον ἀρσενικὸν προσλαμβάνει ἐν τῷ τέλει ἐν e ἄφωνον πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ, ὡς en sensé συνετός, θηλ. sensée.

Ἐξαιρέσεις, exceptions.

81) Ὅταν τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετον κατὰ κλήσιν εἰς e ἄφωνον εἴητι γένου; ἀνοῦ, ὡς honnête ὁ τίμιος, honnête ἢ τιμικ. Πλὴν τῶν διγενῶν οὐσιαστικῶν maître κύριος, prêtre ἱερεὺς, prince ἡγεμῶν, conte κόμης, traire προδότης, hôte ξενοδόχος, tigre τίγρις, prophète προφήτης, nègre κίθιοψ, âne ὄνος, Suisse Ἑλβετός, ἄτινα σχηματίζουσι θηλ. προσλήψει τῆς καταλήξεως sse, ὡς prêtresse κλπ.

82. Τὰ λήγοντα εἰς er σχηματίζουσι θηλ. τρέποντα τὸ e εἰς è καὶ προσλαμβάνοντα e ἄφωνον, ὡς amer πικρὸς, amère πικρά κτλ.

83. Τὰ λήγοντα εἰς f σχηματίζουσι θηλ. τρέποντα τὸ f εἰς v καὶ προσλαμβάνοντα e ἄφωνον, ὡς vif ζωηρὸς, θηλ. vive ζωηρά, veuf χηρέων, veuve χήρα κλπ.

84. Τὰ λήγοντα εἰς x σχηματίζουσι τὸ θηλ. τρέποντα τὸ x εἰς s καὶ προσλαμβάνοντα e ἄφωνον, ὡς heureux ὁ εὐτυχής, heureuse ἢ εὐτυχής. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐπίθετα doux γλυκὺ, faux ψευδής, roux πυρρὸς, prefix ὠρισμένος, vieux γέρον, ὡν τὰ θηλυκὰ εἶναι douce, fausse, rousse, préfixe, vieille.

85. Σημ. Τα ἐπίθετα beau ὄρατος, jumeau δίδυμος, nouveau κινὸς, fou τρελλός, mou μαλλιακός, vieux γέρον πρὸ οὐσιασ. ἀρτίζοντος ἀπὸ φωνῆς το; ἢ h ἐρώνου, τρέπονται εἰς bel, nouvel, fol, mol, vieil, jumel, σχηματίζουσι δὲ τὸ θηλυκὸν ὡς ἀκολούθως: belle, nouvelle, folle, jumelle, vieille.

86. Τὰ λήγοντα ει; el, eil, et, en, on, καὶ τὰ μονοσύλλαβα εἰς as καὶ os διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ προσλαμβάνουσι ε ἄφωνον, εἶν tel τοιοῦτος, θηλ. telle, pareil ἄφωτος, θ. pereille, muet ἄφωτος, θ. muette, ancien ἀρχαῖος, θ. ancienne, bon ἀγαθός, θ. bonne, gras παχὺς, θ. grasse, gros χονδρὸς, θ. grosse. Σὺν τούτοις καὶ τὰ εἴη: paysan χωρῆσις, θηλ. paysanne, épais πυκνός, θ. épaisse, exprès βεβαίως, θ. expresse, profès βεβαίως, θ. professe, gentil χαρῆσις, θ. gentille, nul οὐδέν, θ. nulle, sot ἀνόητος, θ. sottte, vieillot γερόντιον, θ. vieillotte.

87. Σημ. Τὰ ἐπίθετα complet πλήρης, concret πηχτός, discret ἐχέμεθος, secret μυστικὸς, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐεργής, σχηματίζουσι θηλ. προσλήψαι τοῦ ε ἄφωτου χωρὶς νὰ διπλασιασῶσι τὸ τελικόν ἢ βεβαίονοι δὲ τὴν παραλήγουσαν τοῦ θηλικίου, ὡς complete, discrète, sociète, inquiète κλπ.

88. Τὰ λήγοντα εἰ; eur σχηματίζουσι ἐν γενεῖ θηλ. τρέποντα τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς euse ὡς voyageur ταξιδιωτής, θηλ. voyageuse.—Ἐκ τούτων τα εἰς leur σχηματίζουσι θηλ. τραπεζῆ τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς trice καὶ οὐχί εἰς teuse μόνον τὰ εἰ τοῦ λατινικοῦ παραγόμενα, ὡς protecteur προστατής, θηλ. protectrice.

89. Τὰ λήγοντα εἰς érieur σχηματίζουσι θηλ. κατὰ τὸν ἀρχικὸν κανόνα, ὡς supérieur ὑπέρτερος, θηλ. supérieure. Σὺν τούτοις καὶ τὰ εἴη: meilleure καλῆτερος, majeur ἀνελικός, mineur ἀνηλιξ, ὡν θηλ. meilleure, mineure, majeure

90. Τὰ ἀκόλουθα: ambassadeur πρέσβυς, empereur αὐτοκράτωρ, gouverneur παιδαγωγός, serviteur ὑπηρετής, vengeur ἐκδικητής, ἔχουσι θηλ. ambassadrice, impératrice, gouvernante, servante, vengeresse. †

91. Τὰ ἀρσενικὰ ἐπίθετα:

long μακρὸς,
oblong ἐπιμήκης,
jumeau δίδυμος,
bénin χρηστός,
malin κκεντροεχής,
coi ἥρεμοι,
favori εὐνοούμενος,
fais δροσερός,
tiers τριτεῶν,
compagnon σύντροφος,

Ἔχουσι θηλικόν:

longue,
oblongue
jumelle,
bénigne,
maligne,
coite,
favorite,
fraîche,
tierce,
compagne.

92. Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, sec ξηρός, franc ἐλεύθερος, προσλαμβάνουσι εἰς τὸ θηλ. he, ὡς blanche, franche, sèche. Τὰ Turc Τούρκος, public δημόσιος καὶ caduc ὑπεργήρωτος, τρέπουσι τὸ ε εἰς que, ὡς Turquie, publique, caduque, τὸ δὲ Grec Ἑλλην προσλαμβάνει que, ὡς Grecque. †

Ⓢ ε μ α η.

‘Ο συνετός, ἢ συνετή.—‘Ο τίμιος, ἢ τιμικ.—‘Ο κύριος, ἢ κυ-
ρίκ.—‘Ο ἡγεμών, ἢ ἡγεμονίς.—‘Ο προδότης, ἢ προδότης.—‘Ο ξε-
νοδόχος, ἢ ξενοδόχος.—‘Ο τίγρις, ἢ τίγρις.—‘Ο προφήτης, ἢ προ-
φήτις.—‘Ο αἰθίοψ, ἢ αἰθίοψ.—‘Ο ὄνος, ἢ ὄνος.—‘Ο ἐλθετὸς, ἢ
ἐλθετὶς.—‘Ο πικρὸς, ἢ πικρά.—‘Ο ζωηρὸς, ἢ ζωηρά.—‘Ο χηρεύων,
ἢ χήρξ.—‘Ο εὐτυχής, ἢ εὐτυχίς.—‘Ο γλυκὺς, ἢ γλυκεύκ.—‘Ο
ψευδής, ἢ ψευδής.—‘Ο πυρρὸς, ἢ πυρρά.—‘Ο ὠρισμένος, ἢ ὠρισμέ-
νη.—‘Ο γέρων, ἢ γραῖκ.—‘Ο δίδυμος, ἢ δίδυμος· ὁ κινὸς, ἢ και-
νή· ὁ τρελλὸς, ἢ τρελλή· ὁ μαλλιακὸς, ἢ μαλλιακή.—‘Ομοιος, ὁ-
μοίκα· τοιοῦτος, τοιαύτη· ἄφωνος, ἄφωνη· ἀρχαῖος, ἀρχαία· ἀγαθὸς
ἀγαθή· παχὺς, παχεῖα· χονδρὸς, χονδρά· χωρικὸς, χωρική· πυκνὸς,
πυκνή· ῥητὸς, ῥητή· ὀρκωτὸς, ὀρκωτή· χαριεῖς, χαριεσσα· οὐδεὶς,
οὐδεμία ὁ ἀνόητος, ἢ ἀνόητος· ἀνὴρ (un homme) γερόντιον, γυνή
(une femme) γεγηρακυῖα.—‘Ο πλήρης, ἢ πλήρης.—‘Ο πηκτός, ἢ
πηκτή.—‘Ο ἐχέμυθος, ἢ ἐχέμυθος.—‘Ο ἀνήτυχος, ἢ ἀνήτυχος· ὁ
εὐτρικής, ἢ εὐτρικής.—‘Ο ταξειδιώτης, ἢ ταξειδιώτης.—‘Ο προ-
στάτης, ἢ προστάτης.—ὁ ὑπερτερος, ἢ ὑπερέρα· ὁ καλήτερος, ἢ
καλητέρα· ὁ ἐνήλικος, ἢ ἐνήλικος· ὁ ἀνήλιξ, ἢ ἀνήλιξ.—‘Ο πρέ-
σβυς ἢ τοῦ πρέσβευος σύζυγος.—‘Ο αὐτοκράτωρ, ἢ αὐτοκράτειρα·
ὁ ὑπηρετὴς, ἢ ὑπηρετρια· ὁ ἐκδικητής, ἢ ἐκδικήτρια.—Μικρὸς,
μακρά· ἐπιμήκης, ἢ ἐπιμήκης· δίδυμος, ἢ δίδυμος, χρηστὸς, χρη-
στή· ὁ κακεντρεχής, ἢ κακεντρεχής· ὁ ἤρεμος, ἢ ἤρεμος· ὁ εὐνο-
ύμενος, ἢ εὐνοουμένη· ὁ δροσερός, ἢ δροσερά· ὁ τριτεύων, ἢ τρι-
τεύουσα· ὁ σύντροφος, ἢ σύντροφος.—‘Ο λευκὸς, ἢ λευκή· ὁ ἐλευθε-
ρος, ἢ ἐλευθέρα· ὁ ξηρὸς, ἢ ξηρά· ὁ Τοῦρκος, ἢ Τοῦρκισα· ὁ δημό-
σιος, ἢ δημοσία· ὁ ὑπέργηρος, ἢ ὑπέργηρος· ὁ Ἕλλην, ἢ Ἕλληνας.

Ⓢ ε μ α θ.

Τὸ ὕδωρ (l'eau) εἶναι καλόν.—Μία γυνή τιμικ.—Μία ξενιδό-
χος ἔχει (a) μίαν τίγριδα.—‘Η ἀδελφή μου (ma sœur) εἶναι (est)
ὑπερήφανος.—‘Η κόρη αὕτη (cette jeune fille) εἶναι ζωηρά, ζη-
λότυπος (ἄρσ. jaloux) καὶ γλυκεύκ.—Εἶς (un) γέρων στρατιώ-
της (soldat).—‘Ο χωρικὸς εἶναι παχὺς καὶ χονδρὸς.—Εἶς ταξει-
διώτης ἦλθεν (est venu).—‘Η αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων (des
Français).—‘Η ὑπηρετριά μου εἶναι καλή.—Μία μικρὰ τράπεζα
(table).—‘Ο ἄνθρωπος οὗτος εἶναι κακεντρεχής.—Μία Ἕλληνας
καὶ μίαν Ὀθωμανίς.—‘Η προμήτωρ μου (ma grand' mère) εἶναι
ὑπέργηρος.—Αἱ δύο αὗται ἀδελφαί (ces deux sœurs) εἶσι δίδυ-
μοι.—‘Υ σύντροφός μου εἶναι ἀθνηδής (malade).

Ἄνα κερ α λαί ω σι ς. recapitulation.

A'.

Ὁ τίμιος καὶ ἡ τιμία.—Ὁ κύριος, ὁ ἱερεὺς, ὁ ἡγεμὼν, ὁ κόμης, ὁ προδότης, ὁ ξενοδόχος, ἡ τίγρις (ἀρσ.), ὁ προφήτης, ὁ αἰθίοψ, ὁ ὄνος, ὁ Ἑλθετός.—Ἡ κυρία, ἡ ἱέρεια, ἡ ἡγεμονίς, ἡ κόμισσα, ἡ προδότις, ἡ ξενοδόχος (ἡκλ.), ἡ τίγρις (θηλ.), ἡ προφήτις, ἡ αἰθιοπίς, ἡ ὄνος, ἡ Ἑλθετίς.—Ὁ πικρὸς καὶ ἡ πικρά, ὁ ὑπερηφάνος (fier) καὶ ἡ ὑπερήφανος, ὁ πρῶτος (premier) καὶ ἡ πρώτη.—Ὁ ζωηρὸς καὶ ἡ ζωηρά, ὁ χρεῶν καὶ ἡ χήρα, ὁ σκεπτικὸς (pensif) καὶ ἡ σκεπτική.—Ὁ εὐτυχὴς καὶ ἡ εὐτυχίς, ὁ δυστυχὴς (malheureux) καὶ ἡ δυστυχίς, ὁ ζήλοτυπος καὶ ἡ ζήλοτυπος (jaloux).—Ὁ γλυκὺς καὶ ἡ γλυκεῖα, ὁ ψευδὴς καὶ ἡ ψευδής, ὁ πυρρὸς καὶ ἡ πυρρά, ὁ ὠρισμένος καὶ ἡ ὠρισμένη, ὁ γέρον καὶ ἡ γράκις.

B'.

Γράψον τὰ ὁμοίωτά των :

Beau, jumeau, nouveau, fou, mou, vieux, tel, bel, pareil, muet, cot, sujet, ancien, mien, tien, sien, bon, lion, gras, las, bas, gros, paysan, courtisan, épais, exprès, profès, gentil, nul, sot, bellot, vicillot, complet, secret, inquiet, replet, concret, discret, voyageur, moqueur, bienfaiteur, protecteur, flatteur, chanteur, menteur, antérieur, postérieur, inférieur, meilleur, majeur, mineur, ambassadeur, empereur, gouverneur, serviteur, vengeur, défenseur, demandeur, chasseur, tireur, long, oblong, jumeau, bénin, malin, coi, favori, frais, tiers, compagnon, blanc, sec, franc, ture, public, caduc, grec.

B'. Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Des comparatifs et des superlatifs.

93. Οἱ βαθμοὶ (degrès) εἰσι τοεῖς: ὁ θετικὸς (le positif), ὁ συγκριτικὸς (le comparatif) καὶ ὁ ὑπερθετικὸς (le superlatif).

94. Ὑπάρχουσι τρεῖς εἴδη συγκριτικῶν: α'. Ἰσότητος (d' égalité), ὑπερ σχηματίζεται τιθεμένου τοῦ aussi πρὸ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων, β'. Μειώσεως (d' infériorité), τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ moins. γ'. Ὑπεροχῆς (de supériorité), τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, τοῦ plus.

95. Σημ. Τὰ ἐπιθετὰ bon καλὸς, petit μικρὸς καὶ mauvais ἢ méchant κακὸς, ἔχουσιν ὁμοίαν καὶ ἀνόμοιον συγκριτικὴν ὑπεροχῆς plus bon καὶ meilleur καλλήτερος, plus méchant ἢ plus mauvais καὶ pire χείρων plus petit καὶ moindre ἡλιθιώτα.

96. Ὑπάρχουσι δύο εἴδη ὑπερθετικῶν: α'. Ἀπόλυτον (absolu), ὅπερ σχηματίζεται τιθεμένου ἐν γένει πρὸ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων τοῦ ἐπιρρήματος très. β'. Σχετικὸν (relatif), ὅπερ σχηματίζεται τῇ προτάξει τῶν ἄλλων ἢ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων εἰς τα συγκρητικὰ τῆς ὑπεροχῆς σημαντικὰ, ὡς le plus grand ὁ μέγιστος, mon plus cher ami ὁ προσφιλέστατός μου φίλος, les plus studieux de mes élèves οἱ ἐπιμελέστατοι τῶν μαθητῶν μου κλπ.

97. Σημ. Τὰ ὑποκοριστικὰ τῆς γαλλικῆς λήγουσιν ἐν γένει εἰς et και οι το δὲ θηλ εἰς elle και οίτε, οἶον joliet εὐμορφουταίος, joliette εὐμορφουταίχη, vieillot γερόντιον, vieillotte γεροῦλα, κλπ.

98. Σημ. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει ἀδελφικὰς καταλήξεις, ἀναπληροῦσθε αὐτὰς διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand μέγας, ἢ διὰ τῶν ὑπερθετικῶν βαθμῶν, ἢ ἐν τῇ ἀπλουστερᾷ συνθέσει διὰ τοῦ προτιθεμένου μορίου archi, οἶον grand menteur ψεύταρος, très-biave παληναράς, archi-fou θεότρελλος κλπ.

Ⓢ εἰ α εἶ.

Οἱ βηθμοὶ εἶναι (sont) ὁ θετικὸς, ὁ συγκρητικὸς καὶ ὁ ὑπερθετικὸς.—Συγκρητικὸς ἰσότητος, μειώσεως, καὶ ὑπεροχῆς.—Καλὸς, μικρὸς, κακὸς· καλῆτερος, χείρων, ἐλάσσων.—Ὑπερθετικὸν ἀπόλυτον καὶ σχετικόν.—Προσφιλέστατος φίλος, ὁ προσφιλέστατος φίλος.—Ἐπιμελέστατος μαθητῆς, ὁ ἐπιμελέστατος τῶν μαθητῶν μου.—Ἐν γερόντιον εὐμορφουταίον καὶ μία γεροῦλα εὐμορφουταίχη—Εἷς ψεύταρος, εἰς πκληκρῆς καὶ εἷς θεότρελλος.

Ⓢ εἰ α εἶ.

‘Ο οἶνος (le vin) εἶναι καλός.— Εἶναι ἥττον καλός τοῦ ἰδικοῦ μου (du mien).—‘Ο χρυσός εἶναι (l' or est) στιλπνότερος (luisant) τοῦ χαλκοῦ (cuivre).—‘Ἐχω ἕνα ἵππον (cheval) μικρότερον.—‘Ο ἰδικός μου (le mien) εἶναι καλῆτερος καὶ ὠραιότερος.—‘Ο ἀνθρώπος οὗτος εἶναι ἀσχημότερος (laid).—Οἱ πτωχοὶ εἶναι ἐναρετώτεροι (vertueux) τῶν πλουσίων (riche).—‘Ο πατήρ εἶναι τοσοῦτον ὑψηλός (haut) ὅσον ὁ υἱός (que le fils).—‘Ο ἀδελφός μου εἶναι μικρότερος σοῦ (que toi).—Ἡ λύπη σου (ta douleur) εἶναι μικροτέρα τῆς ἰδικῆς μου.—Τὸ πῦρ εἶναι πολὺ στιλπνότερον τοῦ κατόπτρου (miroir).—Ἐχει (il a) μίαν τράπεζαν μικροτέραν τῆς ἐμῆς (que la mienne).—‘Ο κύων (le chien) εἶναι ὁ πιστότατος (fidèle) τῶν φίλων (des amis).—‘Ο φίλος μου εἶ.αι πιστότατος καὶ ἐναρετώτατος.—‘Ο μέγιστος τῶν ἐχθρῶν (des ennemis).

Γ'. Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

Des adjectifs numéraux.

99. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιθέτα (les adjectifs numéraux) ὑποδικίζονται ἐν γένει εἰς ἀπόλυτα (cardinaux) καὶ εἰς τὰ τετακτικά (ordinaux).—Ἀπόλυτά εἰσιν:

un εἷς, une μίξ,	quarante τεσσαράκοντα,
deux δύο,	cinquante πενήκοντα,
trois τρεῖς, τρίς	soixante ἑξήκοντα,
quatre τέσσαρες, τέσσαρα,	soixante-dix ἑβδομήκοντα,
cinq πέντε,	soixante-onze ἑβδομήκοντα ἕν κτλ.
six ἕξ,	quatre-vingts ὀγδοήκοντα,
sept ἑπτὰ,	quatre-vingt-dix ἑννεήκοντα,
huit ὀκτώ,	quatre-vingt-onze ἑννεήκοντα ἕν κτλ.
neuf ἑννέα,	cent ἑκατόν,
dix δέκα,	deux-cents διακόσια,
onze ἑνδεκά,	trois-cents τριακόσια κτλ.
douze δώδεκα,	mille και mil χίλια,
treize δεκατρία,	mille-cent και onze-cents χίλια ἑκατόν,
huatorze δεκατέσσαρα,	mille deux-cents και douze-cents χίλια διακόσια κτλ. μέχρι τοῦ mille neuf-
quinze δεκαπέντε,	cents ἢ dix-neuf-cents χίλια ἑνεακό-
seize δέκα ἕξ,	six.
dix-sept δέκα ἑπτὰ,	deux-mille διαχίλια κτλ.
dix-huit δέκα ὀκτώ,	millier χιλιάς,
dix-neuf δέκα ἑννέα,	million ἑκατομμύριον,
vingt εἴκοσι,	billion ἢ dillion δυσεκατομμύριον κτλ.
trente τριάντα,	

100. Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν ἀριθμητικῶν cinq, sept, huit, neuf, προφέρονται ὅταν τὰ ἐπιθετὰ ταῦτα εἶναι εἰλημμένα καθ' ἑαυτὰ καὶ ὅταν ἀκολουθῆ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου· ἀποσιωπῶνται δὲ πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως.

101. Τὸ ληκτικὸν f τοῦ ἀριθμητικοῦ neuf προφέρεται ὦ· v πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, οἷον neuf enfants ἑννέα παιδία, neuf heures ἑννέα ὥραι, καὶ ἀποσιωπᾶται πρὸ συμφώνου ἢ h δασέως, οἷον neuf livres ἑννέα βιβλία, neuf héros ἑννέα ἥρωες.

102. Τὸ ληκτικὸν x τῶν ἀριθμητικῶν deux, six καὶ dix προφέρεται ἄ. ὦ· σ, ὅταν τὰ ἀριθμητικὰ ταῦτα ἐλαμβάνονται ἀπολύτως· ὦ· z πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου· γ'. μένει ἄφωνον πρὸ συμφώνου ἢ h δασέως· οἷον deux amis δύο φίλοι, deux hommes δύο ἄνθρωποι, deux livres δύο βιβλία, deux héros δύο ἥρωες, six hommes, six héros, six livres, dix amis κτλ.

103. Τὰ τακτικὰ σχηματίζονται ἐν γένει προσλήψει τῆς κατὰ λέξεως ième εἰς τὰ ἀρχικά.

104. Σημ. Τὸ τακτικὸν τοῦ neuf εἶναι neuvième. Τὸ δὲ τακτικὸν τῶν ληγόντων εἰς e σχηματίζεται ἀποβολῇ τοῦ e ὦ· quatre, τακτικὸν quatriéme κλπ. Ἐὰν τακτικὰ πρῶτος καὶ δεῦτερος, λέγονται καὶ premier καὶ second Μεταχειρίζομεθα ταῦτα μὲν ἀπολύτως, τὰ δὲ τακτικὰ unième καὶ deuxième μετὰ τῆς δεκάδας ἢ ἑκατονταίας, ὦ· vingt-unième, cent-deuxième. Τὸ τακτικὸν τοῦ cinq γίνεται προσλήψει τοῦ ième, ὡς cinqième, λέγουσι δὲ καὶ

quint.—Όταν ἔχομεν πλείονα τακτικά ἀλληλοδιάδοχα τὸ τελευταῖον μόνον λαμβάνει τὴν κατάληξιν ième, ὡς ἐκατοστὸς τριακοστὸς, πρῶτος cent-trent-unième κτλ.

105. Ἐὰ ἐπιθετα vingt καὶ cent λαμβάνουσι s ὅταν προηγη-
ται αὐτῶν ἄλλος ἀριθμὸς ὡς πολλαπλασιαστικῆς, ὡς quatre vingts,
deux-cents. Μένουσι δὲ ἀμετάβλητα ἄ. Ὅταν ἔπηται ἄλλος τις
ἀριθμὸς, ὡς quatre-vingt-trois, trois-cent-cinq καὶ ἄ. Ὅταν
ἐλλαχθῶνται ἀντὶ τῶν τακτικῶν, ὡς page quatre-vingt ἀντὶ
quatre-vingtième. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ὅταν τὸ προσδιοριζόμενον
ὀυσιαστικὸν εἶναι ἑνικοῦ ἀριθμοῦ.

106. Τὸ ἐπιθετον χίλια γραφεται mil καὶ mille. Καὶ τὸ μὲν
mil εἶναι ἐν χρῆσει ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς χρονολογικῆς, ὡς l'an mil
huit cent τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἔτος· τὸ δὲ mille εἰς τὰς
συνήθεις χρῆμαται, ὡς deux mille soldats δισχιλίοι στρατιῶ-
ται, deux mille ans δισχίλια ἔτη κλπ.

107. Σημ. Ἐπάρχει καὶ ὀυσιαστικὸν mille μίλλιον, ὅπερ εἰς τὸν πληθυν-
τικὸν γράσσεται μὲ s, ὡς trois mil es τρία μίλλια.

⊕ ε̄ μ α εγ'.

"Ἐγω ἕνα ἀδελφὸν frère) καὶ μίαν ἀδελφὴν (sœur).—Ἐπὶ τῆς
τραπέζης μου (sur ma table) ὑπάρχουσι (il y a) δέκα πέντε,
δέκα εἶς, δέκα ἑπτὰ βιβλία.—Ἐἴθεσι, τριάκοντα, τεσσαράκοντα
φίλοι.—Ὀγδοήκοντα δύο ἄνθρωποι.—Ἐννεμήκοντα εἶς, ἔννεμή-
κοντα δύο, ἔννεμήκοντα τρεῖς, ἔννεμήκοντα τέσσαρες ἄνδρες (hom-
mes) καὶ ἑβδομήκοντα πέντε, ἑβδομήκοντα εἶς, ἑβδομήκοντα ἑ-
πτὰ, ἑβδομήκοντα ὀκτῶ, ἑβδομήκοντα ἑννέα παιδιὰ (enfants).
—Ἐξατὸν ἄνθρωποι καὶ δικόσμιαι γυναῖκες.—Τριακόσιοι τρεῖς
στρατιῶται.—Χίλια μίλλια.—Εἶμαι (je suis) πρῶτος (le pre-
mier), δευτέρως, εἰκοστὸς πρῶτος, τριακοστὸς δευτέρως.—Ἐν-
νεκτὸς τόμος (volume)—Ὁ τριακοστὸς στρατιώτης.—Τὸ ἔτος
(l'an) χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα τέσσαρα.—Χίλια ἔτη ἀπὸ τῆς
πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (depuis la chute de Constan-
tinople).—Ὁ χιλιοστὸς τριακοσιοστὸς ἑβδομηκοστὸς πέμπτος.

⊕ ε̄ μ α εδ'.

Ἄ ν α κ ε φ α λ α ῖ ο σ ι ε s, recapitulation.

Α'.

"Ἐν βιβλίῳ, μία γυνή, δύο παιδιὰ, τρία βιβλία, τρεῖς ἄνθρω-
ποι, τρεῖς γυναῖκες, τέσσαρα παιδιὰ, τέσσαρες γυναῖκες, τέσσαρες
ἄνδρες, πέντε ἄνθρωποι, εἶς φίλοι, ἑπτὰ οἰκίαι, ὀκτῶ πόλεις, ἑννέα
τρέπεζαι, δέκα καπέλα, ἔνδεκα μανδύλια, δώδεκα κονδύλια, δέκα
τρία παιδιὰ, δέκα τρεῖς γυναῖκες, δέκα τέσσαρα μελανοδοχεῖα
(encriers), δέκα τέσσαρες φίλοι, δέκα πέντε ἄνθρωποι, δέκα εἶς

κόρη (fille), δέκx ἐπτά μαθηταὶ (élèves), δέκx ὀκτώ διδάσκαλοι (professeurs), δέκx ἑννέx θρακία (baucs), εἴκοσι στρατιῶται (soldats).

Β'.

Τριάκοντα δραχμαὶ (drachmes), τεσσαράκοντα φίλοι, πενήκοντα ἐχθροὶ (ennemis), ἑξήκοντα μαθήτριαι (écolières), ἑβδομήκοντα δραχμαὶ, ἑβδομήκοντα εἰς μαθηταὶ, καὶ ἑβδομήκοντα μία μαθήτρια, ἑβδομήκοντα δύο παιδιὰ, ἑβδομήκοντα τρία βιβλία, ἑβδομήκοντα τρεῖς τράπεζαι, ἑβδομήκοντα τέσσαρα θρακία, ἑβδομήκοντα τέσσαρες στρατιῶται, ἑβδομήκοντα πέντε μαθηταὶ, ἑβδομήκοντα ἑξ δραχμαὶ, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ κοινὸν, ἑβδομήκοντα ὀκτώ γυναῖκες, ἑβδομήκοντα ἑννέx αἰδρες.

Γ'.

Ὀγδοήκοντα βιβλία, ὀγδοήκοντα εἰς ὑπηρεταὶ, ὀγδοήκοντα ἐν ζῶν (animal), ὀγδοήκοντα δύο κόμητες, ὀγδοήκοντα τρία θρακία, ὀγδοήκοντα τέσσαρα βιβλία, ὀγδοήκοντα τέσσαρες ἄνδρες, ὀγδοήκοντα πέντε πρίγκιπες, ὀγδοήκοντα ἑξ ἱερεῖς, ὀγδοήκοντα ἑπτὰ τίγρεις, ὀγδοήκοντα ὀκτώ ὄνοι, ὀγδοήκοντα ἑννέx Ἐλβετοὶ, ἑννεήκοντα παιδιὰ. ἑννεήκοντα εἰς, ἑννεήκοντα μία, ἑννεήκοντα δύο, ἑννεήκοντα τρεῖς, ἑννεήκοντα τέσσαρα, ἑννεήκοντα πέντε, ἑννεήκοντα ἑξ, ἑννεήκοντα ἑπτὰ, ἑννεήκοντα ὀκτώ, ἑννεήκοντα ἑννέx, ἑκατόν.

Δ'.

Ἐκατόν εἰς, ἑκατόν πέντε, ἑκατόν δέκx πέντε, ἑκατόν ἑβδομήκοντα, ἑκατόν ἑβδομήκοντα πέντε, ἑκατόν ἑννεήκοντα ἑξ, ἑκατόν ἑννεήκοντα ἑννέx, δικήσικ, δικήσικ δέκα ἑξ, δικήσικ ἑβδομήκοντα, τριήσικ ἑδέκα, τετραήσικ ἑβδομήκοντα πέντε, ἑξήσικ ἑβδομήκοντα ἑξ, ἑπταήσικ ἑννεήκοντα τρεῖς, ὀκταήσικ ἑννεήκοντα ἑννέx, ἑνεαήσικ δέκx τρία, χίλια.

Ε'.

Δύο χιλιάδες, τρεῖς χιλιάδες, τρία, τέσσαρες χιλιάδες, δέκx τρία, πέντε χιλιάδες ἑβδομήκοντα, ἑξ χιλιάδες ἑννεήκοντα ἐν, ἑπτὰ χιλιάδες ἑβδομήκοντα τρία, ὀκτώ χιλιάδες τριακήσικ δέκα πέντε, ἑννέx χιλιάδες ἑνεακήσικ ἑννεήκοντα ἑννέx, ἑκατόν χιλιάδες τετρακήσικ δέκx τέσσαρα, ἐν ἑκατομμύριον δέκx τρεῖς χιλιάδες καὶ ὀκτακήσικ ἑννεήκοντα ἑπτὰ.—Τὸ ἔτος χίλια (mil), ὀκτακήσικ ὀγδοήκοντα τέσσαρα.—Λιατρέξικμεν (nous avons pareouga) χίλια ὀκτακήσικ δέκx τρία χίλια.

Παρατηρήσεις.

108. Ἐξ ὄλων τῶν ἀρχικῶν ἀριθμητικῶν μόνον τὸ un σχηματίζει θηλ. une, τὰ λοιπὰ εἶναι ἀσπύδλητα.

109. Ἐπὶ τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν βικιλέων, ἡμερῶν, παπῶν, πατριάρχων καὶ ἐν γένει τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν, οἱ Γάλλοι ἀντὶ τῶν τακτικῶν μεταχειρίζονται τὰ ἀρχικά, ὡς Louis trois, quatorze, seize, Λουδοβίκος τρίτος, δέκατος τέταρτος, δέκατος ἕκτος, κλπ. πλὴν τοῦ premier πρῶτος, ὅτε λέγουσι Georges premier καὶ οὐχὶ un, καὶ τοῦ δεύτερου, ὅπερ λέγεται καὶ δια τοῦ τακτικοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ, ὡς Henri deux ἢ deuxième ἢ καὶ second. (Βλέπε καὶ §. 110 καὶ 111.)

110. Τὸ deuxième λέγεται μετὰ τῆς δεκάδας ἢ καὶ μόνον, τὸ δὲ second λέγεται ἄνευ προτεταγμένης δεκάδος ἢ ἐκτοντάδος· μὴ λαγε vingt second, cent second, ἀλλὰ vingt deuxième, cent deuxième κλπ. Λαγε ὅμως deuxième ἢ second ὅταν δὲν ὑπάρχη ἕτερόν τι ἀριθμητικὸν προτεταγμένον.

111. Τὸ deuxième ἀγγέλλει ὅτι ὑπάρχει καὶ τρίτον, τὸ second ἐπιφορτερίζει· π. χ. Κατοικῶ τὸ δεύτερον πτωμα (τριούρου οἰκίαν), j' habite le second ἢ le deuxième étage (d' une maison qui en a trois.) Ἔχω τὸν δεύτερον τόμον (τῆς δι-όμου αὐτῆς ἐκδόσεως) j' ai le second volume (de cette édition à deux tomes ἢ volumes).

112. Τὰ ἀθροιστικά των (collectif) οἱ Γάλλοι σχηματίζουν ἐπισημαστικῶς τῆς κατελήξεως aïne εἰς τὰ ἐξῆς: Six, huit, dix, douze, quinze καὶ εἰς τὰς δεκάδας vingt, trente, quarante, cinquante κλπ. Ἀποβάλλοιτε ὅμως τὸ τελικὸν e ὅπου ἀπαντᾷ, ὡς douzaine κλπ.

113. Οἱ Γάλλοι κυρίως κλασματικά (partitifs) ἔχουσι μόνον τὰ ἐξῆς: un demi τὸ ἡμισυ, un tiers τὸ τρίτον, un quart τὸ τέταρτον, τὰ λοιπὰ ἐκφέρονται ὡς τὰ τακτικά, ὡς un cinquième, un dixième κτλ.

114. Τὰ αὐξητικά (augmentatifs) τῆς Γαλλικῆς εἶναι τὰ ἐξῆς: le double τὸ διπλοῦ, le triple τὸ τριπλοῦν, le quadruple τὸ τετραπλοῦν, le quintuple τὸ πενταπλοῦν καὶ le cenduple τὸ ἐκτονταπλοῦν. Γὰ λοιπὰ ἐκφέρονται διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ fois πορᾶ, καὶ τοῦ ἐπιρρήματος autant τόσον, ὡς dix fois autant δεκαπλοῦν, cent fois autant ἐκτονταπλοῦν κτλ.

115. Τὰ ποσοτικά ἐπιρρήματα (adverbes de quantité) σχηματίζουν οἱ Γάλλοι διὰ τῶν ἀρχικῶν ἀριθμητικῶν καὶ τῆς λέξεως fois, ὡς une fois ἕνα, dix fois δεκάκις, mille fois χί-

λίαντες. Σημειωτέον ὅτι dix fois, ving fois, cent fois, mille fois καὶ τὰ τοιαῦτα ἐλλαμβάνονται συνεχίστερον ἀντὶ τοῦ maintes fois πολλάκις.

⊕ ε̄ ρ. α. ι ε̄.

Εἶ; ἀδελφός, μία ἀδελφή.—Δύο ἄνδρες, δύο γυναῖκες.—Τρεῖς τράπεζαι, τρεῖς στρατιῶται (soldats).—Ναπολεῶν (Napoléon) πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, δέκατος πέμπτος (λιγυατὶ quinze ἢ quint).—Εἰκοστὸς δεύτερος, τριακοστὸς δεύτερος, τεσσαρκοστὸς πρῶτος.—Πεντηκοστὸς πρῶτος, ἑξηκοστὸς πρῶτος.—Εἶμι (je suis) πρῶτος (ἐν ἄρθρῳ), δεύτερος.—Ἐκ τῶν τόμων (volume) δός μοι (donne-moi) τὸν δεύτερον.—Ἐκ τούτων τῶν δύο τόμων δός μοι τὸν δεύτερον. Ἔχω μίαν δωδεκάδρα βιβλίον (de livres).—Ἔχεις μίαν χιλιάδα φράγκων (de francs).—Ἔχει (il a) ἐν ἑκατομμύριον στρατιωτῶν.—Δός μοι τὸ τέταρτον, τὸ πέμπτον, τὸ εἰκοστὸν.—Δός μοι τὸ τριπλοῦν, τὸ ἑκατονταπλοῦν, τὸ εἰκοσάπλοῦν.—Σοὶ τὸ εἶπον (je te l' ai dit) δὲς, τρεῖς, χιλιάκις.

⊕ ε̄ ρ. α. ι ε̄ σ'.

Τὰ ἀθροιστικὰ καὶ τὰ μεριστικὰ.—Τὰ αὐξητικὰ καὶ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα.—Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα διχαιοῦνται (sont divités) εἰς (eu) ἀρχικὰ καὶ εἰς τακτικὰ.—Τὸ ἐννέκ' ἔχει τακτικὸν ἔννατας, τὸ δύο ἔχει δύο τακτικὰ, ὡς (comme) εἶμι (je suis) δεύτερος, εἶται (tues) εἰκοστὸς δεύτερος.—Δός μοι (donne moi) μίαν δεκάδρα, μίαν δωδεκάδρα, μίαν ἑξάδρα, μίαν ἐννεάδρα μυριάδιον.—Ἐλαβὼν (j' ai eu) τὸ διπλοῦν, τὸ τριπλοῦν, τὸ τετραπλοῦν, τὸ πενταπλοῦν, τὸ ἑκατονταπλοῦν τοῦ σίτου (du blé) ἦν (que) ἔσπειρα (j' ai semé).—Ἦλθον (je suis venu) εἰς τὴν οἰκίαν σας (Kez-vous) ἄπ' ἐξ, δις, τρεῖς, δεκάκις, χιλιάκις.

Α'. Περὶ ἀντωνυμικῶν ἐπιθέτων.

Des adjectifs pronominaux.

116. Σημ. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα ἐκφέρονται πάντοτε μετ' οὐσιαστικοῦ ἀνάρθρου, πλὴν τοῦ même καὶ autre. (βλέπε ἐπίθετα ἀρίστη).

α. Ἐπίθετα δεικτικὰ.

Adjectifs démonstratifs.

117. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ce μεταχειρίζομεθα πρὸ συμφώνου ἢ h δασέως, ὡς ce livre τοῦτο τὸ βιβλίον, ce héros οὗτος ὁ ἥρωας. Τὸ cet πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, ὡς cet ami οὗτος ὁ φίλος.

est homme οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Τὸ θηλ. cette μετὰ χειρὶζόμεθα πρὸ παντός οὐπιαστικῶν γένους θηλυκοῦ, ὡς cette femme αὕτη ἡ γυνή, cette heure αὕτη ἡ ὥρα κλπ.—Ὁ πληθυντικὸς ἀμφοτέρων τῶν γένων κἀμνει ces, ὡς ces hommes οὗτοι οἱ ἄνδρες, ces femmes αὗται αἱ γυναῖκες.

118. Μετὰ τὰ οὐσιαστικὰ τὰ ὑπὸ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων συνουδουόμενα θέτομεν τὸ μῦθον ci ἵνα δείξωμεν τὰ πλησίον κείμενα, καὶ τὸ μῦθον là ἵνα ἐννοήσωμεν τὰ μακρὰν εὐρισκόμενα, ὡς ce livre ci et ce livre là τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.

⊙ ἐ μ α εζ'.

Τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.—Αὕτη ἡ γυνή καὶ ἐκείνη ἡ γυνή.—Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι καλός.—Τοῦτο τὸ παιδίον εἶναι ἐπιμελές (studieux).—Ταῦτα τὰ κονδύλια (plumes) καὶ ἐκεῖνα τὰ βιβλία.—Αὗται οἱ μαθητρίκι (écolière) καὶ ἐκεῖναι αἱ γυναῖκες. Οὗτος ὁ ἥρωσ καὶ ἐκεῖνος ὁ ἥρωσ.—Αὕτη ἡ ὥρα (heure) καὶ ἐκείνη ἡ ὥρα.—Οὗτοι οἱ ἄνδρες, αὗται αἱ γυναῖκες καὶ ἐκεῖνα τὰ παιδίκα.

⊙ ἐ π ἰ θ ε τ α κ τ η τ ι κ ἄ.

Adjectifs possessifs.

119. Ταῦτά εἶσι: Διὰ τὸ ἀρσενικόν, καὶ διὰ τὸ θηλ. ὅταν τοῦτο ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου, mon, ton, son, ὅταν δὲ τὸ θηλ. ἀρχῆται ἀπὸ συμφώνου ἢ ἠ δασέως, ma, ta sa, ἐπὶ ἐνὸς κτήτορος καὶ ἐνὸς κτήματος. Mes, tes, ses δι' ἀμφοτέρων τῶν γένων ἐπὶ ἐνὸς κτήτορος καὶ πολλῶν κτημάτων. Notre, votre, leur, γένους κοινού, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ ἐνὸς κτήματος καὶ τέλος nos, vos, leurs, δι' ἀμφοτέρων τῶν γένων, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ πολλῶν κτημάτων.

⊙ ἐ μ α εη'.

Ὁ πατήρ μου, ὁ ἀδελφός μου, ἡ μήτηρ του καὶ ἡ ἀδελφὴ σου εἶσιν εἰς τὸ θέατρον (sont au théâtre).—Τὰ βιβλία μου, τὰ βιβλία σου καὶ τὰ κονδύλια του εἶσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου (sur ma table).—Ὁ ἀδελφός μου ἔχει (a) τὸ βιβλίον σας καὶ τὸ κονδύλιον των.—Οἱ μαθηταί μου (élèves), οἱ φίλοι σας καὶ οἱ συγγενεῖς των (parents) εἶσιν ὀλίγον (un peu) ἀδιάθετοι (indisposé).—Ὁ πατήρ μου, ἡ μήτηρ των, ἡ ἀδελφὴ σας, ὁ ἀδελφός των καὶ ὁ ἐξ ἀδελφός τοῦ Γεωργίου (de Georges).

Παρατηρήσεις.

120. Τὰ κτητικὰ καὶ δεικτικὰ ἐπίθετα προτάσσονται τῶν ἐπι-

θέτων, ὄσον mon teadre père ὁ φιλόστοργός μου πατήρ, ma bonne mère ἡ καλή μου μήτηρ, ἐπιτάσσονται: ὅμως τοῦ tout, ὄσον toutes nos voitures πᾶσαι αἱ ἀμαξίαι μας.

121. Ἐν γένει ἐπικυκλοθενοῦνται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, ὄσον mon père et ma mère ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου, mes vertus et ses vices αἱ ἀρεταὶ του καὶ αἱ κακίαι του.

⊕ ἔ μ α εῦ.

Ὅλα μας τὰ δένδρα.—Ὁ καλός μας ὑπηρέτης (domestique). Τὰ ἐπιμελητὰς (studieux) παιδιὰ.—Δός μοι (donne moi) τὸ ὄρατόν μου ἔνδυμα.—Ὅλοι οὗτοι οἱ μαθηταί.—Οὗτος ὁ ὄρατός κήπος.—Ὅου (voilà) εἰς ὄρατός κήπος.—Βλέπεις (vois-tu?) ἐκείνον τὸν ὄρατὸν κήπον, ἐκεῖνα τὰ μεγάλα δένδρα, ἐκεῖνας τὰς ἐλκίνας (oliviers) καὶ ἐκεῖνας τὰς βρούζας (grenadier?)—Ὁ εἰλικρινὴς μου (sincère) φίλος.—Ἡ προσφιλέτης μου (chère) ἀδελφὴ (sœur).—Ὅλα μου τὰ βιβλία τὰ ἔδωκα (je les ai donnés) νὰ τὰ δεσώσῃν (à relier).—Τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ τοῦτο τὸ μελανοδοχεῖον (encrier) μοὶ ἐδόθησαν (m'ont-été donnés) πρὸς τοῦ πατρὸς μου.—Ὅλα ταῦτα τὰ βιβλία θὰ τὰ δώσω (je les donnerai) νὰ τὰ δεσώσῃν.

γ'. Ἐπίθετα ἀόριστα.

Adjectifs indéfinis.

122. Ταῦτά εἰσι: chaque ἕκαστος ἐκάστη, ἄνθρωποι πλῆθ. Tout ἅπας, θελ. toute, πλῆθ. tous, toutes. Tel τοιοῦτος, θελ. telle, πλῆθ. tels, telles. Nul οὐδεὶς, θελ. nulle, πλῆθ. nuls, nulles. Quelque τι, γεν. κοινού, πλῆθ. quelques. Quel ποῦτος, θελ. quelle, πλῆθ. quels, quelles. Aucun μηδείς, θελ. aucune, πλῆθ. aucuns, aucunes. Quelconque ὅστις; δὴποτε, γεν. κοινού πλῆθ. quelconques. Même αὐτός, γεν. κοινού, πλῆθ. mêmes. Autre ἄλλος, γεν. κοινού, πλῆθ. autres. Certain ἄριστος, θελ. certaine, πλῆθ. certains, certaines. (Βλέπε καὶ σημ. Ἄριστοι ἀντων.)

⊕ ἔ μ α κ'.

Ἐκαστος μαθητὴς ἔχει βιβλία.—Ἐκάστη γυνὴ ἔχει κονδύλια.—Πᾶς ἄνθρωπος ἔχει καθήκοντα (des devoirs), πᾶσα γυνὴ ἔχει τράπεζαν (une table).—Εἰς τοιοῦτος φίλος εἶναι χρησίμος (utile).—Εἰς ἄλλος ἄνθρωπος μοὶ ἔδωκε (m'adonné) τοῦτο τὸ βιβλίον.—Τινὲς ἄνθρωποι ἤλθον (sont venus)—Ποία γυνὴ ἔγραψε (a-t-elle écrit?)—Ὅσδεὶς μαθητὴς.—Εἰς μαθητὴς ὅστις δὴποτε.—Ἡ αὐτὴ τράπεζα καὶ αἱ ἄλλαι λυχνίαι (lampes).—Κῆποι οἱ ἄνθρωποι δὲν

μελετωσὶ (n' étudiant) ποτε (jamais).—Οὐδέεις μαθητῆς.—Οὐδέ-
μικ γυνή.—Ποῖος μαθητῆς ἔχει μίαν τράπεζαν;—Μηδεμικ γυνή
ἔχει λυχνίς.—Αἱ αὐταὶ γυναικες ἤλθον.—Εἷς ἄλλος φίλος μοὶ
ἔδωκε (m' a donné) κάποιαν συμβουλήν (conseil) χρησιμωτάτην
(très-utile).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

CHAPI TRE VI.

Persi árτωννημῶν.

Des pronoms.

123. Αἱ ἀνωμαλίαι οὐδέποτε συνοδεύουσι τὸ οὐσιαστικόν· εἰσι
δ' ἐπὶ τὰ εἰδῶν:

Προσωπικαὶ ((personnels). Ἀντοκπεθεῖς (réfléchis). Κτητικαὶ
(possessifs). Δεικτικαὶ (démonstratifs). Ἀνχρωρικαὶ (relatifs).
Ἐρωτηματικαὶ (interrogatifs). Ἀόριστοι (indéfinis).

Α'. Π ρ ο σ ω π ι κ α ῖ .

Τοῦ α'. προσώπου.

Ἐνικός.		Πληθ.
N. Je ἢ moi ἐγὼ,		nous ἢ μεῖς,
G. de moi		de nous,
D. à moi, moi ἢ me,		à nous ἢ nous,
Ac. moi ἢ me,		nous,
Ab. de moi.		de nous.

τοῦ β'. προσώπου.

Ἐνικός.		Πληθ.
N. tu ἢ toi σὺ,		vous ὑμεῖς,
G. de toi,		de vous,
D. à toi, toi ἢ te,		à vous ἢ vous,
Ac. toi ἢ te,		vous,
Ab. de toi.		de vous.

τοῦ γ'. προσώπου.

Ἀρσενικαί.

Ἐνικός.		Πληθ.
N. il ἢ lui αὐτός,		ils ἢ eux αὐτοί,
G. de lui		d' eux
D. à lui ἢ lui,		à eux ἢ leur
Ac. lui ἢ le,		eux ἢ les
Ab. de lui.		d' eux.

Θηλυκί.

Ἑλλοζ.	Πλγθ.
N. elle]αὐτή	elles αὐταί,
G. d' elle,	d' elles,
D. à elle ἢ lui,	à elles ἢ leur,
Ac. elle ἢ la,	eiles ἢ les,
Ab. d' elle.	d' elles.

124. Σημ. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνομίαι le, la, les, διακρίνονται τῶν ἄρθρων ἐκ τοῦ ὅτι αἱ μὲν ἀντωνομίαι τίθενται πάντοτε μετὰ τοῦ ῥήματος, ἐνῶ τὰ ἄρθρα τίθενται πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν, ὡς le livre τὸ βιβλίον, je le vois τὸν βλέπω κλπ.

125. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνομίαι δικαιοῦνται εἰς συνημμένας (conjoints) καὶ ἀπολύτους (absolus).

126. Συνημμένα λέγονται ἐκείναι αἵτινες συνοδεύουσι πάντοτε ῥήμα, τοιαῦτα εἶναι: Αἱ ὀνομαστικαὶ je, tu, il, ils, αἱ δοτικαὶ me, te, lui, leur, καὶ αἱ αἰτιτικαὶ me, te, le, la, les.

127. Ἀπόλυτοι δὲ λέγονται αἱ καθ' ἑαυτὰς ἐκλαμβανόμεναι, τοιαῦτα εἶναι: Αἱ ὀνομαστικαὶ moi, toi, lui, eux, αἱ δοτικαὶ à moi, à toi à lui, à elle καὶ αἱ αἰτιτικαὶ moi, toi, lui, eux, elles.

128. Τὰς ὀνομαστικὰς elle, nous vous, καὶ τὰς αἰτιτικὰς nous, vous, μεταχειρίζομεθα καὶ μετὰ τῶν ῥημάτων καὶ καθ' ἑαυτὰς.

⊕ ε μ α κ λ.

Αἱ ἀντωνομίαι εἰσὶ (sont) ἑπτὰ εἰδῶν (de sept espèces): προσωπικῆ, αὐτοπαθητικῆ, κτητικῆ, δεικτικῆ, ἀναφορικῆ, ἐρωτηματικῆ, ἀόριστοι. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνομίαι εἰσὶ συνημμένα ἢ ἀπόλυτοι.

⊕ ε μ α κ λ'.

Ἐγὼ ἔχω (ai), σὺ ἔχεις (as), αὐτὸς ἔχει (a), ἡμεῖς ἔχομεν (avons), σεῖς ἔχετε (avez), αὐτοὶ ἢ (ou) αὐταὶ ἔχουσιν (ont).— Αὐτὸς μοὶ δίδει (donne), αὐτὸς σοὶ δίδει, αὐτὸς τῷ δίδει, αὐτὸς δίδει ἡμῖν, αὐτὸς δίδει ὑμῖν, αὐτὸς δίδει αὐτοῖς ἢ αὐταῖς.— Αὐτὸς με ἀγαπᾷ (aime) αὐτὸς σε ἀγαπᾷ, αὐτὸς τὸν ἢ τὴν ἀγαπᾷ, αὐτὸς με ἀγαπᾷ, αὐτὸς σε ἀγαπᾷ, αὐτὸς τοῦς ἢ τὰς ἀγαπᾷ.— Ποῖος ἔχει; (Qui a?). Ἐγὼ, σὺ, αὐτὸς, αὕτη, ἡμεῖς, ὑμεῖς, αὐτοὶ, αὐταί.— Εἰς ποῖον δίδεις; (À qui donnes-tu?—Εἰς ἐμέ, εἰς σε, εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτήν, εἰς ἡμᾶς, εἰς ὑμᾶς, εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς.— Ποῖον ἀγαπᾷς; (Qui aimes-tu?)—Ἐμέ, σε, αὐτὸν, αὐτήν, ἡμᾶς, ὑμᾶς, αὐτούς.

B'. Αὐτοπαθεῖς.

N. Soi ἐκυτός;	} γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινού.
G. de soi,	
D. à soi ἢ se	
Ac. soi, ἢ se,	
Ab. de soi.	

129. Τὴν δοτικὴν à soi καὶ τὴν κίτικηὴν soi μεταχειρίζομεθα καθ' ἐκυτάς, τὰς δὲ se μετὰ τῶν ὀνμάτων.

⊙ ἐ μ α κ γ'.

Περὶ τίνος ὁμιλεῖ; (De qui parle-t-il? — Περὶ ἐκυτοῦ. — Εἰς τίνα (à qui) ὁμιλεῖ; — Εἰς ἐκυτόν. — Μετὰ τίνα; (Après qui?) — Μεθ' (après) ἐκυτόν. — Αὐτός εἰ; ἐαυτὸν ὁμιλεῖ (parle) — Αὐτὴ εἰς ἐκυτὴν ὁμιλεῖ. — Αὐτός ἐκυτόν ἀγκυ. — Αὐτοὶ ἐκυτοῦς ἀγκυπῶσιν. — Αὐτοὶ ἐκυτάς λατρεύουσιν (adorent). — Ὁ ἐγωῖστας (l' égoïste) σκέπτεται (pense) μόνον (seulement) εἰς ἐκυτόν. — Ὁ Γεώργιος (Georges) ὁμιλεῖ (parle) περὶ ἐκυτοῦ. — Αὐτοὶ εἰς ἐκυτοῦς γράφουσιν (écrivent).

Γ'. Κ τ η τ ι κ α ῖ.

130. Αὐτοὶ εἰσιν:

	Ἀρσενικαί.	Θηλυκαί.
Ἐν.	Le mien ὁ ἐμός,	La mienne,
	Le tien ὁ σός,	La tiennne,
	Le sien ὁ ἰδικός σου,	La sienne,
Πλ.	Les miens οἱ ἐμοὶ,	Les miennes,
	Les tiens οἱ σοί,	Les tiennes,
	Les siens οἱ ἰδικοί σου,	Les siennes,
Ἐν.	Le nôtre ὁ ἰδικός μας,	La nôtre,
	Le vôtre ὁ ἰδικός σας,	La vôtre,
	Le leur ὁ ἰδικός των,	La leur.
Πλ.	Les nôtres οἱ ἰδικοί μας,	Les nôtres,
	Les vôtres οἱ ἰδικοί σας,	Les vôtres,
	Les leurs οἱ ἰδικοί των.	Les leurs.

⊙ ἐ μ α κ δ'.

Ὁ πατήρ μου, ὁ ἰδικός σου καὶ ὁ ἰδικός του. — Ἡ μήτηρ μου, ἡ ἰδική σου, ἡ ἰδική του, ἡ ἰδική μας, ἡ ἰδική σας, καὶ ἡ ἰδική των. — Ἡ ψυχὴ μου (âme), ἡ ψυχὴ σου, ἡ ψυχὴ του. — Ἡ σπάθη μου, (é, ée) ἡ σπάθη σου, ἡ σπάθη του. — Οἱ ἀδελφοί σου, οἱ ἰδικοί μου, οἱ ἰδικοί σου, οἱ ἰδικοί του. — Ἐὰ βιβλίον μου, τὰ ἰδικά σας, τὰ ἰδικά των. — Αἱ ἀδελφοί μου, αἱ ἰδικαί σας, καὶ αἱ ἰδικαί των, —

Ὁ ἰδικός μου, τοῦ ἰδικοῦ μου, εἰς τὸν ἰδικόν μου, τὸν ἰδικόν μου, πρὸς τοῦ ἰδικοῦ μου.—Αἱ ἰδικαί μου, τῶν ἰδικῶν μου, εἰς τὰς ἰδικάς σου, τὰς ἰδικά του, ἐκ τῶν ἰδικῶν μας.—Τὰ ἰδικά μου, τὰ ἰδικά σου καὶ τὰ ἰδικά του (τὸ ἀρσεν. ἢ τὸ θηλ.) κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Δ'. Δεικτικαί.

131. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ἐστὶ συντιθέμενον μετὰ τῶν τριτο-προσώπων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν lui, eux, elle, elles, παρὰ-γὰι τὰς δεικτικὰς celui, ceux, celle celles, οὗτος, οὗτοι, αὕτη, αὗται.

132. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι ἀκολουθοῦνται ὑπὸ μιᾶς τῶν πτώσεων τῆς ἀναφορικῆς qui (βλέπ. § 133) ἢ ὑπὸ τῶν μορίων ci ἢ là τοῦ μὲν ἕνα δεῖξωμεν τὰ πόρρω κείμενα, τοῦ δὲ ἕνα σημά-νωμεν τὰ πλησίον, ὡς celui ci, celle-ci, ceux-ci, celles-ci ἢ celui qui, celle dont, ceux à qui, celles de qui, ἢ celui-là celle-là κλπ.

⊙ εἰ μ. α. κέ.

Ποῦς εἶναι; (Qui est là?)—Αὐτός, αὕτη, οὗτοι καὶ αὗται.— Ποῦς γράφει; (Qui écrit?)—Ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι.— Ἐκεῖνος ὅστις (qui) γράφει (écrit)—Ἐκεῖνη ἣτις (qui) ἦλθεν (est venue).—Ἐκεῖνοι οἵτινες (qui) γράφουσιν (écrivent).—Ἐ-κεῖναι αἵτινες (qui) γράφουσιν.—Ἐκεῖνη τῆς ὁποίας.—Εἰς ἐκεῖ-νον, εἰς ἐκεῖνην, εἰς ἐκεῖνους, εἰς ἐκεῖνας.—Εἰς αὐτόν, εἰς αὐτὴς εἰς αὐτούς καὶ εἰς αὐτήν.—Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου (dont).—Ἐκεῖνη εἰς τὴν ὁποίαν (à qui).

Ε'. Ἀναφορικαὶ καὶ ἐρωτηματικαί.

133. Αὗται εἰσιν :

A. N. qui ἔστις,
G. Je qui ἢ dont,
D. à qui,
Ac. qui ἢ que,
Ab. de qui.

γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ.

134. Ἡ dont καὶ ἡ que αἰτιάζ. τῆς qui, εἰςὶ μόνον ἀόριστοι, ἢ δὲ de qui καὶ ἡ αἰτιάζ. qui μόνον ἐρωτηματικά. Αἱ ἄλλαι κοιναί.

Β'. Ἑνικ. ἀρσ. Lequel ὁ ὁποῖος ἠλ. Laquelle
Πλ. Lesquels. » Lesquelles¹

131. Τὴν ἀντωνυμίαν ταύτην μεταχειρίζομεθα ὅταν ὑπάρ-χωσιν ἐν τῇ προτάσει δύο ἢ πλείονα οὐσιαστικά, ὅπως εὐχερῶς κατανοήσωμεν εἰς ποῖον ἀναφέρεται, οἷον votre père et votre mère laquelle ὁ πατήρ σας καὶ ἡ μήτηρ σας ἦτις κλπ.

1) Τὸ ἄρθρον τῆς ἀντωνυμίας ταύτης προφέρεται ὡς ἕκν ἢ το γαγγακρμένον ἐν δικταίσοι.

Γ'. Quoi τί, τί;

135. Τὴν μεταχειριζόμεθα ἔτιν δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ προτάσει οὐσιαστικὸν ἐκπεφρασμένον εἰς ὃ ν' ἀναφέρεται. Ὡς *quoi de plus beau?* Τί ὀρσιώτερον; *De quoi parlez-vous?* Περὶ τίνος ὁμιλεῖται; *A quoi pensez-vous* εἰς τί σκέπτεσθε; *Voilà de quoi manger* ἰδοὺ τί νὰ φάγῃς. *C' est de quoi je parlais* τοῦτο εἶναι τὸ περὶ οὗ ὁμιλοῦν κλπ.

136. Ἡ αἰτιατικὴ κἀνεὶ *quoi ἢ que*, καὶ τὴν μὲν *quoi* μεταχειριζόμεθα ἀπολύτως τὴν δὲ *que* μετὰ ῥήματος, οἷον *donnez-moi ceci*. Δότε μοι τοῦτο. *Quoi? Τό τί;* — *Georges, venez ici*. Γεώργιε, ἔλθε ἐδῶ. *Que voulez-vous? Τί θέλετε;*

137. Σημ. Ἡ αἰτιατικὴ *que* τῆς ἀντωνομίας *qui* εἶναι πάντοτε ἀναφορικὴ, ἢ εἰ *que* αἰτιατικὴ τῆς *quoi* εἶναι πάντοτε ἐρωτηματικὴ.

Δ'. Οὐ ὅπου, *y* ἐλεῖ, *en* ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς; ἢ ἐξ αὐτῶν.

138. Τὰς ἀντωνομίας ταύτας μεταχειριζόμεθα: τὴν μὲν οὐ καὶ *y* μόνον ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ πραγμάτων, τὴν δὲ *en* ἐπὶ προσώπων τε καὶ πραγμάτων.

Ⓢ Ἐ. α. κ'.

Ὁ ἄνθρωπος ἔστις. — Ἡ γυνὴ ἦτις. — Οἱ ἄνθρωποι οἵτινες. — Τὰ παιδία ἄτινα. — Τίς ἔλαβεν; — Εἰς τίνα ὁμιλεῖς (*perles-tu?*) — Τίνος εἶδες; (*as-tu vu?*) — Ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶδες (*que tu as vu*). — Εἶς ἀνὴρ καὶ μίξ γυνὴ ἦτις ἐκράτει (*tenait*) ἐν βιβλίον. — Ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου ἦν εἶδον (*j' ai vue*) εἰς τὸν περίπικτον (*à la promenade*). — Εἰς τί δαπανᾷς; (*dépenses-tu*) τὰ χρήματά σου; (*ton argent?*) — Περὶ τίνος ὁμιλεῖς; — Ἰδοὺ ἐν δένδρον (*voici un arbre*), θὰ ἀναβῶ εἰς αὐτὸ (*j' y monterai*). — Ὁ κήπος (*le jardin*) ὅπου ἤμην (*j'étais*). — Ἐχεις (*as-tu*) φίλους; (*des amis?*) — Ἐχω ἐξ αὐτῶν (*j'en ai*). — Ἐφαγες ἄρτον; (*As-tu mangé du pain?*) — Ἐφαγῶ ἐξ αὐτοῦ (*j' en ai mangé*).

ΣΤ'. Ἀόριστοι.

139. Αὐταί εἰσιν.

Ὁν τις, γένους κοινοῦ συνοδεύει πάντοτε τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον ῥήματος. *Quelqu' un κελποιος*, θηλ. *quelqu' une*. — *Quiconque* οἷος δῆποτε, γένους κοινοῦ, ἄνευ πληθ. — *Chacun* ἕκαστος, θηλ. *chacune*, ἄνευ πληθ. — *Autrui* ἄλλος, πάντοτε μετὰ τῶν προθέσεων *de ἢ à*, γένους κοινοῦ, ἄνευ πληθ. — *Personne* οὐδεὶς, γέν. κοινοῦ, ἄνευ πληθ.¹

(1) Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται καὶ ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἐκπεφρασμένου, τὰ ἀκόλουθα ἐκ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων: τὸ *tout* ἐνάρθρω; καὶ τὸ *tous* ἀνάρθρω; ὅτε προφέρεται καὶ τὸ τελικὸν ε. Ἐπι τὰ ἐπιθέτα, *tel, nul, aucun, même* καὶ *autre*. Τὰ δύο τελευταῖα ἐνάρθρω; (βλ. §. 122.)

140. Σημ. Ἡ ἀόριστος, ὅπου συντάσσεται μετὰ τοῦ γ'. ἐνικοῦ προσώπου καὶ ἐμφαίνει ἐν ἡ πολλὰ ἀόριστα ὑποκείμενα, ὅταν ὁ dit λέγει τις ἢ λέγουσιν. ὁ dit exprime Dieu ὀφείλει τις νὰ φοβῆται τὸν Θεὸν ἢ ὀφείλομεν νὰ φοβώμεθα τὸν Θεὸν κλπ.

Ⓢ εἰ μ. α. κζ'.

Λέγουσιν (dit) ὅτι (que) ὁ βασιλεὺς (le roi) εἶναι ἀσθενής (malade).—Κάποιος ὁμιλεῖ (parle).—Κάποιε ὁμιλεῖ.—Ὅπως δῆποτε ὁμιλεῖ, οἷς δῆποτε γελά (rit).—Ἐκαστος ἔχει τὰ βιβλία του, ἐκάστη ἔχει τὰ κονδύλιά της.—Μὴ ὁμιλεῖ (ne parle pas) περὶ ἄλλου.—Εἰπέ (dis) εἰς ἄλλον ταῦτα (cela).—Οὐδαίς ἤλθε (n'est venu).—Οὐδαίς εἶναι ἀσθενής (n'est malade).

Ⓢ εἰ μ. α. κη'.

Συγκεκαλιώσεις τῶν ἀντωνυμιῶν.

Ἐγὼ, σὺ, αὐτός, ὑμεῖς, ἡμεῖς, γράφωμεν (écrivons).—Αὐτῆ, αὐτοὶ γράφουσιν (écrivent).—Ἐγὼ ἔχω, σὺ ἔχεις, αὐτῆ ἔχει, ὑμεῖς ἔχετε, ἡμεῖς ἔχομεν, αὐτοὶ ἔχουσιν.—Εἰς ἐμέ, εἰς ἡμᾶς, εἰς σέ, εἰς ὑμᾶς.—Ἐγὼ, σὺ, αὐτόν, αὐτήν.—Ἐγὼ, ἡμεῖς, αὐτάς, αὐτούς.—Μὲ ἀγαπᾷ (il m'aime), σὲ ἀγαπᾷ, τὸν ἀγαπᾷ, τὴν ἀγαπᾷ.—Εἰς ἐκυτόν, εἰς ἐκυτόν, εἰς ἐκυτοὺς, εἰς ἐκυτάς.—Ἐκυτόν, ἐκυτόν, ἐκυτοὺς, ἐκυτάς.—Ὁ ἰδικός μου, τοῦ ἰδικοῦ μου, εἰς τὸν ἰδικόν σου, τὸν ἰδικόν του, εἰ τοῦ ἰδικοῦ μου. Οἱ ἰδικοί μας, οἱ ἰδικοί σας, οἱ ἰδικοί των, αἱ ἰδικαί μου, αἱ ἰδικαί σου, αἱ ἰδικαί του.—Οἱ ἰδικοί μας, αἱ ἰδικαί μας, οἱ ἰδικοί σας, αἱ ἰδικαί σας, οἱ ἰδικοί των, αἱ ἰδικαί των.—Ὅστις, ἤτις, οὗτις, ἤστις, εἰς ὄντιν, εἰς ἦν τιν, ὄντιν, ἦντιν.—Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἤτις.—Ὁ πατήρ σου, καὶ ἡ μήτηρ σου ὄστις.—Ἐγὼ εἶς αὐτῶν (j'en ai), ἔχεις εἶς αὐτῶν, ἔχει εἶς αὐτῶν, ἔχομεν εἶς αὐτῶν, ἔχετε εἶς αὐτῶν, ἔχουσι εἶς αὐτῶν.—Ποῦ τίνας πρόκειται (s'agit-il)?—Εἰς τί δαπανᾷ; (dépenses-tu?) τὸ χρῆμά σου (ton argent). Εἶναι τις καλός, εἶναι τις καλή;—Κάποιος εἶναι ἀσθενής (malade).—Κάποιε εἶναι ἀσθενής.—Ἐκαστος ὀφείλει (doit) νὰ ἦναι (être) ἐπιμελής (studieux).—Ἐκάστη ὀφείλει νὰ ἦναι ἐπιμελής.

Γύμνασμα συγκεκαλιωτικὸν τῶν ἀντωνυμιῶν.

j'ai, tu, as il a, elle a, nous avons, vous avez, ils ont, elles ont. — Qui? — Moi, toi, lui, elle, nous, vous, eux, elles. — A qui? — A moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles. — Qui aimes-tu? — Moi, toi, lui, elle, nous, vous, eux, elles. — De qui? — De soi. — A qui? — A soi — Il s'aime, elle s'aime, on s'aime. — Le mien, le tien, le sien, le nôtre, le vôtre, le leur, les miens, les tiens, les siens, les miennes, les tiennes,

Ies sinnes.— Je le chéris, je la connais, nous les aimons.—
Le livre qui, le livre que, les hommes qui, les femmes que.—
Un homme et une femme laquelle est malade.— De quoi
parlez-vous?—J' en ai acheté.—Nous y sommes allés.—On
dit que Georges est bon.—Nul ne le croit.—Personne n' est
bon.—La grammaire d' autrui.—J' ai parlé à autrui.—Qu-
el qu' un est venu.—Chacune a des enfants.—Chacun pour
soi, Dieu pour tous.—Le bon élève ne se néglige pas.—
Quiconque dit cela est un trompeur.—A quiconque vous
avez donné votre livre.—Un tel homme doit être respecté.—
Un tel m' a dit que vous êtes malade.—C' est un autre.—
Le tout de la somme.—Nous sommes tous mortels.—Prenez
ceci et donne-moi l' autre.—Les autres ne sont pas venus.
—Mon père et ma mère laquelle m' a acheté un piano, sont
partis hier soir pour Paris.—J' ai une lettre de Georges la-
quelle m' a réjoui.—On m' a donné de l' argent.—Donnez-
moi je vous prie un livre.—En voilà un, mon cher.—Allons-
nous à la promenade?—Nous promenons-nous?—Celui-ci
est mon père et celui-là mon ami.—Ceux-ci sont les miens,
ceux-la sont les vôtres, prenez-les.—L' égoïste ne pense qu'
à soi, il s' adore. ¹

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ.

RÉCAPITULATION GÉNÉRALE DE LA 1re PARTIE

A.

Γράψον ἐν ἄρθρῳ τὸν πλεονεκτήσι τῶν ἀκολουθῶν ὀνομάτων.

Homme, femme, enfant, fils, fille, vertu, table, plume,
montre, livre, singe, chapitre, arbre, honneur, âme, contra-
ction, élision, voix, héros, bas, las, nez, temps, nouveau, ta-
bleau, chapeau, beau, faux, landau, bleu, clou, fou, mou,
nouveau, bijou, caillou, genou, hibou, chou, caporal, maré-
chal, hospital, bail, carnaval, régal, chacal, pal, eal, amical,
final, glacial, matinal, nasal, naval, pascal, épouvantail, ail,
bail, détail, gouvernail, corail, soapirail, émail, travail, bé-

¹ Τὸ γίνεσθαι τοῦτο θὰ μεταφράσῃ ὁ διδάσκαλος τοῖς μαθηταῖς, εἰκίνοι
δὲ θὰ τεχνολογήσουσι πάντα τὰς περιεχομένους ἀνωτονίαις, εἰς τρεῖς ἢ τέ-
σσαρς καθέκαστα, γραπτῶς.

tail, aieul, ciel, œil, vitrail, bercail, théâtral, cheveu, local, cou, roux, doux, mou, chapeau, bateau, eau.

EE.

Γράψον τὸ θηλ. τῶν ἀκολουθῶν λέξεων πρῶτάτων τὸ ἄρθρον:

Sensé, grand, petit, honnête, aimable, agréable, poli, maître, traître, prêtre, prince, hôte, âne, tigre, Suisse, prophète, nègre, premier, fier, amer, singulier, régulier, pensif, vif, neuf, heureux, malheureux, chaleureux, heureux, jaloux, doux, faux, bel, pareil, mien, tien, sien, bon, lion, sujet, muet, complet, concret, secret, inquiet, replet, discret, danseur, voyageur, chasseur, menteur, majeur, mineur, meilleur, supérieur, antérieur, empereur, gouverneur, serviteur, ambassadeur, vengeur, long, jumeau, oblong, bénin, malin, coi, favori, frais, absous, compagnon, tiers, blanc, franc, sec, Turc, public, caduc, Grec.¹

E.

- Γράψον τὰ συγκριτικὰ τῶν τοῦ Β'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.
Γράψον τὰ ὑπερθετικὰ τῶν τοῦ Β'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.
Γράψον τὰ ἀνώμαλα συγκριτ. τῶν ἐπιθ. bon, petit, mauvais.
Γράψον τινὰ ἐπίθετα μειώσεως συγκριτικὰ.
Γράψον τινὰ ἐπίθετα ἰσότητος σημαντικὰ.

Δ.

Γράψον ὅλοις γράμμασι τὰ ἀκόλουθα ἀριθμητικά:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16,
17, 18, 19, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 74, 72, 73, 74, 75,
76, 77, 78, 79, 80, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99,
100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200,
2300, 3400, 4500, 5600, 6700, 7800, 8900, 9015, 10017,
116, 113, 1093, 1076, 1175, 100000, 1000000,

EE.

Γράψον τὰ τακτικὰ τῶν ἐν τῷ Δ'. γυμνάσματι ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

(1) Ὁ διδάσκαλος δύναται ν' ἀξήση τὰ γυμνάσματα ταῦτα κατὰ βούλησιν, δίδων θηλοῦς καὶ πληθ. ὅπως ὁ μαθητὴς μετατρέψῃ αὐτὰ εἰς ἐνικά καὶ ἑπιθετικά ἢ καλὴν δίδων ἀνωνομίας ἀντὶ ἀνωνομιακῶν ἐπιθέτων καὶ οὕτω κινῆσιν.

ΣΤ΄.

Γράψον τὰ δεικτικά επίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α΄ γυμνάσιματος.

Ζ΄.

Γράψον τὰ κτητικά επίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α΄ γυμνάσιματος.

Η΄.

Γράψον τὰ ἀόριστα επίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α΄ γυμνάσιματος. Εἶτα δὲ γράψον τὰς ἀόριστους ἀντωνυμίας.

Θ΄.

Γράψον τὰς δεικτικές, τὰς κτητικές καὶ τὰς ἀόριστους ἀντωνυμίας.

Ι΄.

Μεταχειρίσθητι ἀναμῖξ τὰ ἀντωνυμικά επίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α΄ γυμνάσιματος· ἔπειτα δὲ γράψον τὰς ἀντιστοιχοῦσας ἀντωνυμίας, εἰς τε τὰ δεικτικά καὶ τὰ κτητικά επίθετα.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τοῦ διὰ τὴν Β΄ τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων προσωρισμένου Α΄ μέρους.

Mr
Narbo

marpe

A

marfi

A

marisa

maria

maria

M

A
B

DEUXIÈME PARTIE

CHAPITRE VII.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΤΑΞΙΝ.

Περὶ ῥήματος.

Du verbe.

141. Περαιόμενα τοῦ ῥήματος εἰσιν: Ἀριθμὸς nombre, πρόσωπον personne, ἔγκλισις mode, χρόνος temps, φωνὴ ἢ διάθεσις voix, συζυγία conjugaison.

142. Οἱ ἀριθμοὶ εἰσι δύο: singulier καὶ pluriel. Τὰ πρόσωπα τρία: première, seconde, troisième. Αἱ ἐγκλίσεις πέντε: ὀριστικὴ indicatif, ὑποθετικὴ conditionnel, προστακτικὴ impératif, ὑποτακτικὴ subjonctif, ἀπαιρέμενος infinitif.

143. Οἱ χρόνοι εἰσὶν ὀκτώ: ἐνεστώσ present, παρακλιτικός imparfait, ἀόριστος ἀ. préterit défini, παρακείμενος préterit indéfini, ἀόριστος β'. préterit antérieur, μέλλον futur, μέλλον β'. futur passé, καὶ ὑπερσυντελικὸς plus-que-parfait.

144. Ὁ ἐνεστώσ καὶ ὁ παρακλιτικός περισσῶσιν εἶναι πρᾶξιν καὶ ὁ ἐνεστώσ καὶ ὁ παρακλιτικός τῆς ἐλληνικῆς, ὡς j' ai ἔχω, j' avais εἶχον κλπ.

145. Ὁ préterit défini, περισσῶσιν πρᾶξιν γενομένην κατὰ μίαν τῶν ἀπείρων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος, ἀσχέτως πρὸς τὴν στιγμήν τοῦ λόγου, ὡς ἔγραψα χθὲς, προχθὲς, τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, τὸν λήξαντα μῆνα κτλ. j' écrivis hier, avant-hier, la semaine passée le mois dernier etc.

146. Ὁ préterit indéfini, περισσῶσιν πρᾶξιν παρελθοῦσαν ἐπὶ ὅλῳ ἀορίστου ἐποχῆς, ὡς j' ai écrit à mes parents ἔγραψα εἰς

τούς γονεῖς μου· ἢ καὶ ἐπὶ ἐποχῆς ὠρισμένης, ἀλλὰ σχετικῆς, ὡς
j'ai écrit aujourd' hui σήμερα ἃ mes parents. ¹

147. 'Ο pretérito anterior, παριστά προξίν παρελθούσαν προ-
γενεστερώς ἄλλης πράξεως, ἐπίσης παρελθούσης, ὡς quand j' eus
parlé il est parti ἔμκ εἶπον ἢ μόλις εἶπον ἀπηλθεν. ²

148. 'Ο plus-que-parfait, ἔχει τι κοινὸν μετὰ τοῦ pretérito
anterior δηλοῦν δηλ. τὸ τί ἔγινε πρὸ ἄλλου τινός, ὡς j' avais
fini quand il est venu εἶχον τελειώσει ὅτε ἦλθεν, ἀνάλογος τῷ
quand j' eus fini il est venu ἀροῦ ἐτελείωσθ ἦλθεν.

149. 'Ο futur, ἐμφαίνει ὅ, τι καὶ ὁ μέλλον ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ὡς
j' aimerai θ' ἀγαπήσω.

150. 'Ο futur passé, παριστά προξίν μέλλουσαν μὲν, τελεσθη-
σομένην ὅμως πρὸ ἄλλης πράξεως μελλούσης, ὡς je serai parti
demain, dans deux jours, dans un mois, quand vous finirez,
quand vous arriverez κλπ. Θὰ ἔχω ἀναχωρήσει κῆριον, μετὰ δύο
ἡμέρας, μετὰ ἓνα μῆνα, ὅταν τελειώσῃτε, ὅταν φθάσῃτε κλπ.

151. Οἱ ἁπόδοι διαιροῦνται εἰς ἀρχικούς καὶ παραγώγους pri-
mitifs et dérivés. Οἱ παραγώγοι διαιροῦνται εἰς ἁπλοῦς καὶ συ-
θέτους simples et composés.

152. Αἱ διαθέσεις εἰσὶ τέσσαρες: ἐνεργητικὴ active, παθητι-
κὴ passive, οὐδετέρη neutre, καὶ ἀποκλιτικὴ réfléchie ἢ prono-
minale ἢ καὶ moyenne.

153. Αἱ συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐν τῇ; κατὰ κλή-
ξιν τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαραμύτου. Ἡ πρώτη λέγει εἰς er ὡς
aimer ἀγαπᾶν, ἡ δευτέρη εἰς ir ὡς finir λήγειν, ἡ τρίτη εἰς oir
ὡς recevoir λαμβάνειν καὶ ἡ τετάρτη εἰς re ὡς rendre ἀποδίδειν.

154. Τὰ ῥήματα εἰσιν ὁμαλὰ réguliers ἢ ἀνόμαλα irréguliers.

155. Τὰ πρόσωπα τῶν ῥημάτων συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἀνω-
νομιῶν je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles ἐρ' ὅσον τὸ ῥήμα
δὲν ἔχει ὡς ὑποκείμενον οὐσιαστικόν. (Βλέπε ὅσα ἐλέγχθησαν περὶ
προσωπικῶν ἀνωνομιῶν ἐν § 123—128).

156. Ἡ γαλλικὴ γλῶσση ἔχει δύο ῥήματα βοηθητικὰ auxili-

(1) Ἀναπληροῦν δὲ ἀδιαφόρως καὶ τὸν pretérito défini.

(2) 'Ο pretérito anterior ἐν τῷ λόγῳ συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ μορίου τινός
ἐμφαίνοντος τὴν προτεραιότητα τοιαῦτά εἰσι: lorsque, après que, aussitôt
que καὶ τὰ τοιαῦτα, σημαίνοντα περίπου τὸ ἀφ' οὗ τῆς γλώσσης μας.

aires ἔτινα χρησιμεύουσι πρὸς σχηματισμὸν πάντων τῶν ἄλλων ῥημάτων. Ταῦτά εἰσι τὸ *avoir* ἔχειν καὶ τὸ *être* εἶναι. Καὶ τὸ μὲν *avoir* βοηθεῖ τοὺς συνθέτους χρόνους τοῦ ἑκτουτοῦ του, τοὺς τοῦ *être*, τοὺς τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τινῶν οὐδετέρων. Τὸ δὲ *être* βοηθεῖ τὰ παθητικά καθ' ὅλους τοὺς χρόνους αὐτῶν, τὰ ἀντωνυμικά δὲ καὶ τινὰ τῶν οὐδετέρων κατὰ τοὺς συνθέτους.

⊕ ἔ μ α κ θ'.

Τὰ παρεπόμενα τοῦ ῥήματος. — Οἱ ἀριθμοὶ εἰσι (sont) δύο. — Τὰ πρόσωπά εἰσι τρία. — Αἱ ἐγκλίσεις εἰσι πέντε. — Αἱ φωναὶ εἰσιν ἐνεργητικῆ, παθητικῆ, οὐδετέρα καὶ μέση. — Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγκλίσεων εἰσιν: ὀριστικῆ, προστακτικῆ, ὑποτακτικῆ, ὑποθετικῆ καὶ ἀπαρέμφατος. — Τὰ ὀνόματα τῶν χρόνων εἰσιν: ἐνεστώς, παρατακτικός, ἀόριστος, κ. παρεκείμενος, υπερσυντελικός, ἀόριστος β', μέλλον καὶ μέλλον β'. — Αἱ συζυγίαι εἰσι τέσσαρες. — Λήγουσιν (elles finissent), ἡ πρώτη εἰς (en) *er*, ἡ δευτέρα εἰς *ir*, ἡ τρίτη εἰς *oir*, καὶ ἡ τετάρτη εἰς *re*. — Τὰ ῥήματα εἰσιν ἑμακά καὶ ἀνώμαλα. — Οἱ Γάλλοι ἔχουσι δύο βοηθητικά ῥήματα τὸ ἔχειν καὶ τὸ εἶναι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ EXEIN.

CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE AVOIR.

I n d i c a t i f	ils avaient ³
Présent.	Prétérit défini.
Ἐν. j' ai ἔχω	Ἐν. j' eus ἔσχον (τότε) ⁴
tu as	tu eus
il a ἢ elle a ἢ on a ¹	il eut
Ἡλ. nous avons	Ἡλ. nous eûmes
vous avez	vous eûtes
ils ont ἢ elles ont ²	ils eurent
Imparfait.	Prétérit indéfini.
Ἐν. j' avais εἶχον	Ἐν. j' ai eu ἔσχον τώρα ἢ (χορίστ.)
tu uvais	tu as eu
il avait	il a eu
Ἡλ. nous avions	Ἡλ. nous avons eu
vous aviez	vous avez eu

(1) Καὶ οὕτω ἐφεξῆς εἰς πάντα τὰ γ'. ἐνικά πάντων τῶν ῥημάτων.

(2) Καὶ οὕτω ἐφεξῆς εἰς πάντα τὰ γ'. πληθυντικά πάντων τῶν ῥημάτων.

(3) Ἡ κατάληξις *ent* εἶναι πάντοτε ἄφρωνος εἰς τὰ γ'. πληθυντικά τῶν ῥημάτων.

(4) Ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τοῦ *avoir* ὅπου ἀπαντᾷς *eu* πρόφερε ὡς ἀπλῶν *u*.

ils ont eu	Prétérit.
Prétérit antérieur.	‘Εν. j aurais eu ήθελον ἔχει (τότε)
‘Εν. j’ eus eu (ἀροῦ) ἔσχον	tu aurais eu
tu eus eu	il aurait eu
ils eut eu	Πλ. nous aurions eu
Πλ. nous eûmes eu	vous auriez eu
vous eûtes eu	ils auraient eu
ils eurent eu	Λέγουσιν ὡσαύτως.
Plus-que-parfait.	‘Εν. j’ ausse eu ήθελον ἔχει (τότε)
‘Εν. j’ avais eu εἶχον λάβει	tu eusses eu
tu avais eu	il eût eu
il avait eu	Πλ. nous eussions eu
Πλ. nous avions eu	vous eussiez eu
vous aviez eu	ils eussent eu
ils avaient eu	I m p e r a t i f.
Futur.	‘Εν. aie ἔχε
‘Εν. j’ aurai ἔξω	Πλ. ayons ἔχωμεν
tu auras	ayez ἔχετε ¹
il aura	S u b j o n c t i f.
Πλ. nous aurons	Présent ή futur
vous aurez	‘Εν. que j’ai νά ἔχω, (ἐπὶ ἑτερο-
ils auront	προσωπικῆς μετὰ ἐνεστώτῳ
Futur passé.	ή μέλλοντι τῆς ὀριστικῆς.)
‘Εν. j’ aurai eu ἔξω λάβει	que tu aies
tu auras eu	qu’ il ait
il aura eu	Πλ. que nous ayons
Πλ. nous aurons eu	que vous ayez
vous aurez eu	qu’ ils aient
ils auront eu	I m p a r f a i t.
C o n d i t i o n n e l.	‘Εν. que j’eusse νά ἔχω (μετὰ
Présent ή futur.	πρωτῆς τῆς ὀριστ. καὶ μετὰ
‘Εν. j’ aurais ήθελον ἔχει (τώρα)	τοῦ χρόνου τῆς ὑποθετ.)
tu aurais	que tu eusses
il aurait	qu’ il eût
Πλ. nous aurions	Πλ. que nous eussions
vous auriez	que vous eussiez
ils auraient	qu’ ils eussent
	Prétérit.
	‘Εν. que j’ aie eu νά ἔσχον

(1) Τὰ τρία πρόσωπα τῆς προστακτικῆς διαφέρουσι διὰ τῶν τρίτων τῆς ὑπατακτικῆς.

que tu aies eu	qu' il ait eu	Préterit.
Πλ. que nous ayons eu	que vous ayez eu	‘Εν. και Πλ. avoir eu ἀφοῦ ἔσχον ¹
qu' ils aient eu	Plus-que-parfait.	κλπ. (ἐπι ταῦτοπρο- σοπίσις).
‘Εν. que j' eusse eu	να εἶχον	Participle.
λαθεῖς.	que tu eusses eu	Présent ἢ futur.
qu' il eût eu	Πλ. que nous eussions eu	‘Εν. και Πλ. ayant ἔχων, ἔχου- σα, ἔχοντες, ἔχου- σαι.
Πλ. que vous eussiez eu	qu' ils eussent eu	Préterit.
qu' ils eussent eu	In finitif.	Αyant eu σχῶν, ἐπίσης πικ- τὸς γένους καὶ ἀριθ.
Présent ἢ futur.	‘Εν. eu ληρθείς, eue ληρθείτω	Passif παθητικὴ μεταγωγή.
‘Εν. και Πλ. avoir να ἔχω κλπ.	Πλ. eus ληρθέντες, eues ληρθέτω	‘Εν. eu ληρθείς, eue ληρθείτω
(ἐπι ταῦτοπροσωπ) ¹		Πλ. eus ληρθέντες, eues ληρθέτω

⊕ ε μ α λ.

“Ἐχω, ἔχεις, ἔχει ἐν βιβλίῳ.—Ἐχομεν, εἴχετε, εἶχον τοὺς ἴπ-
πους.—Ἐσχον, ἔτχες, ἔτχεν ὠραῖα (de beaux) κορακίαι.—Ἐχο-
μεν, ἔτχετε, ἔτχον γῆρας καλὰ (de bons) βιβλία.—Ἀφοῦ (quand)
ἔτχετε παλαιὸν οἶνον (du vin vieux).—Αὐταὶ εἶχον λάθει τὸ κα-
λὸν γάλα.—Θὰ ἔχω ὠραῖα κοσμήματα.—Θὰ ἔχεις λάθει τὰ ὠ-
ραῖα ὠρολόγια (montres).—Θὰ εἶχε τα ὠραῖα ποτήριά μου.—Θὰ
εἶχομεν γῆρας τὰ ὠραῖα πιστόλια τῶν ἀδελφῶν σας.—Ἐχε ὑπομο-
νήν (de la patience).—Ἄς ἔχωμεν θάρρος (du courage).—Ἐ-
χετε τὰς ἐλπίδας σας (vos espérances) εἰς (en) τὸν Θεὸν (Dieu).
—Ἐπιθυμῶ (je désire) να ἔχης θάρρος (du courage) και ὑπομο-
νήν.—Ἦθελον (je voulais) να ἔχης περισσοτέρην (plus) γενναίω-
τητα (de courage).—Δὲν πιστεύω να ἔτχε τὸ ἀπαιτούμενον θάρ-
ρος (le courage voulu).—Θελω να ἔχω καλὸν κρέας (de bonne
viande).—Ἀφοῦ ἔσχον ἐξάριστον ἄρτον (d' excellent pain).—Ἐ-
χων χρήματα (de l' argent).—Σχοῦσα ἐπιστολάς (des lettres).—
Ἐχουσαι ὑπομονήν.—Ἐχοντες φορέματα (des habits).

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ.

CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE ETRE.

Indicatif.	tu es
Présent.	il est ²
je suis εἶμι	nous sommes

(1) Τὸ ῥημα avoir εἶναι καὶ ἐνεργητικόν, καὶ τότε σημαίνει κατέχω ἢ
κατέχωμαι.

(2) Βλέπε σημειώσεις τοῦ ῥήματος εἶναι.

vous êtes

ils sont¹

Imparfait.

j'étais ἤμην

tu étais

il était

nous étions

vous étiez

ils étaient²

Prétérit défini

je fus ὑπῆρξα (τότε)

tu fus

il fut

nous fûmes

vous fûtes

ils furent

Prétérit indéfini.

j'ai été (ὑπῆρξα τώρα ἢ ἀρτίστ.)

tu as été

il a été

nous avons été

vous avez été

ils ont été

Prétérit antérieur.

j'eus été (ἄροῦ) ὑπῆρξα³

tu eus été

il eut été

nous eûmes été

vous eûtes été

ils eurent été

Plus-que-parfait.

j'avais été εἶχον ὑπέρξει

tu avais été

il avait été

nous avions été

vous aviez été

ils avaient été

Futur.

je serai ἔσομαι

tu seras

il sera

nous serons

vous serez

ils seront

Futur passé.

j'aurai été ἔξ ἔχω ὑπέρξει

tu auras été

il aura été

nous aurons été

vous aurez été

ils auront été

Conditionnel.

Présent ἢ futur.

je serais ἦθελον εἶσθαι (τώρα)

tu serais

il serait

nous serions

vous seriez

ils seraient

Prétérit

j'aurais été ἦθελον εἶσθαι (τότε)

tu aurais été

il aurait été

nous aurions été

vous auriez été

ils auraient été

Λέγουσιν ὁσπύτως

j'eusse été ἦθελον εἶσθαι (τότε)

tu eusses été

il eut été

nous eussions été

vous eussiez été

ils eussent été

I m p é r a t i f.

sois ἔσο

soyons ἐσμέν

soyez ἔστε⁴

S u b j o n c t i f.

Présent ἢ futur.

que je sois νά ἦμαι (ἐπὶ ἑτερο-
προσωπίας, μετὰ ἐνεστώτα ἢ
μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς)

1—2—3 Βλέπε σημειώσεις τοῦ ῥήματος avoir.

(4) Βλέπε σημ. ῥήματος avoir

que tu sois
qu' il soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils soient

Imparfait.

que je fusse *νὰ ἤμικι* (μετὰ πρ-
ρωχ. τῆς ὀριστικῆς ἢ μετὰ τοῦς
χρόνου; τῆς ὑποθετικῆς)
que tu fusses
qu'il fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu' ils fussent

Prétérit.

que j' ai été *νὰ ὑπῆρξα*
que tu aies été
qu' il ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu' ils aient été

Plus-que-parfait.

que j' eusse été *νὰ εἶχον ὑπάρξει*

que tu eusses été
qu' il eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu' ils eussent été

Infinitif.

Présent ἢ futur
être *νὰ ἤμικι κλ.* (ἐπὶ ταυτοπρο-
σωπίαις.)

Prétérit.

avoir été *ἄφου ὑπῆρξα* (ἐπὶ ταυ-
τοπροσωπίαις.)

Participe.

Présent ἢ futur.

étant ὄν, *παντὸς γένους κκι ἀριθ.*

Prétérit.

ayant été *ὑπάρξας, παντὸς γέ-
νους κκι ἀριθμοῦ.*

Passif.

été *παντὸς γένους κκι ἀριθμοῦ.¹*

Ⓢ εἶ μ. κ. λ. α.

Ἐμικι, εἶται, εἶναι κκλόσ.—Ἡμην, ἦσο, ἦτον ἐπιμελής.—Ἵ-
πῆρξαιεν, ὑπῆρξατε, ὑπῆρξαν, προχθές εὐχάριστοι (agréables).
Ἵπῆρξαμεν, ὑπῆρξατε, ὑπῆρξαν ὀργισμένοι (irrités).—Ἄφ' οὗ ὑ-
πῆρξαμεν ὀλιγώτερον ἐκείνης (moins qu' elle) κκλοί (bons).—
Θὰ ἤμικι, θὰ ἦται, θὰ ἦναι ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον (au théâtre).—
Θὰ ἔχω ὑπάγειν ἀῦριον εἰς τὴν ἐξοχὴν (à la campagne).—Θὰ ἔ-
χωμεν ὑπάγειν ἀῦριον τὸ ἔσπερας (demain soir) εἰς τὴν οἰκίαν (chez)
τοῦ ἀδελφοῦ σκς.—Θὰ ἦμεθα εὐχαριστημένοι (contents).—Ἔσο
ἐπιμελής (studieux),—Ἐπιθυμῶ *νὰ ἦθθε ἐπιμελεῖς.*—Ἐπεθύμουν
(je desirais) *νὰ ἦσαν ἐπιμελέστεροι.*—Δὲν πιστεύω *νὰ ἦναι ἀμε-
λής.*—Δὲν πιστεύω *νὰ ὑπῆρξεν ἀμελής (paresseux).*—Ἦθελον (e
voulais) *νὰ εἶχεται ὑπάρξει κκλήτεροι.*—Θέλεις (veux-tu *νὰ ἦ-*

(1) Βλέπε σημείωσιν τοῦ βήματος avoir.

σαι καλός ;—Θελεῖμεν γὰ εἰμεθα καλοί.—'Αφοῦ ὑπῆρξαμεν ἐπιμελεῖς.—'Ὡ ἀγαθός.—Ὅσα ἀγαθή.—'Οντες ἀγαθοί.—Ὅσαι πλούσιαι.—'Υπῆρξας καλήτερος, ὑπῆρξασα καλή, ὑπῆρξάντες καλοί, ὑπῆρξασαι πλούσιαι.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

PREMIÈRE CONJUGAISON.

Aimer.—'Αγαπᾶν.

157. Σήμ. Ἐκαστον ῥῆμα ἔχει δύο συστατικά, τὴν ῥίζαν (le radical) καὶ τὴν κατάληξιν (la terminaison), ὧς aimer, finir, recevoir, rendre. Aim, fin, rec, ren' εἰσι ῥίζαι, er, ir, evoir, dre, κατάληξεις. Ἐπ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων ῥημάτων σχηματίζονται, μεταβολῇ τῆς ῥίζης, πάντα τὰ ὀμαλὰ ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

I n d i c a t i f.

Présent

j' aime ἀγαπᾶ

tu aimes

il aimé¹

nous aimons

vous aimez

ils aiment

Imparfait.

j' aimais ἀγαπᾶν

tu aimais

il aimait

nous aimions

vous aimiez

ils aimaient

Prétérít défini.

j' aimai ἀγάπησα (τότε)

tu aimas

il aim

nous aimâmes

vous aimâtes

ils aimèrent

Prétérít indéfini.

j' ai aimé ἀγάπησα (τότε ἢ ἄρ.) nous aimerons

tu as aimé

il a aimé

nous avons aimé

vous avez aimé

ils ont aimé

Prétérít antérieur.

j' eus aimé (ἀφοῦ) ἀγάπησα

tu eus aimé

il eut aimé

nous eûmes aimé

vous eûtes aimé

ils eurent aimé

Plus-que-parfait.

j' avais aimé εἶχον ἀγαπᾶσαι

tu avais aimé

il avait aimé

nous avions aimé

vous aviez aimé

ils avaient aimé

Futur.

j' aimerai θ' ἀγαπήσω

tu aimeras

il aimera

¹ Βλέπε σημειώσεις τοῦ ῥήματος avoir.

vous aimerez

ils aimeront

Futur passé

j' aurai aimé θά έχω ἀγαπήσει

tu auras aimé

il aura aimé

nous aurons aimé

vous aurez aimé

ils auront aimé

Conditionnel.

Présent ή futur.

j' aimerais ήθελον ἀγαπήσει
(τώρα)

tu aimerais

il aimerait

nous aimerions

vous aimeriez

ils aimeraient

Prétérit.

j' aurais aimé ήθελον ἀγαπήσει
(τότε)

tu aurais aimé

il aurait aimé

nous aurions aimé

vous auriez aimé

ils auraient aimé

Αέγουν ὡσαύτως.

j' eusse aimé ήθελον ἀγαπήσει
(τότε)

tu eusses aimé

il eût aimé

nous eussions aimé

vous eussiez aimé

ils eussent aimé

Impératif.

aime ἀγάπα και ἀγάπησον

aimons ἀγαπάμεν και ἀγαπήσω

μεν

aimez ἀγαπατε και ἀγαπήσατε

Subjonctif.

Présent ή futur.

que j' aime νά ἀγαπῶ (μετά μέλ-
λοντα ή έννεσ. της έριστικης.

que tu aimes

qu' il aime

que nous aimions

que vous aimiez

qu' ils aiment

Imparfait.

que j' aimasse (νά ἀγαπῶ μετά
παρωλ. της έριστικης ή μετά
τους χρόνους της ύποθετικης)

que tu aimasses

qu' il aimât

que nous aimassions

que vous aimassiez

qu' ils aimassent

Prétérit.

que j' aie aimé νά ἀγάπησα

que tu aies aimé

qu' il ait aimé

que nous ayons aimé

que vous ayez aimé

qu' ils aient aimé

Plus que partait.

que j' eusse aimé νά είχον ἀγαπήσει.

que tu eusses aimé	participe.
qu' il eût aimé	Présent & futur.
que nous eussions aimé	aimant ἀγαπῶν, παντός γένους
que vous eussiez aimé	καὶ ἀριθμοῦ
qu' ils eussent aimé	Prétérit.
I n f i n i t i f.	ayant aimé ἀγαπήσας, παντός
Présent & futur.	γένους καὶ ἀριθμοῦ
aimer νὰ ἀγαπῶ (ἐπὶ ταῦτοπρο-	Passif.
σωπίας)	aimé ἀρτ. ἀγαπηθεὶς, aimée θηλ.
Prétérit.	ἀγαπηθεῖσα.
avoir aimé ἀφοῦ ἠγάπησα,	aimés ἀγαπηθέντες, aimées ἀγα-
(ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας).	πηθεῖται.

⊕ ε μ α λ β'.

Ἄγαπῶ τοὺς σπουδαίους (sérieux).—Ἠγάπων τοὺς εὐθύμους (gais).—Ἠγάπησα τοὺς ἀξίους (capables).—Ἠγαπήσαμεν ἄλλοτε (autrefois) τὰς διασκεδάσεις (les amusements).—Ἠγαπήσαμεν τώρα (à présent) τὰ γράμματα.—Ἄφοῦ ἠγαπήσαμεν τοὺς πορτεντικούς (les attentifs).—Ἐἶχεν ἀγαπήσει τὸν υἱὸν τῆς (son fils).—Θὰ ἀγαπήσω τὴν σπουδὴν (l' étude).—Θὰ ἔχω ἀγαπήσει τὴν σπουδὴν.—ἠθέλωμεν ἀγαπήσει τὴν σπουδὴν.—Ἀγάπη τὸν Θεὸν (Dieu) (ἀνάστ.).—Ἠρέπει (il faut) νὰ ἀγαπᾷς τοὺς γονεῖς σου (tes parents).—Ἐπρεπε (il fallait) νὰ ἀγαπᾷς τὴν σπουδὴν.—Δὲν πιστεύω (je ne crois pas) νὰ ἠγάπησε τὰ γράμματα (les lettres).—Θέλω νὰ ἀγαπῶ τὸν Θεόν.—Ἀγαπῶν τὸν πατέρα του.—Ἀγαπήσασα τὴν μητέρα τῆς.—Κόρη ἀγαπωμένη ὑπὸ τῶν γονέων τῆς (de ses parents).—Ἠρέπει νὰ ἀγαπᾷς ἢ νὰ ἀγαπήσῃς (ἐνεστ. τῆς ὑποτακτικῆς) τὰ γράμματα.—Ἐπρεπε ν' ἀγαπᾷς ἢ ν' ἀγαπήσῃς (παρτατ. ὑποτακτικῆς) τὰ γράμματα.—Θέλω ν' ἀγαπῶ ἢ ν' ἀγαπήσω (ἐνεστ. ἀπαρεμφ.) τὴν σπουδὴν.—Ἀγαπῶν ἢ ἀγαπῶντες (ἐνεστ. μετοχῆς) τὰ γράμματα.—Ἀγαπήσας, ἢ ἀγαπήσασα, ἢ ἀγαπήσαντες, ἢ ἀγαπήσασαι (ἀριστ. μετοχ.) τὰ γράμματα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

DEUXIÈME CONJUGAISON.

Finir—Τελειόνειν.

I n d i c a t i f.	tu finis
Présent.	il finit ¹
Je finis τελειώνω	nous finissons

(1) Βλέπε σημειώσεις τοῦ βήματος ἀνοίξ.

vous finissez
ils finissent

Imparfait.

je finissais ἐτελείονον
tu finissais
il finissait
nous finissions
vous finissiez
i's finissaient

Prétérit défini.

je finis ἐτελείωσα (τότε)
tu finis
il finit
nous finîmes
vous finîtes
ils finirent

Prétérit indéfini.

j' ai fini ἐτελείωσα (τότε ἢ ἀο-
ρίστως)
tu as fini
il a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ont fini

Prétérit antérieur.

j' eus fini (ἀφ' οὗ) ἐτελείωσα
tu eus fini
il eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini
ils eurent fini

Plus-que-parfait

j' avais fini εἶχον τελειώσει
tu avais fini
il avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils avaient fini

Futur.

je finirai θὰ τελειώσω
tu finiras

il finira
nous finirons
vous finirez
ils finiront

Futur passé.

j' aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
tu auras fini
il aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils auront fini

Conditionnel.

Présent ἢ futur.

je finirais ἤθελον τελειώσει(τώρ)α
tu finirais
il finirait
nous finirions
vous finiriez
ils finiraient

Prétérit

j' aurais fini ἤθελον τελειώσει
(τότε)

tu aurais fini
il aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils auraient fini

Λέγουν ὁσαύτως

j' eusse fini ἤθελον τελειώσει
(τότε)

tu eusses fini
il eût fini

nous eussions fini
vous eussiez fini
ils eussent fini

Impératif

finis τελείωσον καὶ τελείνω
finissons τελειώσωμεν κλπ.
finissez τελειώσατε κλπ.

Subjonctif.

Présent ἢ futur

que je finisse νὰ τελειώνω (μετὰ

ἐνεστ. ἢ μέλλ. ὀριστικῶς)	que tu eusses fini
que tu finisses	qu' il eût fini
qu' il finisse	que nous eussions fini
que nous finissions	que vous eussiez fini
que vous finissiez	qu' ils eussent fini
qu' ils finissent	I n f i n i t i f .
Imparfait.	Présent ἢ futur.
Que je finisse νὰ τελειώνω (μετὰ finir νὰ τελειώνω (ἐπὶ τὰ τοιοῦτα προ- παραφρ. τῆς ὀριστικῆς ἢ μετὰ σωπίας	
τοὺς χρόνους τῆς ὑποθετικῆς)	Prétérit.
que tu finisses	avoir fini ἀφοῦ ἐτελείωσα
qu' il finit	(ἐπὶ τὰ τοιοῦτα προσωπίας)
que nous finissions	P a r t i c i p e .
que vous finissiez	Présent ἢ futur.
qu' ils finissent	finissant τελειώνων, (πικνὸς γέν. καὶ ἀριθμοῦ)
Prétérit.	Prétérit.
que j' aie fini νὰ ἐτελείωσα	ayant fini τελειώσας, πικνὸς γέ- νους καὶ ἀριθμοῦ
que tu aies fini	
qu' il ait fini	Passif.
qu- nous ayons fini	fini ἀρσ. τελειωθεῖς, finie θηλ. τελειωθεῖσα
que vous ayez fini	
qu' ils aient fini	finis τελειωθέντες, finies τελειω- θέντες
Plus-que-parfait	
que j' eusse fini νὰ εἶχον τελειώσει θεῖται.	

⊕ ἐ μ ε λ λ ᾽

Τελειώνω μετὰ (dans) μίαν ὥραν.—Ἐτελείνομεν τὸ μάθημά μας (notre leçon).—Ἐτελείωσεν (ἔβη).—Ἐτελείωσμεν γῆρας. Ἀφοῦ (quand) ἐτελείωσα ἤλθες (tues venu).—Ἐἶχον τελειώσει τὸ μάθημά μας.—Πότε (quand) θὰ τελειώσουν;—Θὰ ἔχωμεν τελειώσει εἴταν ἐῴθητε (quand vous viendrez).—Ἦθελον τελειώσει (τότε).—Τελειώσον τὸ ἔργον σου (ton ouvrage).—Τελειώσατε ἢ τελειονέτε τὸ μάθημά σας.—Ἦρπει νὰ τελειώσης ἀπόψε (ce soir).—Ἦπρεπε νὰ τελειώσητε.—Ἦπρεπε νὰ εἶχετε τελειώσει.—Δὲν πιστεύω (je ne crois pas) νὰ ἐτελείωσαν.—Τελειώνων ἀπήρχετο (il partait).—Τελειώσας ἔφαγεν (il a mangé).—Θέλω νὰ τελειώωης ἐνωρίς (de bonne heure).—Θεῶ νὰ τελειώνω ἢ νὰ τελειώσω (ἐνεστ. ἀπαραμύχτου).—Δὲν ᾔθελον (je ne voulais pas) νὰ εἶχε τελειώσει.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

TROISIÈME CONJUGAISON.

Recevoir.—δέχεσθαι.

I n d i c a t i f.

Présent.

je reçois δέχομαι ἢ λαμβάνω
tu reçois
il reçoit ¹
nous recevons
vous recevez
ils reçoivent

Imparfait.

je recevais ἐδέχόμην
tu recevais
il recevait
nous recevions
vous receviez
ils recevaient

Prétérít défini.

je reçus ἐδέχθη (τότε)
tu reçus
il reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils reçurent

Prétérít indéfini.

j'ai reçu ἐδέχθη (τότε ἢ ἀορ.)
tu as reçu
il a reçu
nous avons reçu
vous avez reçu
ils ont reçu

Prétérít antérieur

j'eus reçu (ἀπορ.) ἐδέχθη
tu eus reçu
il eut reçu
nous eûmes reçu
vous eûtes reçu
ils eurent reçu

Plus-que-parfait.

j'avais reçu εἶχον δεχθῆ
tu avais reçu
il avait reçu
nous avions reçu
vous aviez reçu
ils avaient reçu

Futur.

je recevrai θέλω δεχθῆ
tu recevras
il recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils recevront

Futur Passé.

j'aurai reçu θά εἶχω δεχθῆ
tu auras reçu
il aura reçu
nous aurons reçu
vous aurez reçu
ils auront reçu

C o n d i t i o n n e l.

Présent ἢ futur.

je recevrais ἤθελον δεχθῆ (τότε)
tu recevrais
il recevrait
nous recevriions
vous recevriez
ils recevraient

Préterít.

j'aurais reçu ἤθελον δεχθῆ (τότε)
tu aurais reçu
il aurait reçu
nous aurions reçu
vous auriez reçu
ils auraient reçu

(1) Βλέπε σημειώσεις τοῦ βήματος ἀορ.

λέγουσιν ὡταύτως.	que tu aies reçu
j' eusse reçu ἤθελον δεχθῆναι (τότε)	qu' il ait reçu
tu eusses reçu	que nous ayons reçu
il eût reçu	que vous ayez reçu
nous eussions reçu	qu' ils aient reçu
vous eussiez reçu	Plus-que parfait.
ils eussent reçu	que j' eusse reçu ἢ εἶχον δεχθῆναι
I m p é r a t i f.	que tu eusses reçu
reçois δέχθητι	qu' il eût reçu
recevons ἄς δεχθῶμεν	que nous eussions reçu
recevez δέχθητε	que vous eussiez reçu
S u b j o n c t i f.	qu' ils eussent reçu
Présent ἢ futur.	I n f i n i t i f.
que je reçoive ἢ δέχωμαι (μετὰ	Présent ἢ futur.
ἔνεστ. ἢ μέλλ. ὀριστικῆς)	recevoir ἢ λαμβάνω ἐπὶ ταύ-
que tu reçoives	τοπροσωπίας)
qu' il reçoive	Prétérit.
que nous recevions	avoir reçu ἄφου ἔλαβον (ἐπὶ ταύ-
que vous receviez	τοπροσωπίας)
qu' ils reçoivent	P a r t i c i p e.
Imparfait	Présent ἢ futur.
que je recusse ἢ λαμβάνω (μετὰ	recevant λαμβάνων, (παντός γέν-
παρωχ. ὀριστικῆς ἢ μετὰ τοῦ	καὶ ἀριθμοῦ)
χρόνου; τῆς ὑποθετικῆς)	Prétérit
que tu recusses	ayant reçu λαβὼν, (παντός γέν
qu' il reçût	καὶ ἀριθμοῦ.
que nous recussions	Passif.
que vous recussiez	reçu ληφθεὶς; reçue ληφθεῖσα
qu' ils recussent	reçus ληφθέντες; reçues λη-
Prétérit.	φθεῖται.
que j' aie reçu ἢ ἐδέχθην	

Ⓢ ε μ α λϞ.

Λαμβάνω ἐπιστολάς (des lettres).—Ἐλάμβανες, ἐλάμβανε, ἐλαμβάνομεν χρήματα (de l' argent).—Ἐλαβες, ἔλαβες, ἔλαβε χθές δέκα πέντε δραχμάς (drachmes).—Ἐλάβομεν, ἐλάβατε, ἐλάβον εἴλοσι τρία φράγκα (francs)—Ἄφου ἔλαβον, ἄφου ἔλαβες, ἄφου ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς (les lettres).—Εἶχον λάβει, εἶχομεν λάβει, εἶχετε λάβει τὰ κοσμήματά μας.—Θὰ λάβωσιν χρήματα.—Αὐριον ὁ πατήρ μας, ἡ μήτηρ μας καὶ ὁ ἀδελφός μας θὰ ἔχουν ἐπιστολάς.—Λάβε τὰ χρήματα ταῦτα (καθ' ἑνικ. ἀριθμόν.)—Θὰ τὰ ἐλάμβανον (τότε) ἂν εἶχον τὴν ἄδειαν (la permission) τοῦ πατρὸς μου.—Θὰ τὰ ἐλάμβανε (τότε) ἔάν τὰ εἶχε ζητήσει (s' il l'

avait demandé).—Θέλω νά λάβω τιντα τὰ χρήματα.—Δέν θέλω νά τὰ λάβω.—Ἦθελε (il voulait) νά λάβετε μεθ' ὑμῶν (avec vous) τὰ βιβλία σας.—Δέν πιστεύω νά ἔλαβε χρήματα.—Ἐπιστεύετε (avez vous cru) ὅτι εἶχε λάβει (ὑπερσυντ. ὑποτακτ.) χρήματα;—Ἄφοῦ ἔλαβον τὰς δραχμὰς μου ἀνεχώρησα (je suis parti).—Ἀκμαίνουσα χρήματα ἔδιδε τοῖς πτωχοῖς.—Ἀκμόντες τὰ βιβλία μας ἐπήγαμεν (nous sommes allés) εἰς τὸ σχολεῖον (à l'école).—Ἐπιστολὰς λαμβάνει.—Θέλω νά λαμβάνω.—Θέλω νά λάβω ἢ νά λαμβάνω.

TETARTH SYZYGIA.

QUATRIÈME CONJUGAISON.

Rendre.—Ἀποδίδειν.

I n d i c a t i f.

Présent.

je rends ἀποδίδω
tu rends
il rend ¹
nous rendons
vous rendez
ils rendent

Imparfait.

je rendais ἀπέδιδον
tu rendais
il rendait
nous rendions
vous rendiez
ils rendaient

Prétérit défini.

je rendis ἀπέδωκα (τότε)
tu rendis
il rendit
nous rendimes
vous rendites
ils rendirent

Prétérit indéfini.

j'ai rendu ἀπέδωκα (ἔν ἢ ἀρί-nous rendrons
στω)

tu as rendu

il a rendu

nous avons rendu

vous avez rendu

ils ont rendu

Prétérit antérieur

j'eus rendu (ἀφοῦ) ἀπέδωκα

tu eus rendu

il eut rendu

nous eûmes rendu

vous eûtes rendu

ils eurent rendu

Plus-que-parfait.

j'avais rendu εἶχον ἀποδώσει

tu avais rendu

il avait rendu

nous avions rendu

vous aviez rendu

ils avaient rendu

Futur.

je rendrai θέλω ἀποδώσει

tu rendras

il rendra

(1) Βλέπε σημειώσεις τοῦ βήματος avoir.

vous rendrez	qu' il rende
ils rendront	que nous rendions
Futur passé.	qu' vous rendiez
j'aurai rendu <small>θα έχω αποδώσει</small>	qu' ils rendent
tu auras rendu	Imparfait.
il aura rendu	que ^s je rendisse <small>να αποδώσω</small>
nous aurons rendu	<small>(μετά παρρωχ. όριστικῆς ἢ με-</small>
vous aurez rendu	<small>τὰ χρόνον τῆς ύποθετικῆς)</small>
ils auront rendu	que tu rendisses
C o n d i t i o n n e l.	qu' il rendit
Présent & futur.	que nous rendissions
j' rendrais <small>ἤθελον αποδώσει</small>	que vous rendissiez
(τώρα)	pu' ils rendissent
tu rendrais	Pré' érit.
il rendrait	que j' aie rendu <small>να απέδωκα</small>
nous rendrions	que tu aies rendu
vous rendriez	qu' il ait rendu
ils rendraient	que nous ayons rendu
Pré' érit.	que vous ayez rendu
j' aurais rendu <small>ἤθελον αποδώσει</small>	qu' ils aient rendu
(τότε)	Plus-que-parfait.
tu aurais rendu	que j' eusse rendu <small>να είχον απο-</small>
il aurait rendu	<small>δώσει</small>
nous aurions rendu	que tu eusses rendu
vous auriez rendu	qu' il eût rendu
ils auraient rendu	que nous eussions rendu
Λέγουν. ὠκύτως	que vous eussiez rendu
j' eusse rendu <small>ἤθελον αποδώσει</small>	qu' ils eu-sent rendu
(τότε)	I n f i n i t i f.
tu eusses rendu	Présent & futur.
il eût rendu	rendre <small>να αποδίδω (ἐπὶ τυχότο-</small>
nous eussions rendu	<small>προσωπίκι)</small>
vous eussiez rendu	Pré' érit.
ils eussent rendu	avoir rendu <small>αφού απέδωκα (ἐπὶ</small>
I m p é r a t i f.	<small>τυχότοπροσωπίκι)</small>
rends <small>ἀπόδος</small>	P a r t i c i p e.
rendons <small>αποδίδωμεν</small>	Présent & futur.
rendez <small>αποδίωτατε</small>	rendant <small>αποδίδων (πεντός γέν.</small>
S u b j o n c t i f.	<small>και αριθμού)</small>
Présent & futur.	Pré' érit.
pué je rende <small>να αποδίδω (μετά</small>	ayant rendu <small>αποδώτας, (πεντός</small>
ένεστ. ἢ μέλλ. τῆς όριστικῆς)	<small>γένους και αριθμού)</small>
que tu rendes	

Passif. Οείτω, rendus αποδοθέντες,
 rendu αποδοθείς, rendue αποδο- rendues αποδοθείσαι.

⊕ ε μ α λ ε'.

Ἀποδίδω τὸ βιβλίον.—Ἀπέδιδον τὰ χρήματα.—Ἀπεδώκαμεν τὴν γραμματικὴν (la grammaire).—Ἀπεδώκατε προχθές τὴν ἐπίσκεψιν (la visite).—Ἄφου ἀπέδωκα τὸ βιβλίον ἐξήλθον (je suis sorti).—Ἐίχεν ἀποδώσει τὸ ὀρολόγιον (la montre).—Θὰ ἀποδώσουν τὰ χρήματα.—Θὰ ἔχω ἀποδώσει τὰ χρήματα.—Θὰ ἀπεδίδωμεν ἐν εἴρωμεν.—Ἀπόδης τὸ βιβλίον μου.—Πρέπει νὰ ἀποδώσης τὰ χρήματά μου.—Ἐπρεπε νὰ τὰ ἀποδώσης.—Δὲν πιστεύω τὰ τ' ἀπέδωκε.—Ἐπεθύμουν νὰ τὰ εἶχεν ἀποδώσει.—Ἀποδίδων χάριτας (des grâces).—Ἀποδώσασ τὴν γραμματικὴν μου.—Βιβλίον ἀποδοθέν.—Θέλω ν' ἀποδίδω ἢ νὰ ἀποδώσω (ένες ἀπαρεμφ.)—Θελεῖ ν' ἀποδίδω ἢ ν' ἀποδώσω (ένεστ. ὑποτακτ.)

Περὶ παθητικῶν ῥημάτων.

Des verbes passifs.

158. Σημ. Οἱ Γάλλοι τὰ παθητικὰ ῥήματα σχηματίζουσι διὰ τοῦ βοηθητικοῦ εἶναι κατὰ πάντα τοὺς χρόνους αὐτοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μεταχῆς τοῦ ῥήματος, τὸ ὅποτον θέλουσι νὰ σχηματίσωσι παθητικῶς.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ: ΑΓΑΠΑΖΘΑΙ

CONJUGAISON DU VERBE PASSIF: ETRE AIMÉ.

I n d i c a t i f .

Présent.

je suis aimé, e ἀγαπῶμαι¹

tu es » »

il est » »

nous sommes aimés, écs

vous êtes » »

ils sont » »

Imparfait.

j' étais aimé, e ἀγαπώμην

tu étais » »

il était » »

nous étions aimés, écs

vous étiez » »

ils étaient » »

Prétérit défini.

je fus aimé, e ἀγαπήθην (τότε)

tu fus » »

il fut » »

nous fûmes aimés, écs

vous fûtes » »

ils furent » »

Prétérit indéfini.

j' ai été aimé, e ἀγαπήθην (νῦν)

(1) Τὸ μετὰ τὴν λέξιν *a i m é*, ὁ ἄφρων, προστίθεται εἰς τούτην ὅταν τὸ ὑποκείμενον ᾖ ναὶ θηλυκόν, ὁμοίως ἢ παθητικῆς μεταχῆς τῶν παθητικῶς σχηματιζομένων γαλλικῶν ῥημάτων συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ῥήματος.

ἢ ἀρρίστωσ)

tu as été aimé e
il a été » e
nous avons été aimés, ées
vous avez été » »
ils ont été » »

Prétérit antérieur.

j' eus été aimé, e ἀρου ἡγαπήθη
tu eus été » »
il eut été » »
nous eûmes été aimés, ées
vous eûtes été » »
ils eurent été » »

Plus-que-parfait.

j' avais été aimé, e εἶχον ἡγαπήθη
tu avais été » »
il avait été » »
nous avions été aimés, ées
vous aviez été » »
ils avaient été » »

Futur.

je serai aimé, e θὰ ἡγαπήθῶ
tu seras » »
il sera » »
nous serons aimés, ées
vous serez » »
ils seront » »

Futur passé.

j' aurai été aimé, e θὰ ἔχω ἡγαπήθη
tu auras été » »
il aura été » »
nous aurons été aimés, ées
vous aurez été » »
ils auront été » »

C o n d i t i o n n e l.

Présent ἢ futur.

je serais aimé, e ἤθελον ἡγαπή-
θη (τώρα)
tu serais aimé, e
il serait » »
nous serions aimés, ées
vous seriez » »
ils seraient » »

Prétérit.

j' aurais été aimé, e ἤθελον ἡγα-
πήθη (τότε)
tu aurais été aimé, e
il aurait été » »
nous aurions été aimés, ées
vous auriez été » »
ils auraient été » »
Λέγουσιν ὡσαύτως.

j' eusse été aimé, e ἤθελον ἡγα-
πήθη (τότε)
tu eusses été aimé, e
il eut été » »
nous eussions été aimés, ées
vous eussiez » »
ils eussent été » »

I m p é r a t i f.

sois aimé, e ἡγαπήθητι
soyons aimés, ées ἡγαπήθῶμεν
soyez » » ἡγαπήθητε

S u b j o n c t i f.

Présent ἢ futur.

que je sois aimé, e νὰ ἡγαπήμιν
(μετὰ ἐνεστ. ἢ μέλλ. ὀριστ.)
que tu sois aimé, e
qu' il soit » »
que nous soyons aimés, ées
que vous soyez » »
qu' ils soient » »

Imparfait.

que je fusse aimé e νὰ ἡγαπή-
μιν (μετὰ παρωχ. ὀριστικῆς)
que tu fusses aimé, e
qu' il fût » »

que nous fussions aimés, ées
que vous fussiez » »

qu' ils fussent » »

Prétérit.

que j' aie été aimé, e νὰ ἡγαπή-
θην.
que tu aies été » »
qu' il ait été » »
que nous ayons été aimés, ées

τῆς ἰσοζυγίας), ὅσα δὲ ὑπὸ τοῦ être, ἀναπληροῦσι τοὺς χρόνους τοῦ βοηθητικού avoir διὰ τῶν ἀντιστοιχοῦντων χρόνων τοῦ βήματος être, ὡς ἐπιζητῆται:

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΥΔΑΕΤΕΡΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ: ΠΙΠΤΕΙΝ.

CONJUGAISON DU VERBE NEUTRE: TOMBER.

<p>I n d i c a t i f.</p> <p>Présent.</p> <p>je tombe πίπτω κλπ.¹</p> <p>Imparfait.</p> <p>je tombais ἔπιπτον</p> <p>Prétérit défini.</p> <p>je tombai ἔπεσχ (τότε)</p> <p>Prétérit indéfini</p> <p>je suis tombé, e ἔπεσχ (νῦν ἢ ἀ- ορίστως) ²</p> <p>nous sommes, tombés, ées</p> <p>Prétérit antérieur.</p> <p>je fus tombé, e ἀφου ἔπεσχ</p> <p>mous fûmes tombés, ées</p> <p>Plus-que-parfait</p> <p>j'étais tombé, e εἶχον πέσει</p> <p>nous étions tombés, ées</p> <p>Futur.</p> <p>je tomberai θά πέσω</p> <p>Futur passé.</p> <p>je serai tombé, e θά ἔχω πέσει</p> <p>nous serons tombés, ées</p> <p>C o n d i t i o n n e l.</p> <p>Présent ἢ futur.</p> <p>je tomberais ἤθελον πέσει (νῦν)</p> <p>Prétérit.</p> <p>je serais tombé, e ἤθελον πέσει » (τότε)</p> <p>nous serions tombés, ées</p> <p>λέγουσιν ὡικύτως.</p> <p>je fusse tombe, e ἤθελον πέσει (τότε)</p>	<p>nous fussions tombés, ées</p> <p>I m p é r a t i f.</p> <p>tombe πίπτε ἢ πέσε</p> <p>tombons (ἄ:) πέσωμεν</p> <p>tombez πέσατε.</p> <p>S u b j o n c t i f.</p> <p>Présent ἢ futur</p> <p>que je tombe νὰ πίπτω ἢ νὰ πέ- σω (μετὰ ἐνεστώτῃ ἢ μέλλοντι τῆς ὀριστικῆς)</p> <p>Imparfait.</p> <p>que je tombasse νὰ πίπτω (μετὰ παροχ. ὀριστικῆς)</p> <p>prétérit.</p> <p>que je sois tombé, e νὰ ἔπεσχ</p> <p>que nous soyons tombés, ées</p> <p>Plus-que-parfait.</p> <p>que je fusse tombé, e νὰ εἶχον πέσει</p> <p>que nous fussions tombés, ées</p> <p>I n f i n i t i f.</p> <p>P r é s e n t ἢ f u t u r.</p> <p>tomber νὰ πίπτω (ἢ νὰ πέσω) (παντός προσώπου καὶ ἀριθμοῦ)</p> <p>Prétérit.</p> <p>être tombé, e ἀφου ἔπεσχ</p> <p>tombés ées ἀφου εἰέσχαμεν</p> <p>P a r t i c i p e.</p> <p>Présent ἢ futur.</p> <p>tombant πίπτων, πίπτουσχ, πί- πτοντες, πίπτουσχι</p>
---	--

(1) Σχημάτιζον ἐπὶ τοῦ βήματος: aimer.

(2) Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ὑπὸ τοῦ être, βοηθημένουσιν οὐδετέρων βήματων συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ βήματος.

των των ἀντωνυμιῶν me, te, se, nous, vous, se. Βοηθοῦνται δὲ πάλιν ὑπὸ τοῦ avoir.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΥ ΠΗΜΑΤΟΣ: ΝΗΠΤΕΣΘΑΙ.

CONJUGAISON DU VERBE PRONOMINAL: SE LAVER.

Indicatif.

Prétérit antérieur.

Présent.

je me fus lavé, e εἶχον ἐνίφθην

je me lave νίπτω ἐμμευτὸν ἢ ἐμμευ- tu te fus lavé, e
τήν, ἢ νίπτουμαι.

il ἢ elle ἢ on se fut lavé, e

tu te laves

nous nous fûmes lavés, ées

il ἢ elle ἢ on se lave

vous vous fûtes lavés, ées

nous nous lavons

ils ἢ elles se furent lavés, ées

vous vous lavez

Plus-que-parfait.

ils ἢ elles se lavent

je m' étais lavé, e εἶχον νιφθῆ

Imparfait.

tu t' étais lavé, e

je me lavais ἐνιπτόμην

il ἢ elle ἢ on s' était lavé, e

tu te lavais

nous nous étions lavés, ées

il ἢ elle ἢ on se lavait

vous vous étiez lavés, ées

nous nous lavions

ils ἢ elles s' étaient lavés, ées

vous vous laviez

Futur.

ils ἢ elles se lavaient

je me laverai θά νιφθῶ

Prétérit défini.

tu te laveras

je me lavai ἐνίφθην (τότε)

il ἢ elle ἢ on se lavera

tu te lavas

nous nous laverons

il ἢ elle ἢ on se lava

vous vous laverez

nous nous lavâmes

ils ἢ elles se laveront

vous vous lavâtes

Futur passé.

ils ἢ elles se lavèrent

je me serai lavé, e θά εἶχω νιφθῆ

Prétérit indéfini.

tu te seras lavé, e

je me suis lavé, e ἐνίφθην (νῦν

il ἢ elle ἢ on se sera lavé, e

ἢ ἀορίστως.)¹

nous nous serons lavés, ées

tu l' es lavé, e

vous vous serez lavés, ées

il ἢ elle ἢ on s' est lavé, e

ils ἢ elles se seront lavés, ées

nous nous sommes lavés, ées

Conditionnel.

vous vous êtes lavés, ées

Présent ἢ futur.

ils ἢ elles se sont lavés, ées

je me laveriais ἢ θελον νιφθῆ (νῦν)

tu te laveriais.

(1) Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀποπαθῶ; εἰλημμένων ἐρημίτων, συμφωνεῖ κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν μετὰ τῆς προτεταγμένης ἀντικειμενικῆς ἀντωνυμίας, ἐν αὐτῇ ἦναι πτώσεως ἀντικειμενικῆς. καὶ μένει ἀμετάβλητος ἐν ἢ ἀντικειμενικῇ αὐτῇ ἀντωνυμίᾳ εἶναι πληγίας πτώσεως. Ἐνίοτε ὑπάρχει προτεταγμένη τῆς εἰς πληγίαν πτώσιν ἀντωνυμίας εἴρηξ ἀντωνυμίας πτώσεως ἀντικειμενικῆς καὶ τότε ἡ παθητικὴ μετοχὴ συντάσσεται μετ' αὐτῆς, ὡς: la lettre que nous nous sommes écrite ἢ ἐπιστολὴ ἦν ἀλλήλων ἐγράφημεν, κλπ.

ὅταν ἦλθες (quand tu es venu),—Ἐνίφθημεν σήμερον εἰς τὴν αἰκίαν.—Ἐνίφθητε χθές.—Ἀφοῦ (après que) ἐνίφθην.—Εἶχον νιφθῆ ὅταν ἦλθες.—Θὰ νιφθῶ αὔριον (demain).—Ἦθελον νιφθῆ τώρα ἐάν εἶχον ὕδωρ.—Ἦθελον νιφθῆ χθές ἐάν εἶχον κκιρόν.—Νιφθητε κκιλῶς.—Νιφθητε μὲ κκιζερὸν ὕδωρ (avec de l' eau propre).—Ἦρέπει (il faut) νὰ νιπτῶμεθ κκιθ' ἐκάστην πρωῖαν.—Ἐπεθύμου (je désirais) νὰ νιφθῆτε.—Ἐπιθυμῶ (je désire) νὰ νιπτῆσθε συνεχέστερον (plus souvent).—Ἐπεθύμου νὰ νιπτῶμεθ δις τῆς ἡμέρας (deux fois par jour).—Θέλω νὰ νιφθῶ.—Παῖς (un enfant) νιπτόμενος.—Γυνὴ νιφθεῖται.—Ἐνίφθημεν χθές.—Ἐνίφθητε σήμερον.—Ἐνίφθησαν τὴν πρωῖαν.—Θὰ νιφθῆτε σήμερον.—Ἡμῆτηρ σας ἐνίφθη.—Ὁ παῖς σας ἐνίπτετο.—Ἦθελον νιφθῆ ἐάν εἶχον σκιπῶνιον.—Νιφθητε πρὶν ἐξέλθης.

Περὶ μοροπροσώπων ἢ ἀπροσώπων ῥημάτων.

Des verbes unipersonnels ou impersonnels.

166. Verbes unipersonnels ἢ impersonnels κκιλοῦνται ὡσα δὲν κκιίνονται εἰρὴ κατὰ τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ὡς *il faut* ῥέπει, *il pleuvait* ἔβρεχε κκιπ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ: ΔΕΙΝ.

CONJUGAISON DU VERBE UNIPERSONNEL: FALLOIR.

I n d i c a t i f.	Présent.	Prétérít.
il faut	πρέπει ἢ δεῖ ἢ χρειάζεταιται	il aurait fallu ἢ ἔπρεπε (τότε) λέγου ὡσακτύως.
Imparfait.	Prétérít défini.	Impératif.
il fallait ἔπρεπε	il eut fallu ἢ ἔπρεπε (τότε)	Δὲν ἔχει
Prétérít indéfini.	Plus-que-parfait.	S u b j o n c t i f.
il fallut ἐδέησε (τότε)	il avait fallu εἶχε χρειασθῆ	Présent ἢ futur.
Prétérít antérieur.	Futur.	Imparfait.
il a fallu ἐδέησε (νῦν ἢ ἀορίστ.)	il faudra ἢ πρέπει	qu' il faille ἄς πρέπει (μετὰ ἐνεσ- στῶν ἢ μέλλ. ὀριστικῆς)
Plus-que-parfait.	Futur passé.	Plus-que-parfait.
il eut fallu ἀφοῦ ἐδέησε	il aura fallu ἢ πρέπει (πρὶν)	qu' il fallût ἄς πρέπει (μετὰ πρωχ.)
Conditionnel.	Prétérít.	Plus-que-parfait.
il faudrait ἢ ἔπρεπε (τότε)	qu' il ait fallu ἄς ἔπρεπε (μετὰ ἐνεστ. ἢ μέλλοντι)	qu' il eût fallu ἄς ἔπρεπε (μετὰ πρωχ.)

Infinitif. Présent ἢ futur. falloir νὰ πρέπη Prétérit. avoir fallu ἄφου ἔπρεπε.	Participé. Présent ἢ futur. Δέν ἔχει Prétérit. ayant fallu ἄφου ἔπρεπε
--	---

⊙ ε̄ μ. α. λ. θ'.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν (de la patience). — "Ἐπρεπε ν' ἀ-
 γκαπᾶτε τὴν σπουδὴν διὰ νὰ μὴ μετανοήτε (pour ne pas vous
 repentir)¹ τὴν μὴ μετανοήτε (maintenant en vain). — Ἐδέησε χθὲς
 ἕνεκα τῆς οὐμύλης (à cause du brouillard) ν' ἀνέψωμεν φῶτα
 (allumer des lumières) — Ἐδέησε σήμερον νὰ λάβωμεν νεώτερας
 πληροφορίας (des renseignements plus récents). — Ἀφου ἔδέησε
 νὰ γράψωμεν (écrire) ἀγοράσαμεν nous avons acheté) χαρτὴν
 καὶ μελάνην. — Ἐξέχρησε χρειασθῆ χαρτὴν καὶ μελάνην (du papier et
 de l'encre). — Ἐξέχρησε χρειασθῆ ἴσως (peut-être) νὰ γράψετε (que
 vous écriviez) ἐπιστολὴν περὶ τούτου (sur cela) εἰς τὸν πατέρα
 σας. — Ἐπρεπε (il fallait) ν' ἀποδώσετε (rendre) τὰ χρήματα. —
 Πρέπει νὰ γράψετε καὶ νὰ τῷ ζητήσετε (et lui demander) συγγώ-
 ρησιν (pardon). — Ἄς πρέπη, δέν θὰ γράψω (je n'écrirai pas. —
 "Ἐπρεπε νὰ γράψῃ (qu'il écrivit) ἐπὶ τῷ νέφ' ἔτει (à l'occasion
 du jour de l'an) εἰς τοὺς γονεῖς του (à ses parents). — Ἄς ἔ-
 πρεπε δέν ἔγραψεν.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν ῥημάτων.

Des verbes interrogatifs.

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.

167. Τὰ ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἐρωτη-
 ματικῶς μεταθέσει τῆς ἀντωνυμίας, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους
 μετὰ τὸ ῥήμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους μετὰ τὸ βοηθητικὸν μόνον με-
 χρι τῆς impératif.

168. "Ὅταν τὸ ἀ. ἐνικὸν πρόσωπον λέγῃ εἰς ὁ ἄφρονον, εἰς τὰ ἐ-
 ρωτηματικῶς σχηματιζόμενα ῥήματα τρέπεται τοῦτο εἰς ὁ κλειστό.

169. "Ὅταν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον εἶναι μονοσύλλαβον καὶ
 λέγῃ εἰς δύο ἢ πλεονα σύμψωνα, ἡ ἐρωτηματικὴ μορφή δέν εἶναι εὔ-
 χρηστος. Μὴ λέγε λοιπὸν rends-je? sors-je? ἀλλὰ est-ce que je
 rends? est-ce que je sors?

170. "Ὅταν τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον λέγῃ εἰς φωνῶν, πικ-

(1) Τὰ ἐν τοῖς ἄνω ἄνω γαλλικῶν ἀπερίφραστα δίδουσι τὴν σημασίαν τοῦ ῥή-
 ματος: ἡ γρηγορὴ ἔμφως τοῦ προέχοντος χρόνου ἀφίεται τῇ μεταθέσει.

ρεντίθεται ἐν τῷ εὐφωνικῷ μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνομίας, ὡς aime-t-il? aime-t-elle?

171. Καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν τῶν ἐρωτηματικῶν ῥημάτων τίθεται ἐνωτικὸν σημεῖον (-) μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ὑποκειμένου.

ΡΗΜΑΤΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ.

VERBES CONJUGUÉS INTERROGATIVEMENT.

AVOIR.

Indicatif présent.

Ai-je? ἔχω;
As-tu?
A-t-il (elle)?
Avons-nous? ἔχομεν
Avez-vous?
Ont-ils (elles)?

Imparfait.

Avais-je? εἶχον;
Avais-tu?
Avait-il (elle)?
Avions-nous?
Aviez-vous?
Avaient-ils (elles)?

Passé défini.

Eus-je? ἔσχον; (τότε)
Eus-tu?
Eut-il (elle)?
Eûmes-nous?
Eûtes-vous?
Eurent-ils (elles)?

Passé indéfini.

Ai-je-eu ἔσχον, (νῦν ἢ ἀσχετόν.)
As-tu eu?
A-t-il (elle) eu?
Avons-nous eu?
Avez-vous eu?
Ont-ils (elles) eu?

Passé antérieur.

Eus-je eu?
Eus-tu eu?
Eut-il (elle) eu?
Eûmes-nous eu?
Eûtes-vous eu?
Eurent-ils (elles) eu?

} Ἀχρηστός
ἐρωτηματικῶς.

Plus-que-parfait.

Avais-je-eu? εἶχον λάβει;
Avais-tu-eu?
Avait-il (elle) eu?
Avions-nous eu?
Aviez-vous eu?
Avaient-ils (elles) eu?

Futur.

Aurai-je? θὰ ἔχω;
Auras-tu?
Aura-t-il?
Aurons-nous?
Aurez-vous?
Auront-ils (elles)?

Futur antérieur.

Aurai-je eu? θὰ ἔχω λάβει;
Auras-tu eu?
Aura-t-il (elle) eu?
Aurons-nous eu?
Aurez-vous eu?
Auront-ils (elles) eu?

Conditionnel présent.	Aurait-il (elle) eu?
Aurais-je? ἢ εἶχον; (νῦν)	Aurions-nous eu?
Aurais-tu?	Auriez-vous eu?
Aurait-il (elle)?	Auraient-ils (elles) eu?
Aurions-nous?	
Auriez-vous?	S e c o n d e f o r m e .
Auraient-ils (elles)?	Eussé-je eu? ἢ εἶχον λάθει;
	(τότε)
P a s s e .	Eusses-tu eu?
	Eût-il (elle) eu?
Aurais-je eu? ἢ εἶχον λάθει	Eussions-nous eu?
(τότε)	Eussiez-vous eu?
Aurais-tu eu?	Eussent-ils (elles) eu?

ETRE.

Indicatif présent.	Passé indéfini.
Suis-je? εἶμι;	Ai-je été? ὑπῆρξα; (νῦν)
Es-tu?	As-tu été?
Est-il (elle)?	A-t-il été?
Sommes-nous?	Avons-nous été?
Etes-vous?	Avez-vous été?
Sont-ils (elles)?	Ont-ils (e)les été?
I m p a r f a i t .	P a s s é a n t é r i e u r .
Étais-je? ἦμην;	Eus-je été?
Étais-tu?	Eus-tu été?
Était-il (elle)?	Eût-il (elle) été?
Étions-nous?	Eûmes-nous été?
Étiez-vous?	Eûtes-vous été?
Étaient-ils (elles)?	Eurent-ils (elles) été?
P a s s é d é f i n i .	P l u s - q u e - p a r f a i t .
Fus-je? ὑπῆρξα; (τότε)	Avais-je été? εἶχον ὑπάρξει;
Fus-tu?	Avais-tu été?
Fut il (elle)?	Avait-il (elle) été?
Fûmes-nous?	Avions-nous été?
Fûtes-vous?	Aviez-vous été?
Furent-ils (elles)?	Avaient ils (elles) été?

ἑξαιρετικῶς
ἡ ἀποδοχὴ
ἐπισημαίνεται

F u t u r.

Serai-je? ἔσομαι;
Seras-tu?
Sera-t-il (elle)?
Serons-nous?
Serez-vous?
Seront ils (elles)?

Conditionnel présent.

Serais-je? ἤθελον εἶσθαι (νῶν)
Serais-tu?
Serait-il (elle)?
Serions-nous?
Seriez-vous?
Seraient-ils (elles)?

F u t u r a n t é r i e u r.

Aurai-je été? ἢ ἔχω ὑπάρξει;
Auras-tu été?
Aura-t-il (elle) été?
Aurons-nous été?
Aurez-vous été?
Auront-ils (elles) été?

P a s s é.

Aurai-je été? ἤθελον εἶσθαι (τότε)
Aurais-tu été?
Aurait-il (elle) été?
Aurions-nous été?
Auriez-vous été?
Auraint-ils (elles) été?

Σημ. Τὴν ἑ. μορφήν τῆς Conditionnel passé βλέπε εἰς τὸ βήμα avoir, καὶ σχηματισμὸν μεταβολῆ τοῦ eu εἰς été.

⊙ ἔ μ. α μ'.

Ἐχω, ἔχεις, ἔχει ἐν βιβλίον;—Ἐίχομεν, εἶχετε, εἶχον τοὺς ἑτα-
ποῦς;—Ἐσχον χθὲς (hier), ἔσχεις, ἔσχεν ὠραία κοράλιον;—Ἐσχό-
μεν, ἔσχετε σήμερον (aujourd'hui) καλὰ (de bons) βιβλία;—Ἐί-
χετε λάθει τὸ καλὸν γλῶσσαν;—Ἐὶ ἔχω ὠραία κοσμημῆματα;—Ἐὶ ἔ-
χεις λάθει τὰ ὠραία ὠρολόγια;—Ἐὶ εἶχε τὰ ὠραία ποτήρια μου.
—Ἐὶ εἶχομεν χθὲς τὰ ὠραία πιστόλια τῶν ἀδελφῶν μας;—Ἐί-
μι, εἶσαι, εἶναι καλός;—Ἦμην, ἦτο, ἦτον ἐπιμελής;—Ἦροχθὲς
ὑπῆρξαμεν, ὑπῆρξατε, ὑπῆρξαν εὐχάριστοι;—Ἦπῆρξα, ὑπῆρξας,
ὑπῆρξε, ὑπῆρξαμεν, ὑπῆρξατε, ὑπῆρξαν ὀργισμένοι;—Ἐὶ εἶμι, ἢ
εἶσαι, ἢ εἶναι, ἢ εἶμεθα, ἢ εἶσθε, ἢ εἶναι ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον;
—Ἐὶ ἔχω ὑπάγει (été), ἢ ἔχεις ὑπάγει, ἢ ἔχει ὑπάγει, ἢ ἔχο-
μεν ὑπάγει, ἢ ἔχετε ὑπάγει, ἢ ἔχουσιν ὑπάγει αὔριον εἰς τὴν
ἐξοχὴν;—Ἐὶ εἶμεθα σήμερον εὐχάριστοι;—Ἦτέλομεν εἶσθαι
αὔριον ὀργισμένοι;(1)

A I M E R.

Indicatif présent.

Aimé-je? ἀγαπῶ;
Aimes-tu?
Aime-t-il (elle)?
Aimons-nous?
Aimez-vous?
Aiment-ils (elles)?

Imparfait.

Aimais-je? ἀγάπων;
Aimais-tu?
Aimait-il (elle)?
Aimions nous?
Aimiez-vous?
Aimaient-ils (elles)?

(1) Βλέπε τὰ μετὰ τὰ βήματα avoir καὶ être λ'. καὶ λά. Θέματα,

P a s s é d é f i n i .

Aimai-je? ἠγάπησα (νῦν ἢ ἀπορ.)
 Aimas-tu?
 aima-t-il (elle)?
 Aimâmes-nous?
 Aimâtes vous?
 Aimèrent-ils (elles)?

P a s s é i n d é f i n i .

Ai-je aimé· ἠγάπησας; (τότε)
 As-tu aimé?
 A-t-il (elle) aimé?
 Avons-nous aimé?
 Avez-vous aimé?
 Ont-ils (elles) aimé?

P a s s é a n t é r i e u r .

Eus-je aimé?
 Eus-tu aimé?
 Eut-il (elle) aimé?
 Eûmes-nous aimé?
 Eûtes-vous aimé?
 Eurent-ils (elles) aimé?

} Ἀχρηστος
 ἐρωτηματικῶς

P l u s - q u e p a r f a î t .

Avais-je aimé? εἶχον ἀγαπήσει;
 Avais-tu aimé?
 Avait-il (elle) aimé?
 Avions-nous aimé?
 Aviez-vous aimé?
 Avaient-ils (elles) aimé?

F u t u r .

Aimerai-je? θὰ ἀγαπήσω;
 Aimeras-tu?
 Aimera-t-il (elle)?
 Aimerons-nous?
 Aimerez-vous?
 Aimeront-ils (elles)?

F u t u r a n t é r i e u r .

Aurai-je aimé? θὰ ἔχω ἀγαπήσει;
 Auras-tu aimé?
 Aura-t-il (elle) aimé?
 Aurons-nous aimé?
 Aurez-vous aimé?
 Aurez-vous aimé?
 Auront-ils (elles) aimé?

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t .

Aimerais-je? θὰ ἠγάπηω;
 Aimerais-tu?
 Aimerait-il (elle)?
 Aimerrions-nous?
 Aimeriez-vous?
 Aimeraient-ils (elles)?

P a s s é .

Aurais-je aimé? θὰ εἶχον ἀγαπήσει;
 Aurais-tu aimé?
 Aurait-il (elle) aimé?
 Aurions-nous aimé?
 Auriez-vous aimé?
 Auraient-ils (elles) aimé?

Σημ. Β'. μορφήν τῆ; conditionnel passé σχηματίζουσαν κατὰ τὸ ἄρθρον αὐτοῦ τροπῆ; τῆ; παθητικῆ; μετοχῆ; eu eis, aimé.

RECEVOIR.

Indicatif présent.

Reçois-je? λαμβάνω;
Reçois-tu?
Reçoit-il (elle)?
Recevons-nous?
Recevez-vous?
Reçoivent-ils (elles)?

Imparfait.

Recevais-je? ἐλάμβανον;
Recevais-tu?
Recevait-il (elle)?
Recevions-nous?
Receviez-vous?
Recevaient-ils (elles)?

Passé défini.

Reçus-je ἐλάβο; (τότε)
Reçus-tu?
Reçut-il?
Reçûmes-nous?
Reçûtes-vous?
Reçurent ils?

Passé indéfini.

Ai-je reçu?
As-tu reçu?
A-t-il (elle) reçu?
Avons-nous reçu?
Avez-vous reçu?
Ont-ils (elles) reçu?

Passé antérieur.

Eus-je reçu?
Eus-tu reçu?
Eut-il reçu?
Eûmes-nous reçu?
Eûtes-vous reçu?
Eurent ils reçu?

ἔλαβον
ἐλάμβανον
ἐλάβο
ἐλάβομεν
ἐλάβετε
ἐλάβοντες

Plus que-parfait.

Avais-je reçu? εἶχον λάβει;
Avais-tu reçu?
Avait-il reçu?
Avions-nous reçu?
Aviez-vous reçu?
Avaient-ils reçu?

Futur.

Recevrai je? ἔξ λάβω;
Recevras-tu?
Recevra-t-il?
Recevrons-nous?
Recevrez-vous?
Recevront-ils (elles)?

Futur antérieur.

Aurai-je reçu? ἔξ ἔλω λάβει;
Auras-tu reçu?
Aura-t-il (elle) reçu?
Aurons-nous reçu?
Aurez-vous reçu?
Auront-ils (elles) reçu?

Conditionnel présent

Recevrais-je? ἔξ ἐλάβομεν;
Recevrais-tu?
Recevrait-il (elle)?
Recevriions-nous?
Recevriez vous?
Recevraient-ils (elles)?

Passé.

Aurais-je reçu? ἔξ εἶχον λάβει;
Aurais-tu reçu?
Aurait-il (elle) reçu?
Aurions-nous reçu?
Auriez-vous reçu?
Auraint-ils (elles) reçu?

Σημ. Τὸν ὅ. τόπον τῆς conditionnel passé σχηματίζουσαν κατὰ τὰ προσημασθέντα, δηλαδή κατὰ τὸν τοῦ ῥήματος avoir, τροπῇ τῆς παθητικῆς μεταχρῆσθαι εἰ; reçu.

Σημ. Τὸν ὅ. τύπον τῆς conditionnel passé σχηματίζου κατὰ τὰ προσημασθέντα, ὡς ἑξῆς: *Θέντι*, ὁμοίω κατὰ τὸν τοῦ ῥήματος *avoir* τροπῇ τῆς παθητικῆς μετοχῆς; ὡς *εί*; *rendu*.

⊕ ε̄ μ α μ α.

"Εἶω ἄρτον;—"Εἶς οἶνον;—"Εἶρουσι μῆλα;—"Εχει κερσίαι;—"Εχετε σταφυλάς;—"Εἶχον ἀμύγδαλα;—"Εσχον χθές βιβλία;—"Εσχόμεν φράουλας καὶ σῦκας;—"Εσχετε προχθές ἐπιστολάς;—"Εἶλες ἀγκυπῆσαι τοὺς γονεῖς σου;—"Εἶχετε ἀγκυπῆσαι τὴν σπουδὴν;—"Θὰ τὸν ἀγκυπῆσετε;—"Τελειώνεις τὸ μάθημά σου;—"Πότε θὰ τελειώσης;—"Ἐτελείωσε τὴν μελέτην σου;—"Εἶσαι εὐχαριστημένος;—"Εἶσαι ἐπιδέξιος;—"Ἦσο ἐνησχολημένος; (*occupé*).—"Ἦτο κεκμηκός; (*fatigué*).—"Ἦσαν πένητες;—"Ἦπῆρξεν εὐπειθής;—"Θὰ ἦσαι ἔτοιμος;—"Θὰ εἶλεθαι πρῶτολμοι (*téméraires*);—"Ἦθελεν εἶσθαι ἀνοφελής;—"Ἦθέλατε εἶσθαι ἔνοχοι; (*coupables*).—"Ἀποδίδεις τὰ βιβλία;—"Ἀπέδιδε τὰ χρήματα;—"Ἀπεδώκατε τὴν γραμματικὴν;—"Ἀπέδωκαν χθές τὸν χρυσόν;—"Θὰ ἀποδώσης τὰ χρήματα;—"Θὰ ἀπέδιδον χρήματα;—"Θὰ τὰ ἀπέδιδετε;—"Τί (*que*) ἐλάβετε;—"Λαμβάνεις εἰδήσεις; (*des nouvelles*).—"Ἐλαβε χρήματα;—"Χθές ἐλάβετε ἐπιστολάς;—"Πότε θὰ λάβης ἐμπορεύματα;—"Θὰ ἔχω λάβει ἐμπορεύματα τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα;—"Θὰ ἔχετε λάβει ἐμπορεύματα τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα;—"Ἀφοῦ λάβης χρήματα θὰ μοὶ δώσῃς; (*m' en donneras-tu*).

Περὶ τῶν ἀρνητικῶς κλινομένων ῥημάτων.

Des verbes conjugués négativement.

472. Τὰ ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἀρνητικῶς παρενθέσει τῶν ἀρνητικῶν μορίων *ne* καὶ *pas*, κατὰ μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥήμα, (πλὴν τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου, πρὸ τοῦ ὁποίου τίθενται συνήθως ἀμφότερα τὰ μόρια), κατὰ δὲ τοὺς συνθέτους, πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ μετ' αὐτὸ, ὡς ἐφεξῆς.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΙΜΩΡΕΙΝ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ.

CONJUGAISON DU VERBE PUNIR NÉGATIVEMENT.

Indicatif.	Imparfait.
Présent.	
je ne punis pas δὲν τιμωρῶ	je ne punissais pas δὲν ἐτιμώ-
tu ne punis »	» » »
il ne punit »	il ne punissait »
nous ne punissons pas	nous ne punissions pas
vous ne punissez »	vous ne punissiez »
ils ne punissent.	ils ne punissaient »

Prétérit défini.	tu n' auras pas puni
je ne punis pas δὲν ἐτιμώρησα (τότε)	il n' aura » »
tu ne punis »	nous n' aurons pas puni
il ne punit »	vous n' aurez » »
nous ne punimes pas	ils n' auront » »
vous ne punites »	Condi tion n e l.
ils ne punirent »	Présent ἢ futur.
Prétérit indéfini.	je ne punirais pas δὲν θὰ ἐτιμώρουν (νῦν)
je n'ai pas puni δὲν ἐτιμώρησα [νῦν ἢ ἀορίστως)	tu ne punirais pas
tu n'as pas puni	il ne punirait »
il n'a » »	nous ne punirions pas
nous n'avons pas puni	vous ne puniriez »
vous n'avez » »	ils ne puniraient »
ils n'ont » »	Prétérit.
Prétérit antérieur.	je n'aurais pas puni δὲν θὰ ἐτιμώρουν (τότε)
je n'eus pas puni ἀποῦ δὲν ἐτιμώρησα	tu n'aurais pas puni
tu n'eus pas puni	il n'aurait » »
il n'eut » »	nous n'aurions pas puni
nous n'eûmes pas puni	vous n'auriez » »
vous n'eûtes » »	ils n'auraient » »
ils n'eurent » »	Λέγουν ὡπαύτως.
Plus-pue-parfait.	je n'eusse pas puni δὲν θὰ ἐτιμώρουν (τότε)
je n'avais pas puni δὲν εἶχον τιμωρήσει	tu n'eusses pas puni
tu n'avais pas puni	il n'eût » »
il n'avait » »	nous n'eussions pas puni
nous n'avions pas puni	vous n'eussiez » »
vous n'aviez » »	ils n'eussent » »
ils n'avaient » »	Imp é r a t i f.
Futur.	ne punis pas μὴ τιμώρει
je ne punirai pas δὲν θὰ τιμωρήσω	ne punissons pas μὴ τιμωρῶμεν
tu ne puniras pas	ne punissez pas μὴ τιμωρήτε
il ne punira »	Subj o n e t i f.
nous ne punirons pas	Présent ἢ futur.
vous ne punirez »	que je ne punisse pas νὰ μὴ τιμωρῶ (μετὰ ἐνεσ. ἢ μέλ. ὄρισ.)
ils ne puniront »	que tu ne punisses pas
Futur passé.	qu' il ne punisse »
je n'aurai pas puni δὲν θὰ εἶχω τιμωρήσει	que nous ne punissions pas
tu n'auras pas puni »	que vous ne punissiez »
nous n'aurons pas puni »	qu' ils ne punissent »
vous n'aurez pas puni »	
ils n'auront pas puni »	

Imparfait.	que tu n' eusses pas puni
que je ne punisse pas	qu' il n' eût
μωρῶ (μετὰ πικρῶ· ὀριστικῆς ἢ χρόνον τῆς ὑποθετικῆς)	que nous n' eussions pas puni
que tu ne punisses pas	que vous n' eussiez
qu' il ne punit	qu' ils n' eussent
que nous ne punissions pas	In f i n i t i f
que vous ne punissiez	Présent ἢ futur.
qu' ils ne punissent	ne pas punir
	νὰ μὴ τιμωρῶ (ἐπὶ ταῦτοπροσωπικῆς)

Prétérit.	Prétérit.
pue je n' aie pas puni	νὰ μὴν n' avoir pas puni
ἐτιμώρησα	ἀφοῦ δὲν ἐτιμώρησα (ἐπὶ ταῦτοπροσωπικῆς)
pue tu n' aies pas puni	P a r t i c i p e.
qu' il n' ait	Présent ἢ futur.
que nous n' ayons	ne punissant pas
que vous n' avez	μὴ τιμωρῶν
qu' ils n' aient	Prétérit.
	n'ayant pas puni
	μὴ τιμωρήσας

Plus-que-parfait.	passif.
que je n' eusse pas puni	νὰ μὴν puni, e
εἶχον τιμωρῆσαι	τιμωρηθείς, εἶτα punis, es
	τιμωρηθέντες, τιμωρηθεῖσαι.

Ⓢ ε̄ μ. α. μ. Ⓢ.

Δὲν τιμωρῶ τοὺς κηλοῦς.—Δὲν ἐτιμώρει τοὺς ἀμελεῖς (les paresseux).—Δὲν ἐτιμώρητε χθὲς (hier) τὸν ἀδελφόν σας.—Δὲν ἐτιμώρησας τοὺς μαθητὰς (les élèves).—Ἀφοῦ (quand ἢ après que) δὲν ἐτιμωρήσαμεν τοὺς ἀτάκτους (les étourdis).—Δὲν εἰχετε τιμωρῆσαι τὸν ἐξ' ἀδελφόν σας (votre cousin).—Δὲν θὰ μὲ τιμωρήσῃ.—Δὲν ἤθελον σὲ τιμωρῆσαι.—Δὲν ἠθέλομεν τὸν τιμωρῆσαι ἐὰν ἦτον ἐπιμελής (studieux).—Μὴ τιμώρει τὸν ἀδελφόν σου.—Δὲν πρέπει νὰ τιμωρῶμεν τοὺς ἐπιμελεῖς (les studieux).—Δὲν ἔπρεπε νὰ τιμωρήσῃτε τὸν καλὸν ἐκεῖνον μαθητὴν.—Δὲν πιστεύω (je ne crois pas) νὰ σ' ἐτιμώρησε τόσο ἀυστηρῶς (si sévèrement).—Δὲν ἐπίστευον (je ne croyais pas) ὅτι τὸν εἶχε τιμωρῆσαι.—Ἐπιθυμῶ νὰ μὴ τιμωρῶ.—Μὴ τιμωρῶν τοὺς ἀμελεῖς τοὺς βλάπτεις (tu leur nuis).—Μὴ τιμωρήσῃς τὴν γυναῖκα τὴν διὰ τὸ πταῖμα (délit) τοῦ υἱοῦ της (de son fils).—Μὴ τιμωρηθεῖς (n' ayant pas été puni).—Μὴ τιμωρηθεῖσαι ἢ γυνὴ νὰ αἴτη.

**ΕΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΝ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ
ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ. (1)**

**CONJUGAISON DU VERBE APERCEVOIR NEGATIVEMENT
ET INTERROGATIVEMENT.**

I n d i c a t i f.	n' eus-tu pas »
Présent.	n' eut-il »
n' aperçois-je pas? δὲν πρὸς τηρῶ;	n' eûmes-nous pas aperçu
n' aperçois tu pas	n' eûtes-vous » »
n' aperçoit-il »	n' eurent ils » »
n' apercevons-nous pas	Plus-que-parfait.
n' apercevez-vous pas	n' avais-je pas aperçu? δὲν εἶχον
n' aperçoivent-ils »	πρὸς τηρήσει;
Imparfait.	n' avais-tu pas aperçu
n' apercevais-je pas? δὲν πρὸς	n' avait-il » »
τήρου;	n' avions-nous pas aperçu
n' apercevais-tu »	n' aviez-vous » »
n' apercevait-il »	n' avaient-ils » »
n' apercevions-nous pas	Futur.
n' aperceviez-vous »	n' apercevrai-je pas? δὲν θὰ πρὸς
n' apercevaient-ils »	τηρήσω;
Prétérit défini.	n' apercevras-tu pas
n' aperçus-je pas? δὲν πρὸς τη-	n' apercevra-t-il »
ρασα; (τότε)	n' apercevrons-nous pas
n' aperçus-tu pas	n' apercevrez-vous »
n' aperçut-il »	n' apercevront-ils »
n' aperçûmes-nous pas	Futur passé.
n' aperçûtes-vous »	n' aurai-je pas aperçu? δὲν θὰ
n' aperçurent-ils »	ἔχω πρὸς τηρήσει;
Prétérit indéfini.	n' auras-tu pas aperçu
n' ai-je pas aperçu? δὲν πρὸς	n' aura-t-il » »
τήρασα; (νῦν ἢ ἀορίστως)	n' aurons-nous pas »
n' as-tu pas aperçu	n' aurez-vous » »
n' a-t-il » »	n' auront-ils » »
n' avons-nous pas aperçu	C o n d i t i o n n e l.
n' avez-vous pas aperçu	Présent ἢ futur.
n' ont-ils » »	n' apercevrais-je pas? δὲν ἤθελον
Prétérit antérieur.	πρὸς τηρήσει (νῦν)
n' eus-je pas aperçu? ἀφοῦ δὲν	n' apercevrais tu pas
παρατήρησα;	n' apercevrait il »

(1) Βλέπε σχηματισμὸν ἐρωτηματικῶν ῥημάτων καὶ τὸν τοῦ ἀρνητικοῦ ῥῆματος.

n' apercevriens-nous pas	n' auraient-ils pas aperçu
n' apercevriez-vous	» Δέγουν ὡσαύτως.
n' apercevraient-ils	» n' eussé-je pas aperçu? δὲν θὰ
Prétérit.	εἶχον παρκατηρήσει; (τότε);
n' aurais-je pas aperçu? δὲν θὰ	n' eusses-tu pas aperçu
εἶχον παρκατηρήσει; (τότε)	n' eût-il » »
n' aurais-tu pas aperçu	n' eussions-nous pas aperçu
n' aurait-il » »	n' eussiez vous » »
n' aurions-nous pas »	n' eussent-ils » »
n' auriez-vous » »	

Σημ. Οἱ λοιποὶ χρόνοι δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν ἀρηθρικῶς οὕχι ὁμοίως καὶ ἐρωτηματικῶς.

Ⓢ ἔ μ. α μ. γ'.

Τί παρκατηρεῖται;—Δὲν παρκατηρῶ (ἄνευ τοῦ μορίου pas) τίποτε (rien).—Ἐτιμωρήσατε τὸν ἀδελφόν σας;—Δὲν παρκατηρήσατε τὴν παρκαχὴν του; (son trouble);—Δὲν τὴν παρκατηρήσατε.—Δικτί (pourquoi θὰ τὸν τιμωρήσει;—Δὲν θὰ τὸν τιμωρήσω χάριν ὑμῶν (en votre faveur).—Ἐτιμωρήσατε χθὲς τοὺς μαθητάς σας; (vos élèves?—Δὲν τὸν εἶχετε τιμωρήσει μετὰ τῶν ἄλλων; (avec les autres?—Ἄφοῦ παρκατηρήσατε (quand vous eûtes aperçu) ἤλλοι;—Δὲν ἔχετε παρκατηρήσει ἀκόμη τὸ λάθος σας; (votre faute?—Δὲν θὰ παρκατηρήσητε ἐὰν ἔρχεται; (s' il vient?—Μὴ τιμωρήσητε τὴν ἀδελφὴν μου.—Δικτί τὸν ἐτιμώρει συνεχῶς; (souvent?—Δὲν ἐτιμώρησα (ἄνευ τοῦ pas) οὐδένα.—Χθὲς δὲν ἐτιμωρήσατε (prét déf.) τὸν ἐξ' ἀδελφόν μου;—Δὲν τὸν εἶχον τιμωρήσει διὰ τὸ σφάλμα τοῦτο (pour cette faute).—Θὰ τὸν τιμωρήσατε;—Μὴ τιμώρει τοὺς ἐπιμελεῖς.—Πρέπει νὰ τιμωρῆς τοὺς ἀτάκτους.—Ἐπρεπε νὰ τὸν τιμωρήσητε.—Θέλω νὰ μὴ τιμωρῶ.—Μὴ τιμωρήσας τὸν ἀδελφόν του τὸν ἔβλαψε (il lui'a nu).—Μὴ τιμωρῶν τοὺς κακοὺς τοὺς προτρέπεις (tu les exhortes) εἰς τὴν κακίαν.—Δὲν παρκατηρῶν ἀπὸ τὸ παρκαθυρον; (de le fenêtré?—Δὲν παρκατηρήσατε σήμερον τοὺς τρόπους τοῖς (ses manières?—Δὲν θὰ παρκατηρήσατε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο; (à cet endroit?—Τί παρκατηρεῖται;—Παρκατηρῶν ἀπὸ τὸ παρκαθυρον εἶδον (j' ai vu) τὴν μητέρα σας.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΠΩΛΕΙΣΘΑΙ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ,
ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΑΘΩΣ. (1)

CONJUGAISON DU VERBE SE VENDRE NÉGATIVEMENT,
INTERROGATIVEMENT ET PRONOMINALEMENT.

I n d i c a t i f.		Prétérît antérieur.	
Présent.		ne me fus-je pas vendu, e?	
Est-ce que je ne me vends pas?	δέν πωλῶμαι;	ἀφοῦ δέν ἐπωλήθην;	
ne te vends-tu pas	δέν πωλῶσθα;	ne te fus tu pas vendu,	
ne se vend-il »		ne se fut il » »	
ne nous vendons nous pas		ne nous fûmes-nous pas vendus	
ne vous vendez-vous »		ne vous fûtes vous » »	
ne se vendent-ils »		ne se furent ils » »	
Imparfait.		Plus-que-parfait.	
ne me vendais-je pas? δέν ἐ-	πωλοῦμαι;	ne m' étais-je pas vendu, e?	
ne te vendais-tu pas	δέν ἐπωλοῦσθα;	δέν εἶχον πωληθῆ;	
ne se vendait il »		ne t' étais-tu pas vendu »	
ne nous vendions-nous pas		ne s' était il » » »	
ne vous vendiez-vous »		ne nous étions nous pas vendus	
ne se vendaient-ils »		ne vous étiez-vous » »	
		ne s' étaient-ils » »	
Prétérît défini.		Futur.	
ne me vendis-je pas? δέν ἐπω-	λήθην; (τότε)	ne me vendrai-je pas? δέν ὄξ	
ne te vendis-tu pas		πωληθῶ;	
ne se vendit-il »		ne te vendras-tu pas	
ne nous vendîmes-nous pas		ne se vendra-t-il »	
ne vous vendîtes-vous »		ne nous vendrons-nous pas	
ne se vendirent-ils »		ne vous vendrez-vous »	
		ne se vendont-ils »	
Préterît indéfini.		Futur passé.	
ne me suis-je pas vendu, e?		ne me serai-je pas vendu, e?	
δέν ἐπωλήθην; (νῦν ἢ ἀρρί-		δέν ἔα ἔχω πωληθῆ;	
στωσ)		ne te seras tu pas vendu »	
ne t' es-tu pas vendu, e		ne se sera-t-il » » »	
ne s' est il » » »		ne nous serons-nous pas vendus	
ne nous étions-nous pas vendus		ne vous serez-vous » »	
ne vous étiez-vous » »		ne se seront-ils » »	
ne s' étaient-ils » »			

(1) Βλέπε προηγούμεναις σχηματισμοῖς ἐρωτηματικῶν, ἀρνητικῶν καὶ ἐρωτηματικῶν ἐρωτητικῶν ῥημάτων (σελ. 73—86.)

Conditionnel.	ne nous serions nous pas vendus
	ne vous seriez-vous » »
Présent ἢ futur.	ne se seraient ils » »
ne me vendrais-je pas? δὲν θὰ	Λέγουν ὡσαύτως.
ἐπωλούμην; (νῦν)	ne me fussé-je pas vendu, δὲν
ne te vendrais-tu pas	θὰ ἐπωλούμην; (τότε)
ne se vendrait-il »	ne te fusses-tu pas vendu
ne nous vendrions-nous pas	ne se fût-il pas vendu,
ne vous vendriez-vous »	ne nous fussions-nous pas
ne se vendraient-ils »	vendus
Prétérit.	ne vous fussiez-vous pas
ne me serais-je pas vendu, ε?	vendus
δὲν θὰ ἐπωλούμην; (τότε)	ne se fussent-ils pas ven-
ne te serais-tu pas vendu »	du, es.
ne se serait il » » »	

Σημ. Οἱ λοιποὶ χρόνοι δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν αὐτοπαθῶς καὶ ἀρνητικῶς ὡς ὅχι ὅμως καὶ ἐρωτηματικῶς. Λέλειται ἤδη ὅτι ἡ ἐρωτηματικὴ μορφή δὲν ἀπκντᾷ εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ Conditionnel passé τῆς β'. μορφῆς.

Ⓢ ε μ α μ Ⓢ.

Δὲν πωλοῦμαι;—Δὲν ἐπωλούμην;—Δὲν ἐπωλήθησάν χθὲς εἰς τοὺς ἐχθρούς; (aux ennemis?)—Δὲν ἐπωλήθησαν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν; (à l'opposition?)—Ἄ' οὖν (puisque) δὲν ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἐχθροὺς μετὰ τῶν ἄλλων (avec les autres,) ἐκρίθη (il a été jugé) ἄξιος ἐπαίνου (digne de louange.)—Δὲν εἶχε πωληθῆ διὰ μίαν θέσιν (pour une place) ἀπλοῦ ἀντιγραφῆ; (d' un simple copiste?)—Δὲν θὰ πωληθῶτιν εἰς τοὺς ἐχθρούς;—Δὲν θὰ ἔχει πωληθῆ ὅταν φθάσωμεν; (quand nous arriverons ἢ quand nous serons arrivés?)—Δὲν θὰ ἐπωλαθῶντο εἰς τὴν κυβέρνησιν (au gouvernement) ἐγὼ δὲν ἔπιπτε;—Δὲν θὰ εἶχε πωληθῆ;—Μὴ πωλήσαι εἰς τοὺς ἐχθρούς;—Δὲν πρέπει νὰ πωληταί τις (qu' on se vende) δι' ὑλικὸν συμφέρον (pour un intérêt matériel).—Δὲν πιστεύω νὰ πωληθῆ εἰς τοὺς ἐχθρούς;—Δὲν παραδέχομαι (je n' admetts pas) ὅτι ἐπωλήθη (ἀόρ. ὑποκτατ.) εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος.—Ἐπίστευες (croyaïs-tu) ὅτι ἤθελε πωληθῆ; (ὑπερτυντελικῶς ὑποκτατ.)—Ἐπίστευες ὅτι θὰ πωληθῆ; (παρκτατικ. ὑποκτατικῆς.)

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

De la formation des temps.

173. Εἶπομεν προγενεστέρως ὅτι οἱ χρόνοι διαιροῦνται εἰς ἀρχικούς καὶ εἰς παρχαίους, προσθέτομεν ἤδη ὅτι οἱ ἀρχικοὶ ἢ πρωτότυποι εἰσὶν οἱ χρησιμεύοντες πρὸς σχηματισμὸν τῶν παρχαίων. Εἰσὶ δὲ πρωτότυποι οἱ ἑξῆς:

Le présent de l'infinitif ὁ ἐνεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου

Le participe présent ὁ ἐνεστώς τῆς μεταχθῆς

Le participe passif ἡ παθητικὴ μεταχθῆ

Le présent de l'indicatif ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς

Le passé défini ὁ ἀόριστος ἄ.

174. Ὁ infinitif présent σχηματίζει τὸν μέλλοντα καὶ τὸν conditionnel présent προσλήψει τῶν καταλήξεων αἰ καὶ ais εἰς τὰ ῥήματα τῆς ἄ καὶ τῆς β' συζυγίας, καὶ τροπῇ τῶν καταλήξεων οἰr καὶ re τῆς γ'. καὶ δ'. εἰς rai καὶ rais, ὡς aimer j' aimerai, j' aimerais; finir, je finirai, je finirais; recevoir, je recevrai, je recevrais; rendre, je rendrai, je rendrais.

175. Ὁ participe présent σχηματίζει τρεῖς χρόνους: ἄ) τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ présent de l'indicatif τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, εἰς ez καὶ εἰς ent, ὡς aimant, nous aimons, vous aimez, ils aiment; finissant, nous finissons, vous finissez, ils finissent; rendant, nous rendons, vous rendez, ils réndent.

176. Ἐξαίρουνται τὰ ῥήματα τῆς γ'. συζυγίας, τὰ ὅποια εἰς τὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν evant εἰς oivent, ὡς recevant, nous recevons, vous recevez, ils reçoivent.

177. β.) Τὸν παρχατικὸν τῆς ὀριστικῆς μεταβολῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς ais, ὡς aimant, j' aimais; finissant, je finissais; recevant, je recevais; rendant, je rendais. γ.) Τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς e ὡς aimant, que j' aime, finissant, que je finisse; rendant, que je rende.

178. Ἐξαίρουνται τὰ ῥήματα τῆς γ'. συζυγίας ἅτινα τρέπουσι τὴν κατάληξιν evant εἰς oive, ὡς recevant, que je reçoive; apercevant, que j' aperçoive κλπ.

179. 'Η participle passif σχηματίζει πάντας τοὺς συνθέτους χρόνους τῆ βουθεία τῶν ῥημάτων avoir ἢ être κατὰ τὰ ῥηθέντα προηγουμένως ὡς j' ai aimé, tu eus fini, il avait reçu; nous serons rendu, vous serez aimés, ils seront finis. κλπ.

180. 'Ο présent de l'indicatif σχηματίζει τὴν impératif ἀφαιρέσει τῶν ὑποκειμενικῶν ἀντωνυμιῶν je, nous, vous, ὡς je donne, donne; nous finissons, finissons; vous rendez, rendez.

181. Σημ. Τὸ β'. ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν ῥημάτων τῶν ἐχόντων τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰς ε' ἄφωνον προσλαμβάνει ἐν s πρὸ τῶν ἀνεφορικῶν ἀντωνυμιῶν ἐν καὶ γ, οἷον ofres-en πρόσφερε ἐξ αὐτῶν, portes-y ce livre κόμισσον ἐκεῖ τὸ βιβλίον τοῦτο κλπ. Ἄλλ' ὅταν ἢ ἐν εἶναι πρόθεσις τότε ἐκφέρεται ἀνευ τοῦ s, οἷον donne en cette occasion ὁδὸς ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ κλπ.—'Η προστακτικὴ vas τοῦ ἀνωμάλου ῥήματος aller, ἀποκόπτει τὸ s, ἂν μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν γ, ἀκολουθῇ ἕτερον ῥῆμα, οἷον va y donner ὕπαγε ἐκεῖ νὰ δώσης κλπ.—'Επίσης γράφουσι καὶ λέγουσι va-t en απίληε.

182. 'Ο passé défini σχηματίζει τὸν imparfait τῆς subjonctif προλήψει τῆς καταλήξεως se κατὰ μὲν τὰ ῥήματα τῆς ἀ. συζυγίας εἰς τὸ β'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς συζυγίας εἰς τὸ ἀ. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, οἷον j' aimai, tu aimas, παρατ. τῆς ὑποτακτικῆς que j' aimasse; je finis, que je finisse; je reçus, que je reçusse; je rendis, que je rendisse.

Γήματα συγκεφαλαιωτικὰ τῶν περιεχομένων

ἐν τε τῷ Α'. καὶ Β'. μέρει.

Α'.

Τὰ γράμματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰναι εἴκοσι πέντε.—Φωνήεντα ἐκ τούτων εἶναι ἐξ, σύμφωνα δὲ δέκα ἐννέα.—Οἱ τόνοι εἶναι τρεῖς: ἡ ὀξεῖα, ἡ βαρεῖα καὶ ἡ περισπωμένη.—Αἱ συλλαβαί, αἱ δίφθογγοι καὶ αἱ τρίφθογγοι.—Τὸ ε εἶναι ἄφωνον, κλειστόν ἢ ἀνοικτόν.—'Η γαλλικὴ γλώσσα ἔχει, ὡς ἡ ἑλληνικὴ γλώσσα, δέκα μέρη τοῦ λόγου.—Τὸ ἄρθρον, τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ῥῆμα καὶ ἡ μετοχὴ εἰσι κλιτὰ, ἡ δὲ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος, τὸ ἐπίρρημα καὶ τὸ ἐπιφώνημα εἰσιν ἀκλιτὰ.—Τὸ γένος, ὁ ἀριθμὸς, ἡ πτώσις, ὁ χρόνος, ἡ φωνή, ἡ συζυγία καὶ τὸ πρόσωπόν εἰσι τὰ περπεόμενα τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.—

Τὰ γένη εἰσὶ δύο, τὸ ἀρτενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν· μόνκι αἱ ἀντωνυμίαι quoi, ceci καὶ cela δύνανται (peuvent), καὶ κληθῶσιν (être appelés) ἀντωνυμίαι γένους οὐδετέρου (de genre neutre), ὡς μὴ ἀναφερόμεναί (comme ne se rapportant) ποτε (jamais) εἰς ὠρισμένην τινὰ λέξιν ἐν τῇ προτάσει (dans la proposition).—‘Ο ἐνικὸς καὶ ὁ πληθυντικὸς εἰσὶν οἱ δύο μόνοι ἀριθμοὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης.—Οἱ Γάλλοι ἔχουσι μίαν πτώσιν πλειότερον ἡμῶν (plus que nous), τὴν ἀρχαιρετικὴν, ἣτις δεικνύει (indique) τὴν ἀρχαιρεσίαν (l’ablation) ἀπὸ τόπου ἢ ἀπὸ προσώπου, ὅθεν: παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ ἀπὸ τὸν πατέρα δὲν διαφέρει (ne diffère pas) εἰς τὴν γαλλικὴν (en français).

ΒΒ΄.

Τὰ βιβλία τοῦ φίλου μου εἶπιν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, κονδύλια θὰ εὔρητε ἐν τῷ γραφείῳ μου (bureau) καὶ μελάνην εἰς τὸ συρτῆριόν μου.—Εἰδήσεις εὐχάριστοι ἔφθασαν (sont arrivées) χθὲς τὸ βράδυ ἐκ Βερολίνου παρὰ τῆς ἀποσταλείσης ἐκεῖ ἐπιτροπῆς (par le comité qui y a été envoyé).—Μᾶς ἔφεραν (on nous a porté) καρπούς ἐκ κήπου τινὸς τῶν Πικτησίων (de Patissia).—Χρήματτα ἐστάλησαν (a été envoyé) εἰς τοὺς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντας (aux victimes de l’incendie).—‘Ο ἀδελφός μου ἔχει δύο πίνκκας, τρεῖς ἵππους καὶ κοράλια.—‘Η μήτηρ μας λέγει ὅτι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ κατέκλυσαν (ont inondé) τὴν πεδιάδα (la plaine).—Αἱ λέξεις κόσμημα, γάλιξ, κρῆμνη, γόνου, γλαυζ, φθέρ, ἄθυρμα, χοροὶ, ἀπόκρεω, πάσσαλλοι, φιλικαὶ, τελικοὶ, πρωῖνοὶ, ναυτικοὶ, θεατρικοὶ, εἰσὶν ἐξαιρεθέντες τοῦ γενικοῦ κανόνος (sont exceptés de la règle générale).—Ἑλβετίς, δέσποινα, αἰθιοπίς, ἰέρεια, ἡγεμονίς, προδότρια, ξενοδόχος (ἡ), τίγρις (ἡ) καὶ προφήτρια εἰσι θηλυκὰ τῶν λέξεων Ἑλβετός, δεσπότης, αἰθίοψ, ἱερεὺς, ἡγεμών, προδότης, ξενοδόχος, τίγρις (ὁ) καὶ προφήτης.—Τὰ τρεῖς οὐσιαστικά: εὐρυνός, ὀφθαλμὸς καὶ πάππος ἔχουσι δύο πληθυντικούς.—Τὰ ἐπίθετα ὠραῖος, δίδυμος, καινός, τρελλός, μαλλιακός καὶ γέρον ἀλλάσσουσι κατὰ τὴν πρὸς (changent de terminaison avant) φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου.—Τὰ θηλυκὰ: μακρὰ, ἐπιμήκης (ἡ), χρηστή, ἡρεμὸς (ἡ), εὐνοουμένη, δροσερὰ, τρίτη, σύντροφος (ἡ), ἔχουσι ἀρσενικά: μακρὸς, ἐπιμήκης (ὁ), χρηστὸς, ἡρεμὸς (ὁ), εὐνοούμενος, τρίτος, σύντροφος (ὁ).

Γ'.

Ὁ ἀδελφός μου εἶναι κλητέρος τοῦ ἰδικοῦ σου ὅστις εἶναι ἀμελέστατος. — Ἡ ἐλαχίστη μου ἐπιθυμία (désir) εἶναι νὰ μάθω τέσσαρες γλώσσας. — Εἶναι πλουσιώτατος, δι' ἕνα ἵππον ἐπλήρωσεν (il a payé) δύο χιλιάρδας τριακοσίας δέκα ἐξ δραχμῶν. — Ἐγὼ, σὺ, ἐκείνη καὶ ἡ ἐξιδέλφη μας ἐγράψαμεν (avons écrit) τὸ θέμα μας. — Ὁ μαγνήτης (l'aimant) ἔλκει (attire) εἰς ἐαυτὸν τὸν σιδήρον. — Ὁ κύων σας, ὁ ἰδικός μου, ὁ ἰδικός της καὶ ὁ ἰδικός των κυνηγούσιν (chassent) κάλλιστα. — Ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἀγαπᾷ τὴν σπουδὴν τελειώνει ταχέως τὰ μαθήματά του. — Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδώκατε τὸ θέμα μας, ἀφοῦ τὸ ἐτελειώσατε, τὸ ἔδωκεν ὑστερον εἰς τὸν ἐξιδελφόν μου. — Λέγουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀνχωρεῖ (part), τὸ ἠκούσατε; — Ὅχι δὲν ἤκουσα τοιοῦτόν τι. — Δικτὶ δὲν ἐνίφθητε σήμερον τὸ πρωί; — Ἐνίφθην καὶ ἔνψα καὶ τὸν ἀδελφόν μου. — Κάποιος μ' εἶπεν ὅτι ὁ πατήρ σας εἶναι ἀσθενής. — Εἶναι πολὺ καλὰ, ἀλλὰ δὲν ἐνεδύθη εἰτέτι, καὶ ὡς ἐκ τούτου (pour cette raison) δὲν κατήλθεν εἰσέτι. — Ποῦ κατόκησεν ὁ ἀδελφός σας μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του (après son retour) ἐκ Περσείων; — Ἐμεινεν ἐπὶ τινος ἡμέρας (pendant quelques jours) εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀμερικῆς. — Ὁ στρατιώτης ὅστις ἐπληγώθη (qui a été blessé) ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐξέπνευσε σήμερον τὸ πρωί. — Δὲν ἔχετε τὰ βιβλία σας μαζί σας (avec vous)? — Μάλιστα τὰ ἔχω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μελετήσω (étudier) διότι εἶμαι ὀλίγον ἀδιάθετος, ἀλλ' ἄμα θὰ εἶμαι εἰς κατὰστασιν (état) κλητέραν, θὰ μελετήσω μετὰ ζήλου.

Δ'.

Ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν γονέων του καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων του. — Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἀγαπηθῆτε ὑπὸ τῶν διδασκάλων σας ἄμα μελετήσατε (dès que vous aurez étudié) τὰ μαθήματά σας. — Εἴχομεν συμφωνήσει νὰ ἔλθωμεν (de venir) εἰς τὴν οἰκίαν σας (chez vous) ἀλλ' ἡ μήτηρ μου δὲν μᾶς ἄφησεν νὰ ἐξέλθωμεν. — Ὁ πατήρ μου ἐξῆλθε σήμερον τὸ πρωί εἰς τὰς πέντε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ δὲν ἐπανῆλθεν εἰσέτι. — Διὰ τί ἠρχνίσθητε τόσον ταχέως; — Ἐπέστατε δικτὶ δὲν προσέχετε (pourquoi ne faites vous pas attention) ὅταν περιπατῆτε; — Δὲν θὰ νιφθῶμεν πρὶν ἐξέλθωμεν; — Μάλιστα, νιφθῆτε μὲ ὕδωρ κλητέρον. — Θίσετε νὰ σὰς ἀγαπῶ; —

Μάλιστα ἤθελον νὰ μ' ἀγαπᾶτε σεῖς, οἱ διδάσκαλοί μου καὶ οἱ γονεῖς μου.—"Ἔσο λοιπὸν ἐπιμελής καὶ θὰ σέ ἀγαπῶμεν ἐξ ὅλης μας τῆς καρδίας.—"Ὁ καλὸς μαθητὴς πρέπει νὰ ἔχη ὑπομονὴν, νὰ ἀγαπᾶ τοὺς διδασκάλους του, νὰ εἶναι ἐπιμελής καὶ νὰ πηγαίῃ (et qu' il aille) ἐνωρὶς (de bonne heure) εἰς τὸ σχολεῖον.—"Ἐπρεπε νὰ νηθῆτε διὰ νὰ μὴ σᾶς μαλώσῃ ὁ διδάσκαλός σας (pour que votre maître ne vous grondât pas).

Ε΄.

Δὲν ἐνεδύθητε;—"Ὁχι, κύριε, δὲν ἐνεδύθην, διότι εἶμαι ὀλίγον ἀδιέχθετος.—"Ἐνδύθητε γρήγορα, διότι ἡ κατὰστασίς σας (votre état) ἀπικτεῖ (exige) νὰ μὴ μένητε ἐν τῇ οἰκίᾳ.—"Θὰ ἐνδύθητε; Μάλιστα, κύριε, θὰ ἐνδύθῶ, περιμένετέ με (attendez-moi).—"Ὁ καλὸς ὁ μαθητὴς ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν διδασκάλων του;—Μάλιστα, κύριε, καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ πάντων.—"Θέλεις ν' ἀγαπᾶσαι ὑπὸ πάντων; Μελέτα τὰ μαθήματά σου καὶ ἔσο κόσμιος καὶ εὐπειθής.—"Πρέπει νὰ πωληθῆται τις δι' ὑλικὸν συμφέρον;—"Ὁχι· ἐκεῖνος, ὅστις πωλεῖται δι' ὑλικὸν συμφέρον εἶναι ἀξιοκατάκριτος (condamnable.) —"Δικτὶ ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἔχθρους τῆς πατρίδος;—"Διότι εἶχε καρδίαν διεσφαρμένην (corrompu.)—"Πιστεύεις νὰ πωληθῆ εἰς τὴν κυβέρνησιν; (au gouvernement.)—"Δὲν θὰ ἦναι μήτε ὁ πρῶτος, μήτε ὁ ἔσχατος ὅστις θὰ πωληθῆ διὰ μίαν θέσιν.—"Οἱ πάπποι σας ἐξήλθον;—"Ὁχι· μᾶς περιμένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν.—"Πότε θὰ ἐξέλθωσιν;—"Μετὰ μεσημβρίας, διότι δὲν εὐκαιροῦσιν (ils n' ont pas le temps) τὴν προίαν, νὰ ὑπάγωσιν εἰς περίπατον.

ΣΤ΄.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι ἐπὶ (sur) τῆς τραπεζῆς, φέρετέ το καὶ δότε το εἰς τὸν ἐξάδελφον τοῦ Γεωργίου.—"Ἀνοίξετέ το (ouvrez-le) καὶ ἀναγνώσατε (lisez) τὴν πρώτην σελίδα (page).—"Διηγήθητέ μοι (raconter) τὸ ἀνέκδοτον (l' anecdote) τῆς πρώτης σελίδος.—"Εὐχαρίστως, (avec plaisir) κύριε.—"Παιδίον τι εἶχε πολὺ πνεῦμα (beaucoup d' esprit,) ἦτον ἡ χαρὰ τῶν γονέων (parents) του γάρων τις ἀξιωματικὸς (officier) τοῖς εἶπε (a dit): ὅταν τὰ παιδία ἔχουσι πολὺ πνεῦμα, γηράσκοντα (quand ils vieillissent) τὸ χάνουσιν (ils le perdent).—"Λοιπὸν (or), κύριε ἀξιωματικὲ, (monsieur l' officier), εἰς τὴν παιδικὴν σας ἡλικίαν (en

voire enfance) εἴχετε πολὺ πνεῦμα, ἀπήντησεν (a répondu) τὸ παιδίον.—Πῶς εὐρίσκειτε (trouver) ταύτην τὴν ἀπάντησιν (réponse) τοῦ παιδίου;—Πολὺ πνευματώδη (spirituelle), ἀλλ' ὀλίγον (un peu) κολάδη (impertinente).

Z'.

Ὁ οἶνος εἶναι ποτὸν εὐχάριστον (boisson agréable), ἀλλὰ τὰ παιδία δὲν πρέπει (ne doivent pas) νὰ πίνωσιν ἐξ αὐτοῦ (en boire) διότι ὁ οἶνος τοῦ εἶναι βλαβερὸς (nuisible).—Οἱ φίλοι σας εἰσὶ καλοὶ, οἱ ἰδιόκοί μας εἶναι καλοὶ καὶ πιστότατοι, διότι μας λέγουσι (parcequ' ils nous disent) τί πρέπει νὰ κάμωμεν (ce que nous devons faire) καὶ τί δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν.—Ἡ λύπη τῆς μητρὸς μου εἶναι μεγίστη διότι ὁ ἀδελφός μου δὲν ἀγαπᾷ τὴν σπουδὴν.—Ἐκαστος μαθητὴς δεῖ (doit) νὰ ἴηται ἐπιμελής καὶ νὰ ἔχη πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ βιβλία του.—Ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἶναι μία λυχνία ἣτις με φωτίζει (m' éclaire) τὴν νύκτα ὅταν μελετῶ (étudier) τὰ μαθήματά μου.—Κάποιοι μαθηταὶ δὲν μελετῶσι ποτε τὰ μαθήματά των, διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς των καὶ οἱ διδάσκαλοί των δὲν τοὺς ἀγαπῶσι μελετήσατε λοιπὸν πολὺ τὰ μαθήματά σας, ἐὰν θέλητε νὰ σᾶς ἀγαπῶσι (qu' on vous aime) καὶ νὰ σᾶς ἐκτιμῶσι (estimer) πάντες οἱ τίμιοι ἄνθρωποι.

III'.

Ἐκαστὸν ἔτος (année) συνίσταται (est composée) ἐκ δώδεκα μηνῶν ἢ (ou) ἐκ πενήκοντα δύο ἐβδομάδων, ἢ ἐκ τριακοσίων ἐξήκοντα ἑξ ἡμερῶν. Ἴδο' τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν: ἰκνουάριος, φεβρουάριος, μάρτιος, ἀπρίλιος, μάϊος, ἰούνιος, ἰούλιος, αὐγουστος, Σεπτέμβριος, ὀκτώβριος, νοέμβριος, καὶ δεκέμβριος.—Δύνασθε (prouvez-vous) νὰ μοὶ εἴπητε (me dire) τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος;—Μάλιστα, κύριε, τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος εἰσὶ τὰ ἐξῆς (les suivants): κυριακὴ, δευτέρη, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, παρασκευὴ, σάββατον.—Ἐκ πόσων ὥρων (de combien de saisons) σύγκειται τὸ ἔτος;—Τὸ ἔτος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ὥρων, ὧν ἰδοὺ τὰ ὀνόματα: ἡ ἀνοιξίς, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ χειμῶν.—Ποία ὥρα τοῦ ἔτους εἶναι ἡ ὀρειότερη;—Ἡ ὀρειότερα ὥρα τοῦ ἔτους εἶναι ἡ ἀνοιξίς τότε τὰ ἄλλα ἐπιλιθούσι (parer) τὴν γῆν, καὶ ὁ ἥλιος ζωογονεῖ (vivifier) τὴν

τὴν φύσιν.—Πότε ἀρχίζει (commencer) ἡ ἀνοιξίς; πότε τὸ θέρος, πότε τὸ φθινόπωρον καὶ πότε ὁ χειμὼν;—Ἡ ἀνοιξίς ἀρχίζει τὴν ἐνάτην μαρτίου, τὸ θέρος τὴν ἐνάτην ἰουνίου, τὸ φθινόπωρον τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου καὶ ὁ χειμὼν τὴν δεκάτην δεκεμβρίου.

Ⓔ.

Ἐλάμβανον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς μου ὅτε ἐλαμβάνετε τὴν τοῦ πατρὸς σας ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐδόμαξδα δὲν ἔλαβον εἰδήσεις καὶ εἶμι περιλύπος (triste).—Ἐὰ λάβητε ἐξ αὐτῶν (en) τὴν προσεχῆ κυριακὴν (dimanche prochain) ὅτε ὁ ἀδελφός σας θὰ ἔλθῃ (viendra) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.—Ἐλάβετε χρήματα;—Ἄν εἶχον λάβει θὰ ἐπλήρωνα (payer) τὰ χρέη μου.—Ἀπέδωκας τὸ βιβλίον εἰς τὸν Γεώργιον;—Ὅχι, κύριε, θὰ τὸ ἀποδώσω αὔριον, θὰ τῷ τὸ εἶχον ἀποδώσει ἐὰν ἦτον εἰς τὸ σχολεῖον.—Πρέπει ν' ἀποδίδης ὅ,τι σοὶ δίδουσιν, ἐὰν θελῃς (si tu veux) νὰ σοὶ δώσωσι πάλιν (de rechef).—Σὺς ἀπέδιδε τὰ χρήματα τὰ ὑποία ὁ πατήρ σας τοῦ ἐδάνασε.—Δὲν πιστεύω ὅμως (mais) νὰ σὺς τ' ἀπέδωκεν ὅλα διότι δὲν τὰ εἶχε.—Θέλεις ν' ἀγαπᾶσαι ὑπὸ τῶν γονέων σου;—Μάλιστα θέλω ν' ἀγαπῶμαι ὑπὸ τῶν γονέων μου καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων μου, τί πρέπει νὰ κάμω (faire) πρὸς τοῦτο;—Πρέπει νὰ μελετᾷς, νὰ πηγαίνης (que tu ailles) τακτικῶς (régulièrement) εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ εἶσαι εὐπειθής (obéissant).—Διὰ τί ὁ ἀδελφός σας ἔπεσεν;—Ἐπεσε διότι ἔτρεγε (il courait), καὶ θὰ πίπτει ὁσάκις θὰ τρέγῃ (toutes les fois qu' il courra).

Ⓕ.

Τὰ καλὰ παιδιὰ νίπτονται καθεκῆσθην πρῶταν· τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα δὲν νίπτονται τακτικῶς εἰσὶν ἀκάθαρτα (impropres), διὰ τοῦτο πρέπει νὰ νίπτησθε τακτικῶς διὰ νὰ εἴσθε καθαρὰ καὶ διὰ νὰ σᾶς ἀγαπῶσι (qu' on vous aime).—Τί πρέπει νὰ τελειώσωμεν πρῶτον; τὸ θέμα μας ἢ τὴν ἐξήγησίν μας;—Ἐπρεπε νὰ τελειώσητε τὸ θέμα σας καὶ ἔπειτα νὰ μελετήσητε καὶ ν' ἀντιγράψητε (copier) τὴν ἐξήγησίν σας, διότι πρέπει νὰ τὰ ἔχητε καὶ τὰ δύο (tous les deux) ἑτοιμὰ αὔριον τὸ πρῶν.—Ἐθυμεῖσθε (se rappeler) τὰ ὀνόματα τῶν κερπῶν, τὰ ὀνόματα ἀπληγήστων

(rencontrer) εἰς ἔν τῶν θεμάτων μας;—Μάλιστα, κύριε, ταυτὰ εἰσι τὰ ἐξῆς: ἀμύγδαλα, σῦκκ, μῆλα, ἀχλάδια, δαμάσκηνα, βερίκοκκα, ἄπια, κεράσια, σταφύλια, ῥόδια, κάρυα, λεπτοκάρυα, καὶ ζύζυρα.—Καὶ ποῖα ὀνόματα ποτῶν ἀπήνησας εἰς τὰ θέματά σου;—Ἀπήνησα εἰς τὰ θέματά μου τὰ ἐξῆς ποτά: ὕδωρ, οἶνον, ζύθον, οἰνόπνευμα, καφὲν, τέταν, σοκολάταν, σκλέπιον, σομάδαν, λειμονάδαν, γάλακ.—Γνωρίζεις (connaissez—vous) τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας; (les degrés de parenté).—Μάλιστα: ἀπήνησαμεν αὐτοὺς εἰς τὰ θέματά μας.—Εὐθυμεῖσθε τίνα;—Μάλιστα: οἱ γονεῖς, ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ὁ υἱός, ἡ θυγάτηρ, ὁ πάππος, ἡ προμήτωρ, ὁ ἔγγονος, ἡ ἐγγονή, ὁ ἀδελφός, ἡ ἀδελφή, ὁ πρωτότοκος, ὁ δευτερότοκος, ὁ θετός, ἡ θεία, ὁ ἐξαδελφος, ἡ ἐξαδέλφη, ὁ πρωτεξαδελφος, ἡ πρωτεξαδέλφη, ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος, ὁ πενθερός, ὁ μητριός, ἡ πενθερά, ἡ μητριὰ, ὁ γαμβρός, ἡ νύμφη, ὁ ἀνάδοχος, ἡ ἀνάδοχος, ὁ ἀναδεκτός, ἡ ἀναδεκτή.—Εὐθυμεῖσθε τὰ μέρη τοῦ σώματος; (les parties du corps)?—Μάλιστα, κύριε, ἡ κεφαλή, ἡ κόμη, τὸ πρόσωπον, τὸ μέτωπον, τὰ ὄτα, οἱ ὀφθαλμοί, αἱ ὀφθαλμοὶ, τὰ βλέφαρα, αἱ βλεφαρίδες, ἡ ῥίς, οἱ ῥῶθωνες, οἱ κρόταφοι, αἱ παρειαί, τὰ χεῖλη, τὸ στόμα, οἱ ὀδόντες, ἡ γλῶσσα, ὁ πώγων, τὸ γένειον, ὁ μύσταξ, ὁ λαιμός, ὁ βραχίον, ὁ ὤμος, ἡ χεὶρ, οἱ δάκτυλοι, αἱ ὀνυχες, τὸ στήθος, ἡ καρδιά, οἱ πνεύμονες, τὸ ἥπαρ, οἱ νεφροί, ἡ κοιλία, ὁ στόμαχος, τὰ νῶτα, ὁ μηρός, ἡ κνήμη, τὸ γόνυ καὶ ὁ ποῦς.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Β'. ΜΕΡΟΥΣ.

EXERCICES DE LA IIe PARTIE.

A.

Γράψον γαλλιστὶ τὰς ἐπομένας λέξεις:

Τὸ ῥῆμα. Τὸ ὄνομα. Τὸ ὑποκείμενον. Ὁ ἀριθμὸς. Τὸ πρόσωπον. Ὁ χρόνος. Ἡ φωνή. Ἡ συζυγία. Ἐνεστώς. Πρακτικὸς. Πρακτικὸς. Πρακτικὸς. Ἐπερσυντελικός. Ἀόριστος. Μέλλων. Ὄριστική. Προστακτική. Ὑποθετική. Ὑποτακτική. Ἀπκρέμαστος. Ἐνεργητική. Πικθητική. Ὀυδέτερον. Μέση. Ὀμολογία. Ἀνώμαλα. Βοηθητικά. Ἐχθρὸν εἶναι. Ἀγκυλῶν. Τελειόθεν. Δέχεσθαι. Ἀποδίδειν. Ῥήματα ἐρωτηματικά. Ῥήματα ἀπρόσωπα. Ῥήματα κτύποπληθ. Ῥήματα ἀνητικά.

B.

Γύμνασμα ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων.

(Ὁ μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ, ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπκρέμαστος, τὸν δι' ἀρχικῶν γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον χρόνον, ἀρητικῶς.)

F u t u r (je) donner, (nous) unir, (tu) apercevoir, (vous) vendre, (il) contempler, (ils) punir, (nous) recevoir, (vous) attendre, (je) remplir, (tu) estimer, (il) entendre, (nous) répandre, (vous) blanchir, (ils) fendre.

P a s s é d é f i n i. (nous) jouer, (vous) aimer, (ils) finir (je) aimer, (tu) chanter, (il) manger, (tu) parler, (je) chanter, (il) compléter, (nous) aimer, (tu) noircir.

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t. (ils) nouer, (vous) porter, (je) bénir, (tu) fleurir, (il) fournir, (nous) attendre, (ils) rendre, (nous) louer, (je) avertir.

I m p a r f a i t d e l' i n d i c a t i f. (je) marcher, (tu) chanter, (il) bénir, (tu) concevoir, (il) fournir, (nous) louer, (vous) avertir, (ils) tendre.

P r é s e n t d e l' i n d i c a t i f. (je) appeler, (tu) acheter, (il) marcher, (nous) parler, (vous) parler, (ils) jouer.

Prétérit indéfini. (je) daigner, (tu) vieillir, (il) finir, (nous) tendre, (vous) recevoir, (ils) devoir.

Prétérit antérieur. (je) marquer, (tu) grandir, (il) tendre (nous) devoir, (vous) ternir, (ils) jouer.

Plus-que-parfait. (je) fouler, (tu) confondre, (il) nommer, (nous) confondre, (vous) jouer, (il) grandir.

Futur passé. (je) ternir, (tu) apercevoir, (il) entendre, (nous) concevoir, (vous) redevoir, (ils) parler.

Conditionnel passé. (je) fouler, (tu) chérir, (il) prier. (nous) rendre, (vous) payer, (ils) tendre, (elle) parler, (elles) frapper.

Conditionnel passé. 2e. τύπου. (je) tomber, (tu) répandre, (il) entendre, (nous) défendre, (vous) converser, (ils) chanter, (elle) fendre, (elles) daigner.

II'.

Γύμνασμα ἐπὶ τῶν παθητικῶν φησιμάτων.

(Ὁ μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπκρεμράτου, τὸν δὲ ἀραιῶν γραμμῶν ὑποδεικνύμενον χρόνον, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς.)

Imparf. de l'indic. (je) être trompé, (tu) être puni, (il) être reçu, (nous) être attendu, (vous) être trompé, (ils) être puni.

Imparf. du subj. (je) être estimé, (nous) être cheri, (tu) être entendu, (vous) être grondé, (il) être lu, (ils) être rendu.

Prés. de l'indic. (je) être aperçu, (il) être flatté, (nous) être averti, (ils) être vendu, (tu) être invité, (vous) être applaudi.

Prés. du subj. (il) être déchu, (tu) être banni, (je) être congédié, (ils) être honoré, (vous) être saisi, (nous) être entendu.

Futur. (nous) être uni, (vous) être aperçu, (il) être aimé, (il) être vendu, (tu) être frappé. (ils) être fini, (je) être puni.

Conditi. prés. (il) être abandonné, (nous) être noirci, (tu) être attendu, (je) être loué, (vous) être réuni, (ils) être déchu.

Im p é r a t i f. être flatté, être chéri, être reçu, être nourri.

P l u s - q u e - p a r f. d e l' i n d i c. (je) être imploré, (nous) être guéri, (il) être regretté, (nous) être aperçu, (vous) être attendri, (ils) être défendu.

P l u s - q u e - p a r f. d u s u b j. (je) être imploré, (nous) être choisi, (tu) être déchu, (il) être vendu, (nous) être écouté, (ils) être terni.

▲.

Ἰμνασμοῦ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

(Ὁ μῦθος θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐπιστώτος τῆς ἀπκρεμψάτου τὸν δὲ ἀρσιῶν γραμμάτων ὑποδεικνύμενον χρόνον, ἀρητικῶς.)

P a s s é d é f i n i. (je) régner, (tu) languir, (il) réussir, (nous) tomber, (vous) gémir, (ils) marcher.

P a s s é i n d é f. (je) succomber, (tu) décéder, (il) grandir, (nous) succéder, (vous) tomber, (ils) vieillir.

P r é s. d e l' i n d. (nous) languir, (je) régner, (vous) gémir, (tu) tomber, (il) vieillir, (ils) succomber.

P l u s - q u e - p a r f. d e l' i n d. (il) régner, (tu) arriver, (je) frémir, (ils) venir, (vous) succéder, (nous) venir.

P r é s. d u s u b j. (je) succomber, (nous) languir, tu tomber, (vous) réussir. (il) décéder, (ils) frémir.

P l u s - q u e - p a r f. d u s u b j. (ils) partir, (vous) régner, (nous) aller, (il) sortir, (tu) succéder, (je) décéder.

F u t u r. (nous) succomber, (vous) frémir, (il) arriver, (je) vieillir, (il) croupir, (tu) réussir.

F u t u r a n t é r i e u r. (je) tomber, (tu) languir, (il) arriver, (nous) sourire, (ils) aller, (vous) frémir.

I m p a r f. d u s u b j. (nous) réussir, (je) succomber, (il) frémir, (vous) pleurer. (tu) jouir, (tu) tomber.

P a s s é d u s u b j. (il) régner, (nous) arriver, (ils) vieillir, (vous) décéder, (je) végéter, (ls) partir.

I m p a r f. d e l' i n d. (je) succomber, (tu) frémir, (il) arriver, (nous) languir, (vous) tomber, (ils) réussir.

Γέγραμα ἐπὶ τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων.

(Ὁ μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐπιστώτος τῆς ἀπρεμφάτου, τὸν δι' ἀρκιῶν γραμμάτων ὑποδεικνύμενον χρόνον, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς.)

F u t u r. (je) se frapper, (tu) se punir, (il) s' apercevoir, (nous) se rendre, (vous) se tromper, (ils) se réjouir.

C o n d i t p a s s é. (nous) se regarder, (vous) s' avertir, (il) se voir, (tu) se comprendre, (je) s' emparer, [il] se flétrir.

C o n d i t. p r é s. [je] se méfier, [nous] s' unir, [tu] s' apercevoir, (vous) s' entendre, [il] se frapper, [il] se chérir.

F u t u r a n t é r i e u r. [je] s' adresser, [tu] se réunir, [il] se voir, [nous] s' attendre, [vous] se fâcher, [ils] s' emparer.

P l u s - q u e - p a r f. d e l' i n d. [il] se douter, [tu] se punir [je] se rendre, [vous] s' apercevoir, nous s' ennuyer, [il] se décevoir.

P l u s - q u e - p a r f. d u s u b j. [je] se comprendre, [vous] se tromper, [tu] se remplir, [nous] s' entendre, [il] se nourrir, [ils] se percevoir.

P r é s, d e l' i n d i c. [je] se nommer, [tu] se noircir, [il] s' apercevoir, [nous] se blesser, [vous] s' attendre, [ils] se ternir

P r é s. d u s u b j. [nous] se garer, [je] se rejouir, [vous] s' attendre, (tu) s' apercevoir, [il] s' estimer, [ils] s' enrichir.

P a s s é i n d é f. [ils] s' attendrir, [vous] se rendre, [nous] se recevoir, [il] s' enorgueillir, [tu] se réjouir, [je] se blâmer.

P a s s é d u s u b j. [je] se tromper, [tu] s' apercevoir, [il] se plier, [nous] s' étendre, [vous] se voir, [ils] se ternir.

P a s s é d é f i n i. [nous] se flatter, [je] se réunir, [il] se rendre, [vous] se recevoir, [ils] se tromper, [tu] se punir.

I m p a r. d u s u b j. [il] s' écrier, [tu] se nourrir, [je] se frapper, [ils] s' attendre, [vous] se réjouir, [nous] s' apercevoir.

I m p a r. d e l' i n d. [tu] se flétrir, [ils] s' ennuyer, [nous] se punir, [vous] se flatter, [ils] s' emparer, [je] s' enrichir.

I m p é r a t i f. s' avancer, se haïr, s' apercevoir, se confondre.

Passé antérieur. [tu] s'égarer, [ils] s'attendrir [vous] s'apercevoir, [je] se nommer, [ils] se punir, [nous] se parler.

ΣΤ.

Γόμνασμα ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων.

Ὁ μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ, ἐντὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπροσώπου, τὸν δι' ἀρχαίων γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον χρόνον, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς.)

Imparf. du subj. tonner, dépendre, arriver, neiger, tonner.

Futur antérieur. résulter, venter, tonner, importer.

Condit. présent. résulter, venter, tonner, arriver, dépendre.

Imparf. de l'indic. tonner, neiger, venter, résulter,

Passé du subj. résulter, importer, venter, tonner, neiger.

Présent du subj. arriver, tonner, neiger, dépendre.

Condit. passé et plus-que-parfait du subj. pleuvoir, importer, neiger, convenir.

Passé indéfini et plus-que-parfait de l'indicat. falloir, résulter, tonner, dépendre.

Futur simple et présent de l'indic. survenir, neiger, pleuvoir, importer.

Imparfait de l'indic., et passé antérieur. tonner, falloir, résulter, survenir.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Φ Ι Ν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

TABLE DES MATIÈRES.

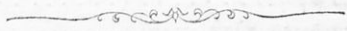
ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τῶν γραμμῶν ἐν γένει.	Σελ.	7
» τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων	»	8
» τῶν διφθόγγων καὶ τῶν τριφθόγγων	»	9
» τῆς προφορᾶς τῶν συμφώνων	»	10
Ἀνακεφαλαιώσις τῶν περὶ προφορᾶς	»	12
Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου	»	12
» δριστικοῦ ἄρθρου	»	13
» ἀορίστου »	»	16
» μεριστικοῦ ἄρθρου	»	17
» σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ	»	18
» σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ ἐπιθέτου	»	21
» συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν	»	24
» ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων	»	25
» ἀντωνυμιῶν »	»	30
» ἀντωνυμιῶν	»	33
» προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν	»	33
» αὐτοπαθῶν »	»	35
» κτητικῶν »	»	35
» δεικτικῶν »	»	36
» ἀναφορικῶν καὶ ἐρωτηματ. ἀντωνυμιῶν	»	36
» ἀορίστων ἀντωνυμιῶν	»	37
Γόμνασμα συγκεφαλαιωτικὸν ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν	»	38
Γόμνασμα ἐπὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Α΄. μέρει	»	39

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ ῥήματος	Σελ.	43
Σχηματισμὸς τοῦ avoir	»	45
» » être	»	47
» » aimer	»	50
» » finir	»	52
» » recevoir	»	55
» » rendre	»	57
» » παθητικοῦ ῥήματος;	»	59

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων	Σελ.	61
Σχηματισμὸς οὐδετέρου ῥήματος βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ être »		62
» αὐτοπληθῶς ῥήματος	»	64
» ἀπροσώπου »	»	66
» ἐρωτηματικῶν ῥημάτων πάντων τῶν τύπων »		67
» ἀρνητικοῦ ῥήματος	»	70
» ῥήματος εἰλημμένου ἐρωτηματικοῦ ἀρνητικῶς . »		71
» » » αὐτοπληθῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς	»	79
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων	»	82
Γομνάσματα συγκριτικῶν τοῦ Α' καὶ Β' μέρους . »		83
Γομνάσματα ἐπὶ τῶν ἐλπεριεχομένων ἐν τῷ Β' μέρει . »		90

8 παντοφύλια γυναίκα
 9 σόβραια ἀνδρῶν
 4 σόβραια ἰσοκρίτου
 7 σαβόνια 10 μαζιέρια
 13 σαβόνια τοῦ σπουδαίου
 1 κηλὶό τοῦ σαβόνου
 5 σαβόνια γυναίκα
 5 σαβόνια 12 σαβόνια
 17 ἰσοκρίτου καὶ τῆς
 Μαρίας 12 σαβόνια 2 γυνή
 19 ~~1~~ τοῦ σαβόνου
 3 ~~1~~

της εὐτυχίας / οὐκ ἔστι
κηδὲρ οὐδὲρ φρονίμῳ
τίμα ζῆλον ἐπὶ τῷ
κόσμῳ ἢ τὸν ἑαυτοῦ
ζῆλον ἢ τὸν ἑαυτοῦ
προσώπων ἀγαθῶν

ΣΤ

ΣΤ

ΣΤ

ΣΤ

Γνωστοποίησις.

Εύρίσκεται ἔνταῦθα μὲν παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐκδότῃ καὶ
Βιβλιοπώλῃ Β. Σεκοπούλῳ, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῷ
Κυρίῳ Ν. Μιχαλοπούλῳ Βιβλιοπώλῃ καὶ παρ' ἅπασι
τοῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τούρκιᾳ Βιβλιοπώλαις.

Τιμᾶται Δραχμῶν ν. 2.

Διὰ τὴν Βιβλιοπώλᾶν δραχ. ν. 4,50.